

2568 ANNUAL REPORT

รายงานผลการดำเนินงาน
ปีงบประมาณ 2568

**โครงการเสริมสร้างความสามารถ
การดำเนินธุรกิจ
ให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม
ด้วยการบริหารจัดการ
โลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ
อย่างยั่งยืน**

กลุ่มนโยบายและประสานเครือข่าย
กองโลจิสติกส์
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

บทสรุปผู้บริหาร

ในสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ต้นทุนโลจิสติกส์ถือเป็นปัจจัยชี้วัดขีดความสามารถในการแข่งขันที่สำคัญยิ่งของประเทศไทย ในปี 2567 ต้นทุนโลจิสติกส์ของไทยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) หรือมูลค่าประมาณ 2.51 ล้านล้านบาท ซึ่งแม้จะมีการปรับตัวลดลงจากปัจจัยการหดตัวของภาคการผลิต แต่เมื่อเทียบกับมาตรฐานสากลยังถือว่าอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลัง (Inventory Carrying Cost) และต้นทุนการบริหารจัดการ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.) โดยกองโลจิสติกส์ ได้ตระหนักถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการยกระดับประสิทธิภาพของผู้ประกอบการไทยให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2566 – 2570) ที่มีเป้าหมายลดต้นทุนโลจิสติกส์ต่อ GDP ให้เหลือไม่เกินร้อยละ 11 ภายในปี 2570 จึงได้ดำเนิน "โครงการเสริมสร้างความสามารถการดำเนินงานธุรกิจให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568" ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดต้นทุนโลจิสติกส์ มุ่งเน้นการลดต้นทุนในกระบวนการจัดเก็บสินค้าคงคลัง ต้นทุนการขนส่ง และต้นทุนการบริหารจัดการ ของสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรม และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาบุคลากร ยกระดับทักษะบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมให้มีความเชี่ยวชาญด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

ในปีงบประมาณ 2568 โครงการประสบความสำเร็จสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีผลการดำเนินงาน ดังนี้ เป้าหมายสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการจำนวน 350 กิจการ และเป้าหมายการลดต้นทุนโลจิสติกส์รวม 2,100 ล้านบาท มีผลการดำเนินงานสามารถช่วยเหลือสถานประกอบการครบ 350 กิจการ และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากการลดต้นทุนได้ 2,193.20 ล้านบาท กลุ่มเป้าหมายครอบคลุมผู้ประกอบการขนาดเล็ก (S) ร้อยละ 40, ขนาดกลาง (M) ร้อยละ 39.71 และขนาดใหญ่ (L) ร้อยละ 20.29 ในพื้นที่ 5 ภูมิภาคทั่วประเทศ โครงการได้แบ่งการดำเนินงานออกเป็นกิจกรรมย่อยเพื่อให้ครอบคลุมทุกมิติของการพัฒนาโลจิสติกส์ ดังนี้

กิจกรรมการยกระดับด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์อัจฉริยะ (Smart Logistics) ดำเนินงานส่งเสริมการนำระบบอัตโนมัติและกึ่งอัตโนมัติมาใช้ เช่น ระบบคลังสินค้าอัตโนมัติ (ASRS) และการใช้หุ่นยนต์ในกระบวนการโลจิสติกส์โดยช่วยจัดทำ Simulation ให้แก่สถานประกอบการเพื่อช่วยในการตัดสินใจลงทุนในระบบอัตโนมัติ มีสถานประกอบการเข้าร่วม 10 กิจการ สามารถลดต้นทุนได้ 88.13 ล้านบาท สามารถลดต้นทุนสินค้าคงคลังได้สูงถึงร้อยละ 70.24 ของมูลค่าที่ลดได้ทั้งหมดในกิจกรรมนี้ สะท้อนถึงประสิทธิภาพของเทคโนโลยีในการบริหารจัดการสต็อก

กิจกรรมการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (Logistics Software Solution) ดำเนินงานสนับสนุนการติดตั้งและใช้งานซอฟต์แวร์ เช่น Warehouse Management System (WMS), Transportation Management System (TMS), และการใช้ Data Driven Decision Making มีสถานประกอบการเข้าร่วม 65 กิจการ สามารถลดต้นทุนได้ 415.01 ล้านบาท ช่วยแก้ปัญหาการใช้ทรัพยากรไม่เต็มประสิทธิภาพ และลดความผิดพลาดจากพนักงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน

กิจกรรมการประยุกต์ใช้เทคนิคการบริหารจัดการโลจิสติกส์ (Logistics Management) ดำเนินงานเน้นการวินิจฉัยปัญหา (Diagnosis) วิเคราะห์ต้นทุน และปรับปรุงกระบวนการทำงาน (Process Improvement) โดยผู้เชี่ยวชาญมีสถานประกอบการเข้าร่วม 245 กิจการ และมูลค่าการลดต้นทุน 1,554.34 ล้านบาทสามารถเข้าถึงผู้ประกอบการขนาดเล็ก (SMEs) ได้จำนวนมาก และเห็นผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมรวดเร็ว

การพัฒนาโซ่ความเย็น (Cold Chain Management) แบ่งเป็น 3 กิจกรรมย่อย เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูป โดยแบ่งออกเป็นกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมการพัฒนาบรรจุภัณฑ์และระบบโซ่ความเย็น Cold Chain & Packaging มีสถานประกอบการเข้าร่วม 10 กิจการ สามารถลดต้นทุนได้ 35.22 ล้านบาท

กิจกรรมส่งเสริมการใช้นวัตกรรม IoT และเทคโนโลยีควบคุมอุณหภูมิ Cold Chain Technology สถานประกอบการเข้าร่วม 10 กิจการ สามารถลดต้นทุนได้ 57.09 ล้านบาท

กิจกรรมการส่งเสริมมาตรฐานการจัดส่งและจัดเก็บที่ดี Cold Chain Standards (GDP/GSP) สถานประกอบการเข้าร่วม 10 กิจการ สามารถลดต้นทุนได้ 43.41 ล้านบาท

จากการวิเคราะห์มูลค่าการลดต้นทุนรวม 2,193.20 ล้านบาท พบว่ากิจกรรมที่สามารถลดต้นทุนได้มากที่สุดเรียงตามลำดับคือด้านการบริหารสินค้าคงคลัง (Inventory Cost) ลดได้ 1,181.65 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 53.88) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า "การจมทุนในสต็อกสินค้า" คือปัญหาอันดับแรกๆ ของอุตสาหกรรม ด้านการขนส่ง (Transportation Cost): ลดได้ 423.81 ล้านบาท (ร้อยละ 19.30) ด้านการบริหารจัดการ (Administration Cost): ลดได้ 359.11 ล้านบาท (ร้อยละ 16.37) ด้านคลังสินค้า (Warehousing Cost): ลดได้ 229.26 ล้านบาท (ร้อยละ 10.45) และจากการวิเคราะห์รายอุตสาหกรรม โดยอุตสาหกรรมที่โดดเด่น ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร มีสัดส่วนการเข้าร่วมและมูลค่าการลดต้นทุนสูงสุด (536.91 ล้านบาท) รองลงมาคือกลุ่มอุตสาหกรรมยางและพลาสติก

กรณีศึกษา (Insight) กลุ่มอาหาร: จากการวิเคราะห์เจาะลึกด้วยดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพ (ILPI) ในกลุ่มอุตสาหกรรม "การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่นๆ" พบประเด็นที่น่าสนใจคือ มีจุดแข็งด้านคุณภาพการบริการสูง (Service Level) ส่งของตรงเวลา และสินค้าเสียหายน้อย และมีจุดอ่อน/วิกฤตคือมีปัญหาต้นทุนที่มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ กล่าวคือ ทำงานเก่งแต่บริหารเงินทุนไม่ดีเท่าที่ควร โดยพบว่ามีต้นทุนการถือครองสินค้า (Carrying Cost) สูงกว่าค่ากลางของอุตสาหกรรมถึง 2 เท่า และใช้เวลาพยากรณ์ความต้องการลูกค้านานเกินไป (14 วัน เทียบกับค่ากลาง 7 วัน) ส่งผลให้เกิดภาวะ "ของที่ลูกค้าอยากได้ไม่มี แต่ของที่ลูกค้าไม่เอาเต็มโกดัง" (Dead Stock vs Stockout)

นอกเหนือจากการปรับปรุงกระบวนการ โครงการยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร เพื่อความยั่งยืน โดยการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ในหลักสูตรต่างๆ เช่น Cost Optimization, Sustainable Logistics, Inventory Planning และ Green Logistics เป็นต้น พร้อมทั้งหลักสูตรส่งเสริมมาตรฐานสากล อาทิเช่น หลักสูตรมาตรฐาน Good Distribution Practices (GDP) และ Good Storage Practice (GSP) ในกลุ่ม Cold Chain ส่งเสริมการใช้เครื่องมือประเมินตนเอง Logistics Scorecard (LSC) เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถตรวจสอบสุขภาพทางโลจิสติกส์ขององค์กรได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยมีบุคลากรผ่านการอบรมจำนวน 830 ราย ผู้เข้าอบรมมีระดับความรู้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 99.69 และความพึงพอใจเฉลี่ยร้อยละ 91.87

บทสรุปปัญหาอุปสรรคที่พบจากสถานประกอบการ คือ กักตุนทางการเงิน ผู้ประกอบการเผชิญปัญหาสภาพคล่องจากเครดิตเทอมที่ยาวนาน และสงครามราคาจากคู่แข่งต่างชาติ ช่องว่างทางเทคโนโลยี SMEs ส่วนใหญ่ยังขาดการใช้ข้อมูล (Data) ในการตัดสินใจ ยังพึ่งพาเครื่องมือพื้นฐานทำให้ขาดความแม่นยำในการพยากรณ์ แรงกดดันด้านสิ่งแวดล้อมจากมาตรการโลก เช่น CBAM ที่เริ่มส่งผลกระทบ แต่ผู้ประกอบการยังขาดความพร้อมด้านเงินทุนสำหรับ Green Logistics

ข้อเสนอแนะ เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน จึงมีข้อเสนอแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้ ภาครัฐผลักดัน "พัฒนาข้อมูลกลางโลจิสติกส์" เพื่อช่วย SMEs ในการดำเนินกิจกรรมโลจิสติกส์ อาทิเช่น การจับคู่รถเที่ยวเปล่า และสนับสนุนทุนสำหรับระบบ WMS/TMS ราคาประหยัด การส่งเสริมด้าน Green Logistics

กำหนดมาตรการจูงใจทางภาษีหรือเงินอุดหนุนสำหรับการเปลี่ยนผ่านสู่ยานยนต์ไฟฟ้า (EV) หรือการติดตั้ง Solar Roof ในคลังสินค้า เพื่อลดต้นทุนพลังงานและคาร์บอน ด้านการพัฒนา Inventory Optimization จากข้อมูลที่พบว่าต้นทุนจมอยู่ที่สินค้าคงคลังสูงสุด ควรมีโครงการเฉพาะกิจที่มุ่งเน้นการ "ลดสต็อกที่เหมาะสม ปรับระบบสั่งซื้อ" โดยใช้ AI หรือ Data Analytics เข้ามาช่วยพยากรณ์ ด้านการพัฒนา Regional Hubs ส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้ประกอบการในพื้นที่ยุทธศาสตร์ (เช่น EEC, ภาคเหนือ) เพื่อแชร์ทรัพยากรคลังสินค้าและการขนส่งร่วมกันลดต้นทุนต่อหน่วย พร้อมทั้งปรับหลักสูตรฝึกอบรมให้เน้นทักษะด้าน Data Analysis for Logistics เพื่อสร้างบุคลากรที่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกได้ ไม่ใช่แค่ปฏิบัติงานหน้างานเพียงอย่างเดียว

บทสรุป โครงการปี 2568 ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า การบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่ดีสามารถสร้างกำไรที่จับต้องได้จริง การลดต้นทุนกว่า 2,193 ล้านบาท ไม่เพียงแต่ช่วยพยุงสถานะทางการเงินของผู้ประกอบการ แต่ยังเป็น การสร้างรากฐานความเข้มแข็งให้อุตสาหกรรมไทยพร้อมรับมือกับความผันผวนของเศรษฐกิจโลกในอนาคต

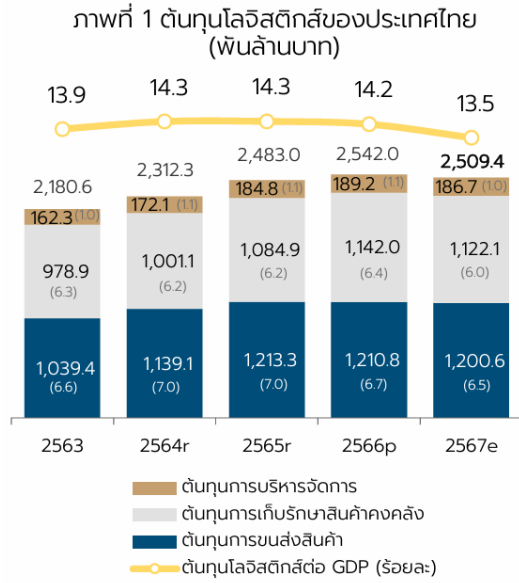
กองโลจิสติกส์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

บทนำ

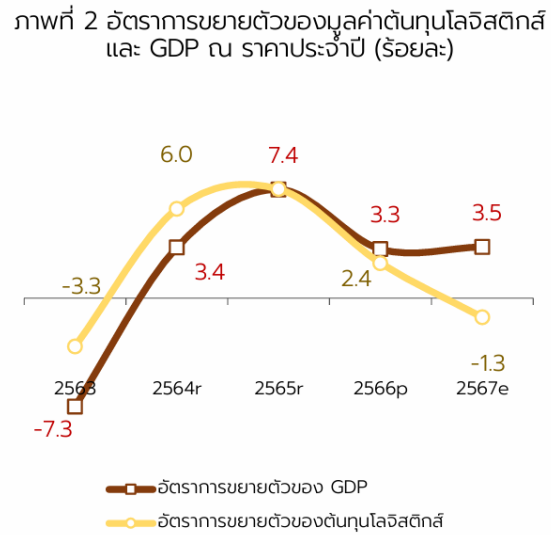
ในปี 2567 ประเทศไทยมีต้นทุนโลจิสติกส์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) คิดเป็นมูลค่า 2.51 ล้านล้านบาท มีมูลค่าลดลงจากปีก่อนหน้า หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 1.7 โดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) รายงานต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยแบ่งเป็นต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ ดังนี้

ต้นทุนค่าขนส่งสินค้ามีมูลค่า 1.20 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.5 ต่อ GDP ต้นทุนการเก็บรักษาสินค้าคงคลังมีมูลค่า 1.12 ล้านล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.0 ต่อ GDP และต้นทุนการบริหารจัดการมีมูลค่า 0.18 ล้านล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.0 ต่อ GDP ดังภาพที่ 1 ทั้งนี้มูลค่าต้นทุนโลจิสติกส์ลดลงจากการหดตัวของการผลิตทั้งภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม และการลงทุน ภาคเอกชน รวมทั้งการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนที่ชะลอตัวในช่วงปี 2567 โดยปริมาณสินค้าคงคลังในระบบลดลงจากการลดลงของผลผลิตในภาคอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับต้นทุนการถือครองสินค้าของประเทศกับต่างประเทศ พบว่าต้นทุนที่ลดลงยังคงอยู่ใน ระดับสูง อันเป็นผลจากการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อควบคุมเงินเฟ้อและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ทำให้ต้นทุนทางการเงินของผู้ประกอบการปรับตัวสูงขึ้น ประกอบกับต้นทุนการบริหารคลังสินค้าปรับเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ปริมาณสินค้าคงคลังลดลงตามการปรับลดลงของดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง สะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายด้านประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายในของผู้ประกอบการที่อาจยังไม่สามารถปรับกระบวนการบริหารคลังสินค้าให้ทันต่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการค้าที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นภาคอุตสาหกรรมควรดำเนินการส่งเสริมการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของสถานประกอบการที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันสถานประกอบการจำนวนมากไม่น้อยยังขาดแนวทางการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนที่มีประสิทธิภาพ บุคลากรในสถานประกอบการที่มีความรู้ความสามารถในการประยุกต์ใช้ศาสตร์ด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนภายในสถานประกอบการไม่เพียงพอ ในขณะที่ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมมีจำนวนไม่น้อยที่ยังขาดโอกาสและการเรียนรู้ แนวทางการปรับปรุงพัฒนาศักยภาพในการดำเนินงาน

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงได้ดำเนิน “โครงการเสริมสร้างความสามารถการดำเนินงานให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน” โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ประกอบการและบุคลากรของสถานประกอบการมีความรู้ความเข้าใจและมีการบริหารจัดการโลจิสติกส์ทั้งภายในองค์กรและระหว่างองค์กรอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลทั้งภายในองค์กรและระหว่างองค์กร รวมไปถึงการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้สนับสนุนการดำเนินงานกิจกรรมโลจิสติกส์ สามารถพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้ อีกทั้งยกระดับการบริหารจัดการและเพิ่มประสิทธิภาพซัพพลายเชนด้วยระบบไอซีความยั่งยืนช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถต่อยอดการพัฒนาธุรกิจการผลิตและบริการ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น สร้างความน่าเชื่อถือและความพึงพอใจให้กับลูกค้า และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

ที่มา: กองยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ สศช.
 หมายเหตุ: r (revised) หมายถึง ปรับปรุงข้อมูลย้อนหลังตามข้อมูลระบบบัญชีประชาชาติ, p (preliminary) หมายถึง ข้อมูลเบื้องต้น และ e (estimated) หมายถึง ข้อมูลประมาณการ

ที่มา: กองยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ สศช.
 หมายเหตุ: อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ณ ราคาคงที่ (CVM) เท่ากับร้อยละ 2.5 และ ณ ราคาประจำปี เท่ากับร้อยละ 3.5

ภาพที่ 1 : ภาพต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทย

ที่มา : กองยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม มีภารกิจในการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศและมีความยั่งยืนสู่สากล และการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมให้สามารถประยุกต์ใช้เทคนิคการบริหารจัดการโลจิสติกส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากกระทรวงอุตสาหกรรม โดยกองโลจิสติกส์จึงได้ดำเนินโครงการเสริมสร้างความสามารถการดำเนินงานธุรกิจให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2566 – 2570 มีเป้าหมายการลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อ GDP ไม่เกินร้อยละ 11 ในปี 25670 โดยสัดส่วนต้นทุนการขนส่งสินค้าต่อ GDP ลดลงเหลือร้อยละ 5 และสัดส่วนต้นทุนการเก็บรักษาสินค้าคงคลังต่อ GDP ลดลงเหลือร้อยละ 5 ซึ่งกองโลจิสติกส์ดำเนินโครงการฯ ตามแนวทางพัฒนาเพิ่มมูลค่าระบบห่วงโซ่อุปทาน และเชื่อมโยงการค้าสู่รูปแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ โดยมีเป้าหมาย การลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของสถานประกอบการเป้าหมายในปี 2568 ลดลงไม่น้อยกว่า 2,100 ล้านบาท

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 กองโลจิสติกส์ มุ่งส่งเสริมให้สถานประกอบการเป้าหมายมีการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานสากล มีต้นทุนด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่เหมาะสมและสามารถแข่งขันได้ ประกอบด้วย การยกระดับสถานประกอบการด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์อัจฉริยะ (Smart Logistics) ส่งเสริมสถานประกอบการ In-House Coaching วิเคราะห์เชิงโครงสร้างและเทคนิคการออกแบบเพื่อเตรียมความพร้อมในการนำระบบอัตโนมัติมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ เช่น ระบบ ASRS (Automated Storage and Retrieval Systems) สำหรับคลังสินค้าอัตโนมัติ การเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมสถานประกอบการที่มีความต้องการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการบริหาร

จัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนที่เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน การส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคนิคการบริหารจัดการโลจิสติกส์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน ส่งเสริมสถานประกอบการ วิจัยปัญหาวิเคราะห์ต้นทุนและประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของสถานประกอบการ พร้อมทั้งจัดทำแผนการปรับปรุงพัฒนาในกิจกรรมที่มีต้นทุนโลจิสติกส์สูงหรือมีปัญหาสำคัญที่ต้องแก้ไข และนำแผนไปปฏิบัติจริง สถานประกอบการพร้อมทั้งมุ่งเน้นในการพัฒนาโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์ (Cold Chain and Proper Packaging) ยกระดับซัพพลายเชนของอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์ การพัฒนาและส่งเสริมมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดี ด้านวิธีการจัดส่งสินค้าที่ดี (Good Distribution Practices : GDP) และวิธีการจัดเก็บสินค้าที่ดี (Good Storage Practice: GSP) ในการจัดการระบบโซ่ความเย็น สำหรับอุตสาหกรรม ส่งเสริมสถานประกอบการในซัพพลายเชน ในการพัฒนาโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์ และสร้างมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดี ด้านวิธีการจัดส่งสินค้าที่ดี (Good Distribution Practices : GDP) และวิธีการจัดเก็บสินค้าที่ดี (Good Storage Practice: GSP) ในการจัดการระบบโซ่ความเย็น สำหรับอุตสาหกรรม

โครงการเสริมสร้างความสามารถการค้าเงินธุรกิจให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

1. ความเป็นมา

ต้นทุนโลจิสติกส์ เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการแข่งขัน ทั้งในระดับประเทศหรือในระดับธุรกิจ หากประเทศหรือธุรกิจใดมีการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่เหมาะสม จะทำให้สินค้าส่งถึงมือผู้บริโภคได้ถูกต้องตามสัญญาที่ตกลงกันไว้ และมีต้นทุนโลจิสติกส์ถูกลง ซึ่งจะทำให้มูลค่าการค้าระหว่างประเทศขยายตัว และก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และการเติบโตทางเศรษฐกิจ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำ “โครงการเสริมสร้างความสามารถการค้าเงินธุรกิจให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน” โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ประกอบการและบุคลากรของสถานประกอบการมีความรู้ความเข้าใจและมีการบริหารจัดการโลจิสติกส์ทั้งภายในองค์กรและระหว่างองค์กรอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลทั้งภายในองค์กรและระหว่างองค์กร รวมไปถึงการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้สนับสนุนการค้าเงินกิจกรรมโลจิสติกส์ สามารถพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้ อีกทั้งยกระดับการบริหารจัดการและเพิ่มประสิทธิภาพซัพพลายเชนด้วยระบบโซ่ความยั่งยืน ประโยชน์ที่ได้จากโครงการนอกจากจะส่งผลให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีต้นทุนการค้าเงินธุรกิจลดลง ส่งผลให้ผู้ประกอบการสามารถต่อยอดการพัฒนาธุรกิจการผลิตและบริการ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น สร้างความน่าเชื่อถือและความพึงพอใจให้กับลูกค้า และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล และจะส่งผลต่อการลดสัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อีกด้วย

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อลดต้นทุนโลจิสติกส์ของสถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะต้นทุนการเก็บรักษาสินค้าคงคลังและต้นทุนการบริหารจัดการ

2.2 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกิจกรรมโลจิสติกส์ภายในองค์กรให้สถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรม

3. กลุ่มเป้าหมาย

สถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรม หรือผู้ให้บริการโลจิสติกส์ หรือภาคการบริการ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป (2) อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป (3) อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง (4) อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (5) อุตสาหกรรมเวชภัณฑ์และเครื่องสำอาง (6) อุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม (7) อุตสาหกรรมเซรามิก (8) อุตสาหกรรมยานยนต์ ชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ (9) อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลและเครื่องจักรกลการเกษตร (10) อุตสาหกรรมปิโตรเคมี และพลาสติก (11) ผู้ให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics Service Provider) ในพื้นที่ 5 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

4. ความสำเร็จของการดำเนินงาน

การพัฒนากระบวนการโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม ปี 2568 ได้ดำเนินการตาม “โครงการเสริมสร้างความสามารถการดำเนินงานให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน” สามารถช่วยเหลือสถานประกอบการ จำนวน 350 กิจการ สามารถลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานคิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจ 2,193.20 ล้านบาท

เป้าหมาย	แผน	ผล
สถานประกอบการ (กิจการ)	350	350
มูลค่าการลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจ (ล้านบาท)	2,100	2,193.20

ประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมการยกระดับสถานประกอบการด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์อัจฉริยะ (Smart Logistics) ส่งเสริมสถานประกอบการ In-House Coaching วิเคราะห์เชิงโครงสร้างและเทคนิคการออกแบบเพื่อเตรียมความพร้อมในการนำระบบอัตโนมัติมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ เช่น ระบบ ASRS (Automated Storage and Retrieval Systems) สำหรับคลังสินค้าอัตโนมัติ เป็นต้น

2. กิจกรรมการเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมสถานประกอบการที่มีความต้องการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนที่เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน เชี่ยวชาญพัฒนาระบบพร้อมสอนการใช้งานให้กับสถานประกอบการ ให้คำปรึกษาแนะนำและดูแลจนติดตั้งระบบแล้วเสร็จและใช้งานได้ หรือมีระบบแล้วแต่ใช้งานไม่เต็มประสิทธิภาพ เคราะห์ปัญหาโดย และจัดทำแนวทางแก้ไข พร้อมทั้งแก้ไขปัญหานั้นสามารถใช้งานได้

3. กิจกรรมการส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคนิคการบริหารจัดการโลจิสติกส์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนส่งเสริมสถานประกอบการ วินิจฉัยปัญหา วิเคราะห์ต้นทุนและประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของสถานประกอบการ พร้อมทั้งจัดทำแผนการปรับปรุงพัฒนาในกิจกรรมที่มีต้นทุนโลจิสติกส์สูงหรือมีปัญหาสำคัญที่ต้องแก้ไข และนำแผนไปปฏิบัติจริง ณ สถานประกอบการโดยมีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาแนะนำ

4. กิจกรรมการพัฒนาโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์ (Cold Chain and Proper Packaging) ส่งเสริมสถานประกอบการในซัพพลายเชนเป้าหมายและคัดเลือกองค์กรหรือผลิตภัณฑ์นำร่อง พร้อมทั้งวิเคราะห์ศักยภาพและจัดทำแผนการปรับปรุงพัฒนาในกิจกรรมแก่สถานประกอบการในซัพพลายเชน ให้คำปรึกษาแนะนำ สถานประกอบการ ในการพัฒนาโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์

5. กิจกรรมการยกระดับซัพพลายเชนของอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์ ส่งเสริมสถานประกอบการในซัพพลายเชนเป้าหมายและคัดเลือกองค์กรหรือผลิตภัณฑ์นำร่อง พร้อมทั้งวิเคราะห์ศักยภาพสถานประกอบการและจัดทำแผนการปรับปรุงพัฒนาในกิจกรรม แก่สถานประกอบการในซัพพลายเชนที่ได้รับคัดเลือก ให้คำปรึกษาแนะนำ สถานประกอบการ ในการยกระดับซัพพลายเชนของอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์

6. กิจกรรมการพัฒนาและส่งเสริมมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดี ด้านวิธีการจัดส่งสินค้าที่ดี (Good Distribution Practices : GDP) และวิธีการจัดเก็บสินค้าที่ดี (Good Storage Practice: GSP) ในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น สำหรับอุตสาหกรรมส่งเสริมสถานประกอบการในซัพพลายเชนเป้าหมาย พร้อมทั้งวิเคราะห์ศักยภาพสถานประกอบการและจัดทำแผนการปรับปรุงพัฒนาในกิจกรรม แก่สถานประกอบการในซัพพลายเชนที่ได้รับคัดเลือก ให้คำปรึกษาแนะนำ สถานประกอบการ ในการส่งเสริมมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดี ด้านวิธีการจัดส่งสินค้าที่ดี (Good Distribution Practices : GDP) และวิธีการจัดเก็บสินค้าที่ดี(Good Storage Practice: GSP)

7. กิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เพื่อพัฒนาความรู้ด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้กับผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรม โดยการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ประกอบด้วย

7.1 การสร้างนักโลจิสติกส์สู่ความเป็นมืออาชีพเพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม

7.2 การสร้างมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) สำหรับภาคอุตสาหกรรม

7.3 การส่งเสริมการบริหารจัดการความปลอดภัยในซัพพลายเชน (Supply Chain Security Management) และการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Management)

7.4 การส่งเสริมสถานประกอบการสู่การเป็นกรีนโลจิสติกส์ (Green Logistics)

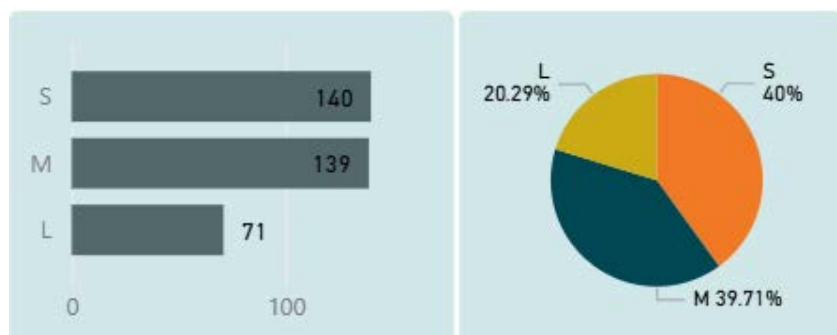
7.5 การส่งเสริมการประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ขององค์กรด้วยตนเอง (Self-Assessment of Logistics Performance)

7.6 การเผยแพร่แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศภายใต้โครงการเสริมสร้างความสามารถการดำเนินงานธุรกิจให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

7.7 การพัฒนาข้อมูลเกณฑ์เทียบวัดประสิทธิภาพโลจิสติกส์ และโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนโลจิสติกส์

สามารถสรุปผลการดำเนินงานในภาพรวม “โครงการเสริมสร้างความสามารถการดำเนินงานธุรกิจให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน” ปีงบประมาณ 2568 ดังนี้

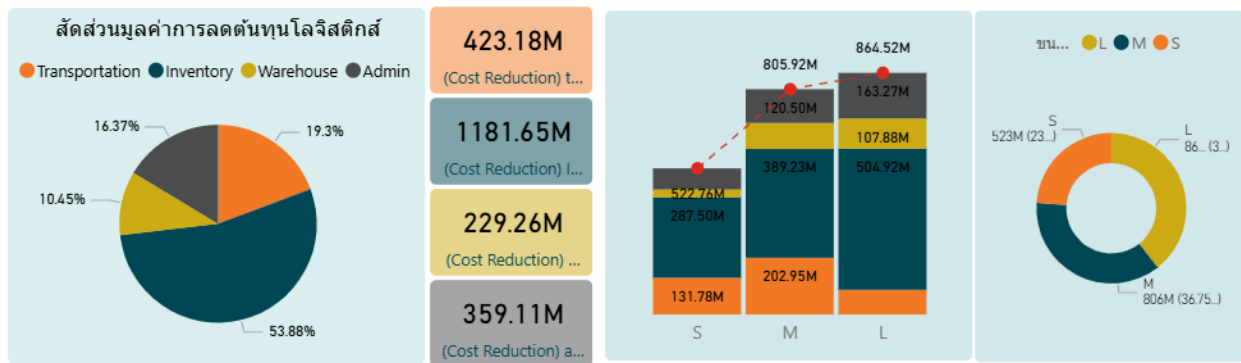
จำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 350 กิจการ เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก (S) จำนวน 140 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 40.00 สถานประกอบการขนาดกลาง (M) จำนวน 139 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 39.71 และสถานประกอบการขนาดใหญ่ 71 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 20.29 ดังภาพที่ 2 สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ แบ่งตามขนาดสถานประกอบการ

ภาพที่ 2 : สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ แบ่งตามขนาดสถานประกอบการ

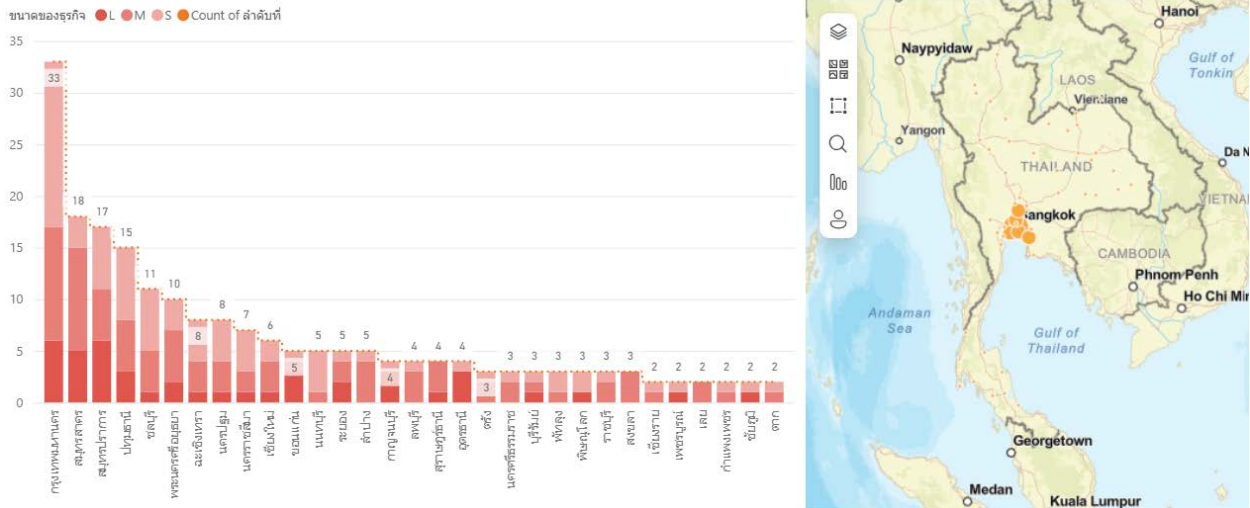
มีมูลค่าการลงทุนโลจิสติกส์ในภาคอุตสาหกรรมรวม 2,193.20 ล้านบาท กลุ่มสถานประกอบการขนาดใหญ่ (L) มีมูลค่าการลงทุนรวมมากที่สุด 864.52 ล้านบาท กลุ่มสถานประกอบการขนาดกลาง (M) มีมูลค่าการลงทุนอันดับสอง 805.92 ล้านบาท และกลุ่มสถานประกอบการขนาดเล็ก (S) มีมูลค่าการลงทุน 522.76 ล้านบาท

ทั้งนี้สามารถวิเคราะห์ผลการลดต้นทุนด้านการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน แบ่งตามกิจกรรมลงทุนโลจิสติกส์โดยสามารถเรียงลำดับการลงทุนที่มีมูลค่ามาก ไปยังมูลค่าการลงทุนที่มีมูลค่าน้อยได้ ดังนี้ 1) มูลค่าการลงทุนกิจกรรมด้านสินค้าคงคลัง 1,181.65 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 53.88 2) มูลค่าการลงทุนกิจกรรมด้านการขนส่ง 423.81 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 19.30 3) มูลค่าการลงทุนกิจกรรมด้านการบริหารจัดการ 359.11 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 16.37 และ 4) มูลค่าการลงทุนกิจกรรมด้านคลังสินค้า 229.26 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.45 ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมด ของมูลค่าการลงทุนทั้งหมด แสดงดังภาพที่ 3

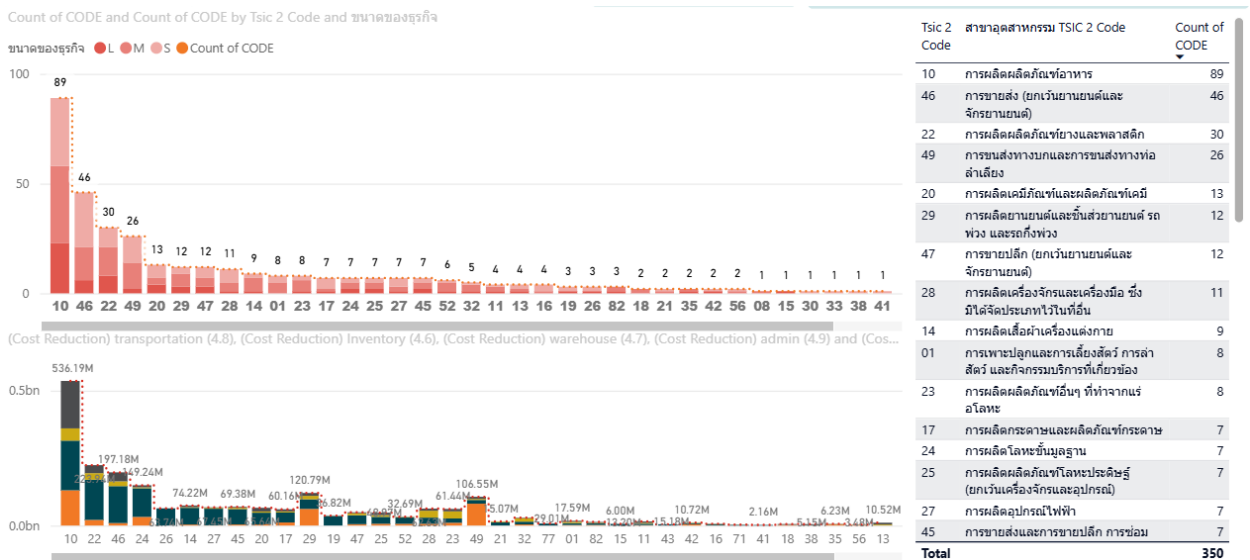
ภาพที่ 3 แสดงสัดส่วนการลงทุนโลจิสติกส์แบ่งตามกิจกรรมด้านโลจิสติกส์

ในปี 2568 สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 350 กิจการ สามารถจำแนกตามพื้นที่ตั้งของสถานประกอบการ โดยมีพื้นที่ 3 อันดับแรกที่มีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการมากที่สุด ได้แก่ 1) สถานประกอบการที่มีที่ตั้งในพื้นที่ กรุงเทพฯ จำนวน 33 กิจการ ประกอบด้วย สถานประกอบการขนาดเล็ก 16 ราย สถานประกอบการขนาดกลาง 11 กิจการ และสถานประกอบการขนาดใหญ่ 6 กิจการ 2) สถานประกอบการที่มีที่ตั้งในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 18 กิจการ สถานประกอบการขนาดเล็ก 3 กิจการ สถานประกอบการขนาดกลาง 10 กิจการ และสถานประกอบการขนาดใหญ่ 5 กิจการ และ 3) สถานประกอบการที่มีที่ตั้งในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ 17 กิจการ ประกอบด้วยสถานประกอบการขนาดเล็ก 6 กิจการ สถานประกอบการขนาดกลาง 5 กิจการ และสถานประกอบการขนาดใหญ่ 6 กิจการ เป็นต้น ดังภาพที่ 4 แสดงรายละเอียดสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการจำแนกตามพื้นที่ตั้ง

ภาพที่ 4 แสดงรายละเอียดสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการจำแนกตามพื้นที่ตั้ง

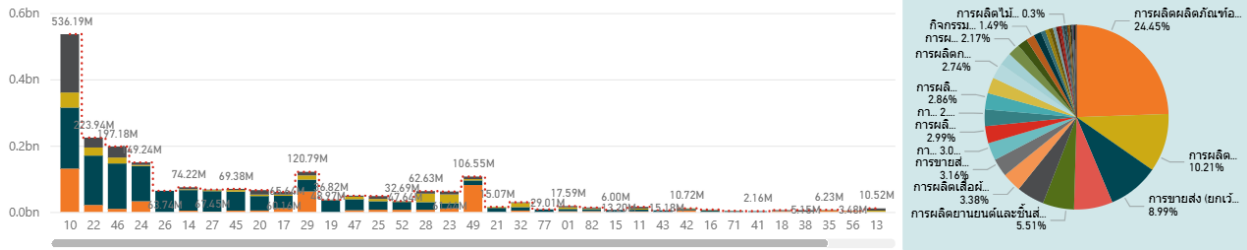
การจำแนกสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการแบ่งตามประเภทอุตสาหกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยมีกลุ่มอุตสาหกรรม 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) กลุ่มการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร จำนวน 89 กิจการ ประกอบด้วย สถานประกอบการขนาดเล็ก 31 กิจการ สถานประกอบการขนาดกลาง 35 กิจการ และสถานประกอบการขนาดใหญ่ 23 กิจการ 2) การขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) จำนวน 46 กิจการ ประกอบด้วย สถานประกอบการขนาดเล็ก 25 กิจการ สถานประกอบการขนาดกลาง 15 กิจการ และสถานประกอบการขนาดใหญ่ 6 กิจการ 3) การผลิตผลิตภัณฑ์ยางจำนวน 34 กิจการ ประกอบด้วย สถานประกอบการขนาดเล็ก 12 กิจการ สถานประกอบการขนาดกลาง 15 กิจการ และสถานประกอบการขนาดใหญ่ 7 กิจการ เป็นต้น แสดงดังภาพที่ 5 รายละเอียดสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

ภาพที่ 5 รายละเอียดสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

นอกจากนี้ สามารถวิเคราะห์ผลมูลค่าการลดต้นทุนด้านการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน แบ่งตามประเภทอุตสาหกรรม โดยมีอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร มูลค่าการลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ 536.91 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 24.45 มีสัดส่วนของมูลค่าการลดต้นทุนมากที่สุด และการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก มูลค่าการลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ 223.94 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.21 ของมูลค่าการลดต้นทุนทั้งหมด และการขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) มีมูลค่าการลดต้นทุน 197.81 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.99 แสดงดังภาพที่ 6 การวิเคราะห์ผลการลดต้นทุนด้านการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

(Cost Reduction) transportation (4.8), (Cost Reduction) Inventory (4.6), (Cost Reduction) warehouse (4.7), (Cost Reduction) admin (4.9) and (Cos...

ภาพที่ 6 การวิเคราะห์ผลการลดต้นทุนด้านการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

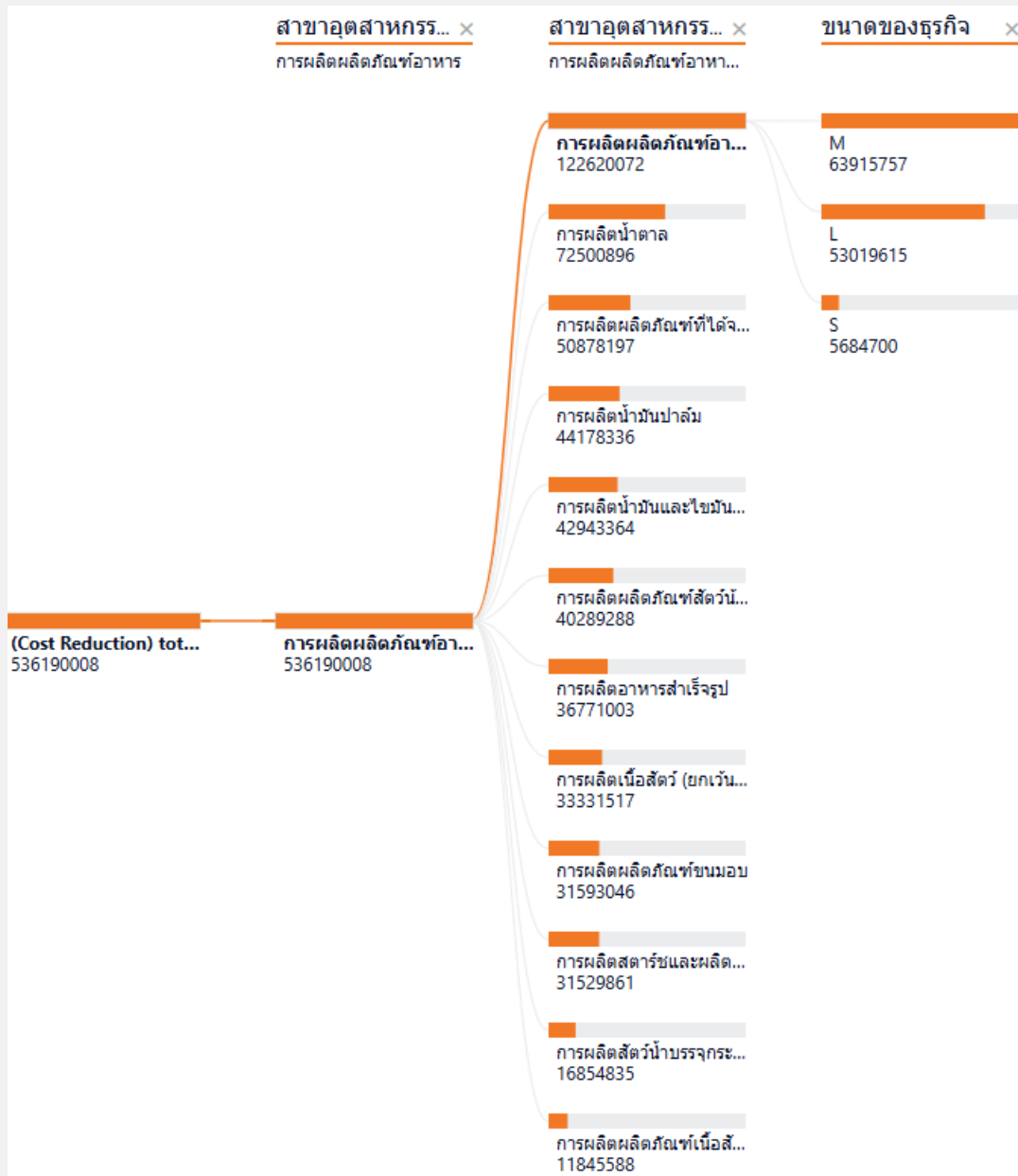
กรณีศึกษา (Insight) : จากข้อมูลมูลค่าการลดต้นทุนโลจิสติกส์ของสถานประกอบการ โดยส่วนใหญ่มาจากกลุ่มการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร อีกทั้งมีจำนวนกิจการที่เข้าร่วมกิจกรรมสูงที่สุด จึงพิจารณาวิเคราะห์กลุ่มอุตสาหกรรมกลุ่มนี้เชิงลึกมากยิ่งขึ้น โดยสามารถสรุปและวิเคราะห์ได้ ดังนี้

การจำแนกกลุ่มอุตสาหกรรมย่อยของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ ในสาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร จำนวน 89 กิจการ มีมูลค่าการลดต้นทุนโลจิสติกส์ 536.19 ล้านบาท โดยมีกลุ่มอุตสาหกรรมย่อยดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การจำแนกอุตสาหกรรมย่อยของสถานประกอบการ ในสาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร

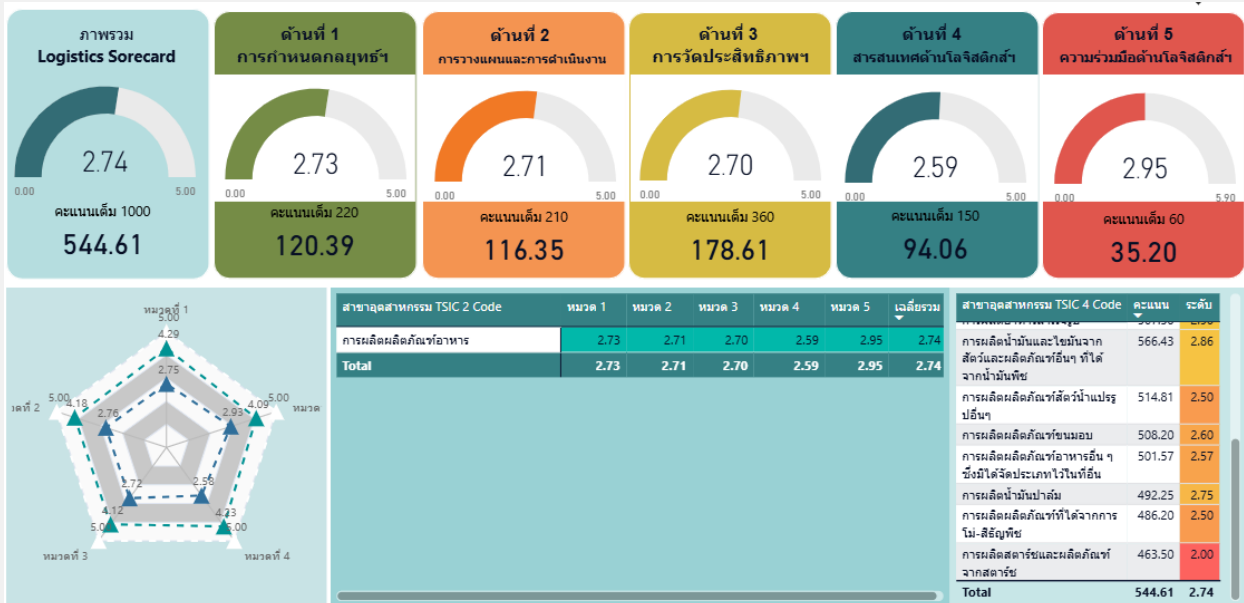
สาขาอุตสาหกรรม	จำนวนกิจการ	มูลค่าการลดต้นทุน
การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	15	122,620,072
การผลิตน้ำตาล	4	72,500,896
การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการไม่-สีธัญพืช	11	50,878,197
การผลิตน้ำมันปาล์ม	4	44,178,336
การผลิตน้ำมันและไขมันจากสัตว์และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ได้จากน้ำมันพืช	8	42,943,364
การผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำแปรรูปอื่นๆ	17	40,289,288
การผลิตอาหารสำเร็จรูป	10	36,771,003
การผลิตเนื้อสัตว์ (ยกเว้นสัตว์ปีก)	4	33,331,517
การผลิตผลิตภัณฑ์ขนมอบ	6	31,593,046
การผลิตสตาร์ชและผลิตภัณฑ์จากสตาร์ช	2	31,529,861
การผลิตสัตว์น้ำบรรจุกระป๋อง	2	16,854,835
การผลิตผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์และเนื้อสัตว์ปีก	4	11,845,588
การผลิตเครื่องปรุงอาหารประจำโต๊ะและเครื่องประกอบอาหาร	1	629,798
การผลิตมะกะโรนี เส้นก๋วยเตี๋ยว และผลิตภัณฑ์อาหารจำพวกแป้งที่คล้ายกัน	1	224,207

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในกลุ่มสาขาอุตสาหกรรมย่อย พบว่า การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น มีจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ 15 กิจการ มีมูลค่าการลงทุนที่สูงที่สุดจำนวน 122.62 ล้านบาท โดยมีมูลค่าการลงทุนมาจากสถานประกอบการขนาดกลางจำนวน 63.91 ล้านบาท อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ 53.01 ล้านบาท และอุตสาหกรรมขนาดเล็ก 5.6 ล้านบาท แสดงดังภาพที่ 7 แผนภูมิต้นไม้มูลค่าการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ

ภาพที่ 7 แผนภูมิต้นไม้แสดงมูลค่าการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ

การวิเคราะห์ศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ (Logistics Scorecard : LSC) ในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ จากข้อมูลสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการในปี 2568 พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับของศักยภาพสถานประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารในภาพรวม อยู่ที่ระดับ 2.74 (544.61 คะแนน) ประกอบด้วยแต่ละด้าน ดังนี้ (1) การกำหนดกลยุทธ์สถานประกอบการ อยู่ที่ระดับ 2.73 (120.39 คะแนน) (2) การวางแผนและความสามารถในการปฏิบัติงาน อยู่ที่ระดับ 2.71 (116.35 คะแนน) (3) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านโลจิสติกส์ อยู่ที่ระดับ 2.70 (178.61 คะแนน) (4) ระบบการบริหารข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ที่ระดับ 2.59 (94.06 คะแนน) และ (5) ด้านความร่วมมือระหว่างองค์กร อยู่ที่ระดับ 2.95 (35.20 คะแนน) ดังภาพที่ 8 การประเมินศักยภาพสถานประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร

ภาพที่ 8 การประเมินศักยภาพสถานประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร

และเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลในกลุ่มอุตสาหกรรมย่อย สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับของศักยภาพสถานประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารในภาพรวม อยู่ที่ระดับ 2.57 (501.57 คะแนน) ประกอบด้วยแต่ละด้าน ดังนี้ (1) การกำหนดกลยุทธ์สถานประกอบการ อยู่ที่ระดับ 2.57 (111.14 คะแนน) (2) การวางแผนและความสามารถในการปฏิบัติงาน อยู่ที่ระดับ 2.36 (102.21 คะแนน) (3) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านโลจิสติกส์ อยู่ที่ระดับ 2.57 (167.79 คะแนน) (4) ระบบการบริหารข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ที่ระดับ 2.29 (86.79 คะแนน) และ (5) ด้านความร่วมมือระหว่างองค์กร อยู่ที่ระดับ 2.79 (33.64 คะแนน) ทั้งนี้ สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบในกลุ่มอุตสาหกรรมย่อยกับอุตสาหกรรมภาพรวมได้ ดังตารางที่ 2 ตารางการเปรียบเทียบการประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ระหว่าง อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร และ สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ระหว่าง อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร และ สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ

การประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์	Best In class	กลุ่มอุตสาหกรรม การผลิตผลิตภัณฑ์ อาหาร	กลุ่มอุตสาหกรรมย่อย การผลิตผลิตภัณฑ์ อาหารอื่น ๆ	ผลต่าง (+/-)
ภาพรวมเฉลี่ย	4.16	2.74	2.57	-0.17
การกำหนดกลยุทธ์สถานประกอบการ	4.29	2.73	2.57	-0.16
การวางแผนและความสามารถในการปฏิบัติงาน	4.18	2.71	2.36	-0.35
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านโลจิสติกส์	4.12	2.70	2.57	-0.13
ระบบการบริหารข้อมูลสารสนเทศด้านโลจิสติกส์	4.13	2.59	2.29	-0.3
ความร่วมมือระหว่างองค์กร	4.09	2.95	2.79	-0.16

จากการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนการประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ระหว่าง **กลุ่มอุตสาหกรรม (การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร)** เทียบกับ **กลุ่มอุตสาหกรรมย่อย (การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ)** พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรม การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ มีระดับศักยภาพที่ต่ำกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมในทุกด้าน โดยควรเร่งการพัฒนาตามลำดับ ประกอบด้วย 1) การวางแผนและความสามารถในการปฏิบัติงาน 2) ระบบการบริหารข้อมูลสารสนเทศด้านโลจิสติกส์ 3) การกำหนดกลยุทธ์สถานประกอบการ 4) ความร่วมมือระหว่างองค์กร และ 5) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านโลจิสติกส์ ดังนั้นสถานประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมนี้ควรเร่งพัฒนาหรือปรับปรุงการบริหารจัดการโลจิสติกส์ให้เท่าทันในกลุ่มอุตสาหกรรมในภาพรวม

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (Industrial Logistics Performance Index: iLPI) ในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ จากข้อมูลสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการในปี 2568 สามารถสรุปตามตัวชี้วัดด้านโลจิสติกส์ทั้ง 9 กิจกรรม 3 มิติ ได้ดังนี้

มิติด้านต้นทุน (สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อยอดขาย)

iLPI1C : สัดส่วนต้นทุนการพยากรณ์ความต้องการของลูกค้าต่อยอดขาย (Forecasting Cost per Sales) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 0.11

iLPI2C : สัดส่วนต้นทุนการให้บริการลูกค้าต่อยอดขาย (Customer Service Cost per Sales) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 0.77

iLPI3C : สัดส่วนมูลค่าการลงทุนเกี่ยวกับการติดตั้งระบบการสื่อสารภายในองค์กรต่อยอดขาย (Information processing cost per Sales) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 0.14

iLPI4C : สัดส่วนต้นทุนการจัดซื้อจัดหาต่อยอดขาย (Procurement cost per Sales) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 0.25

iLPI5C : สัดส่วนมูลค่าสินค้าที่เสียหายต่อมูลค่ายอดขาย (Damage Value per Sales) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 0.32

iLPI6C : สัดส่วนต้นทุนการบริหารคลังสินค้าต่อยอดขาย (Warehousing Cost Per Sale) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 2.15

iLPI7C : สัดส่วนต้นทุนการถือครองสินค้าต่อยอดขาย (Inventory Carrying Cost Per Sale) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 3.87

ILPI8C : สัดส่วนต้นทุนการขนส่งต่อยอดขาย (Transportation Cost Per Sale) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 3.62

ILPI9C : สัดส่วนมูลค่าสินค้าที่ถูกตีกลับต่อยอดขาย (Average Cycle Time for Customer return) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 0.21

มิติด้านเวลา (ระยะเวลาเฉลี่ย)

ILPI1T : ระยะเวลาเฉลี่ยการพยากรณ์ความต้องการของลูกค้า (Average Forecast Period) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 7 วัน

ILPI2T : ระยะเวลาเฉลี่ยการตอบสนองคำสั่งซื้อของลูกค้า (Average Order Cycle Time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 5 วัน

ILPI3T : ระยะเวลาเฉลี่ยการส่งคำสั่งซื้อภายในองค์กร (Average Order processing cycle time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 2 วัน

ILPI4T : ระยะเวลาเฉลี่ยการจัดซื้อ (Average Procurement cycle time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 10 วัน

ILPI5T : ระยะเวลาเฉลี่ยของการถือครองและการบรรจุหีบห่อสินค้า (Average Material handling and Packaging cycle time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 2 วัน

ILPI6T : ระยะเวลาเฉลี่ยการจัดเก็บสินค้าสำเร็จรูปในคลังสินค้า (Average Inventory cycle time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 10 วัน

ILPI7T : ระยะเวลาเฉลี่ยการเก็บสินค้าคงคลังอย่างเพียงพอเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Average Inventory Day) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 96 วัน

ILPI8T : ระยะเวลาเฉลี่ยการจัดส่งสินค้า (Average Delivery Cycle Time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 2 วัน

ILPI9T : ระยะเวลาเฉลี่ยการรับสินค้าคืนจากลูกค้า (Average Cycle Time for Customer return) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 3 วัน

มิติด้านความน่าเชื่อถือ (อัตราส่วนร้อยละ)

ILPI1R : อัตราความแม่นยำการพยากรณ์ความต้องการของลูกค้า (Forecast Accuracy Rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 88.89

ILPI2R : อัตราความสามารถในการจัดส่งสินค้า (Delivered In-Full and On-Time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 97.95

ILPI3R : อัตราความแม่นยำของการออกไปส่งงานไปยังแผนกอื่นๆ (Order accuracy rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 98.00

ILPI4R : อัตราความสามารถในการจัดส่งสินค้าของผู้ผลิต (Supplier Delivered In-Full and On-Time Rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 95.03

ILPI5R : อัตราจำนวนสินค้าสำเร็จรูปที่เกิดความเสียหาย (Damage rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 1.00

ILPI6R : อัตราความแม่นยำของสินค้าคงคลัง (Inventory Accuracy) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 98.00

ILPI7R : อัตราจำนวนสินค้าสำเร็จรูปขาดมือ (Inventory out of stock rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 5.00

ILPI8R : อัตราความสามารถในการจัดส่งสินค้าของแผนกขนส่ง (Transportation DIFOT Rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 98.17

ILPI9R : อัตราการถูกตีกลับของสินค้า (Rate of Return Goods) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 1.00

ทั้งนี้สามารถแสดงค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมตามตัวชี้วัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (Industrial Logistics Performance Index: iLPI) ในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ดังภาพที่ 9

ภาพที่ 9 ค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมตามตัวชี้วัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (Industrial Logistics Performance Index: iLPI) ในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร

การวิเคราะห์การประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (Industrial Logistics Performance Index: iLPI) ระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม (การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร) เทียบกับ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อย (การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ) โดยมีข้อมูลเชิงเปรียบเทียบและมีข้อสังเกต ดังนี้

มิติด้านต้นทุน (สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อยอดขาย)

iLPI1C : สัดส่วนต้นทุนการพยากรณ์ความต้องการของลูกค้าต่อยอดขาย (Forecasting Cost per Sales) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรม การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 0.11 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อย (การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ) ร้อยละ 0.05 (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึงการควบคุมค่าใช้จ่ายในการวางแผนได้ดีเยี่ยม

iLPI2C : สัดส่วนต้นทุนการให้บริการลูกค้าต่อยอดขาย (Customer Service Cost per Sales) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 0.77 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 0.42 (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึงการมีต้นทุนด้านนี้ต่ำกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมกว่าครึ่งหนึ่ง

ILPI3C : สัดส่วนมูลค่าการลงทุนเกี่ยวกับการติดตั้งระบบการสื่อสารภายในองค์กรต่อยอดขาย (Information processing cost per Sales) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 0.14 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 0.14 (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึงมีค่าเทียบเท่ากับค่ามาตรฐาน

ILPI4C : สัดส่วนต้นทุนการจัดซื้อจัดหาต่อยอดขาย (Procurement cost per Sales) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 0.25 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 0.34 (อยู่ในช่วง พอใช้ ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึงต้นทุนการจัดซื้อจัดหาสูงกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมเล็กน้อย

ILPI5C : สัดส่วนมูลค่าสินค้าที่เสียหายต่อมูลค่ายอดขาย (Damage Value per Sales) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 0.32 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 0.06 (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึงกลุ่มอุตสาหกรรมนี้มีสินค้าเสียหายน้อยมากเมื่อเทียบกับกลุ่มอุตสาหกรรม

ILPI6C : สัดส่วนต้นทุนการบริหารคลังสินค้าต่อยอดขาย (Warehousing Cost Per Sale) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 2.15 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 4.29 (อยู่ในช่วง พอใช้ ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึงการมีต้นทุนการบริหารคลังสินค้า **วิกฤต** ต้นทุนสูงกว่าค่ากลางถึง 2 เท่า

ILPI7C : สัดส่วนต้นทุนการถือครองสินค้าต่อยอดขาย (Inventory Carrying Cost Per Sale) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 3.87 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 8.37 (อยู่ในช่วง พอใช้ ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึง ต้นทุนการถือครองสินค้า **วิกฤต** ต้นทุนจมกับสต็อกสูงกว่าค่ากลางกว่า 2 เท่า

ILPI8C : สัดส่วนต้นทุนการขนส่งต่อยอดขาย (Transportation Cost Per Sale) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 3.62 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 5.07 (อยู่ในช่วง พอใช้ ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึง การมีต้นทุนการขนส่งสูงกว่ามาตรฐานชัดเจนต้องปรับปรุง

ILPI9C : สัดส่วนมูลค่าสินค้าที่ถูกตีกลับต่อยอดขาย (Average Cycle Time for Customer return) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 0.21 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 0.51 (อยู่ในช่วง พอใช้ ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึงการมีมูลค่าความเสียหายจากการคืนของสูง

มิติด้านเวลา (ระยะเวลาเฉลี่ย)

ILPI1T : ระยะเวลาเฉลี่ยการพยากรณ์ความต้องการของลูกค้า (Average Forecast Period) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร 7 วัน และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ 14 วัน (อยู่ในช่วง พอใช้ ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึงการใช้เวลาวางแผนนานกว่าปกติ 2 เท่า

ILPI2T : ระยะเวลาเฉลี่ยการตอบสนองคำสั่งซื้อของลูกค้า (Average Order Cycle Time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร 5 วัน และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ 3 วัน (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึงการตอบสนองลูกค้าได้ไว

ILPI3T : ระยะเวลาเฉลี่ยการส่งคำสั่งซื้อภายในองค์กร (Average Order processing cycle time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร 2 วัน และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ 2 วัน (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึงการส่งคำสั่งซื้อภายในองค์กรอยู่ในค่าปกติ

ILPI4T : ระยะเวลาเฉลี่ยการจัดซื้อ (Average Procurement cycle time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร 10 วัน และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ 6 วัน (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึงระยะเวลาจัดหาวัตถุดิบได้รวดเร็ว

ILPI5T : ระยะเวลาเฉลี่ยของการถือครองและการบรรจุหีบห่อสินค้า (Average Material handling and Packaging cycle time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร 2 วัน และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ 2 วัน (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) อยู่ในค่าปกติ

ILPI6T : ระยะเวลาเฉลี่ยการจัดเก็บสินค้าสำเร็จรูปในคลังสินค้า (Average Inventory cycle time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร 10 วัน และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ 5.5 วัน (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึง สินค้าหมุนเวียนออกจากคลังไว (Inventory Cycle Time)

ILPI7T : ระยะเวลาเฉลี่ยการเก็บสินค้าคงคลังอย่างเพียงพอเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Average Inventory Day) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร 96 วัน และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ 100 วัน (อยู่ในช่วง พอใช้ ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึง การถือครองสินค้านานกว่าค่ากลางเล็กน้อย

ILPI8T : ระยะเวลาเฉลี่ยการจัดส่งสินค้า (Average Delivery Cycle Time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร 2 วัน และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ 2 วัน (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึง ขนส่งรวดเร็วตามมาตรฐาน

ILPI9T : ระยะเวลาเฉลี่ยการรับสินค้าคืนจากลูกค้า (Average Cycle Time for Customer return) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร 3 วัน และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ 2 วัน (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึง จัดการของคืนได้รวดเร็ว

มิติด้านความน่าเชื่อถือ (อัตราส่วนร้อยละ)

ILPI1R : อัตราความแม่นยำการพยากรณ์ความต้องการของลูกค้า (Forecast Accuracy Rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 88.89 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 96.04 (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึง มีความแม่นยำสูงมาก (แลกมาด้วยเวลา 1T ที่นาน)

ILPI2R : อัตราความสามารถในการจัดส่งสินค้า (Delivered In-Full and On-Time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 97.95 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 98.18 (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึง การรักษามาตรฐานบริการได้ดี

ILPI3R : อัตราความแม่นยำของการออกใบสั่งงานไปยังแผนกอื่นๆ (Order accuracy rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 98.00 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 96.69 (อยู่ในช่วง พอใช้ ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึง การมีความผิดพลาดเอกสารภายในองค์กรอยู่

ILPI4R : อัตราความสามารถในการจัดส่งสินค้าของผู้ผลิต (Supplier Delivered In-Full and On-Time Rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 95.03 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 98.00 (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึง การมีซัพพลายเออร์ที่มีคุณภาพสูง

ILPI5R : อัตราจำนวนสินค้าสำเร็จรูปที่เกิดความเสียหาย (Damage rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 1.00 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 0.04 (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึง สินค้ามีความเสียหายน้อยมาก

ILPI6R : อัตราความแม่นยำของสินค้าคงคลัง (Inventory Accuracy) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 98.00 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 98.22 (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึง มีข้อมูลสต็อกที่ค่อนข้างตรงกับของจริง

ILPI7R : อัตราจำนวนสินค้าสำเร็จรูปขาดมือ (Inventory out of stock rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 5.00 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 10.00 (อยู่ในช่วง พอใช้ ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึง กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยนี้ มีของขาดสต็อกบ่อยกว่า 2 เท่า ของกลุ่มอุตสาหกรรม

ILPI8R : อัตราความสามารถในการจัดส่งสินค้าของแผนกขนส่ง (Transportation DIFOT Rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 98.17 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 99.71 (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึงการประสิทธิภาพของการขนส่งค่อนข้างสูงในกลุ่มอุตสาหกรรมย่อยนี้

ILPI9R : อัตราการถูกตีกลับของสินค้า (Rate of Return Goods) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 1.00 และ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ ร้อยละ 0.66 (อยู่ในช่วง ดี ของกลุ่มอุตสาหกรรม) แสดงถึง การมีอัตราการคืนของต่ำ

ทั้งนี้สามารถแสดงการวิเคราะห์การประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (Industrial Logistics Performance Index: iLPI) ระหว่าง กลุ่มอุตสาหกรรม (การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร) เทียบกับ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อย (การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ) ดังภาพที่ 10

ภาพที่ 10 การวิเคราะห์การประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (Industrial Logistics Performance Index: iLPI) ระหว่าง กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารเทียบกับกลุ่มอุตสาหกรรมย่อยการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่าง กลุ่มอุตสาหกรรม (การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร) เทียบกับ กลุ่มอุตสาหกรรมย่อย (การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ) พบว่ากลุ่มอุตสาหกรรมย่อยนี้มีจุดแข็งเรื่อง คุณภาพและความรวดเร็วในการดำเนินงาน แต่มีจุดอ่อนร้ายแรงเรื่อง การบริหารจัดการต้นทุนและสินค้าคงคลัง สามารถนำมาเรียงลำดับความสำคัญในการพัฒนาในกลุ่มอุตสาหกรรมย่อยนี้ได้ ดังนี้

อันดับ 1 (เร่งด่วนที่สุด): การบริหารจัดการสินค้าคงคลัง (Inventory Management)

- **ปัญหา:** พบว่า ต้นทุนการถือครองสินค้า (7C) สูง (8.37%) และถือครองสินค้านาน (7T = 100 วัน) แต่กลับมีอัตรา สินค้าขาดมือ (7R) สูงถึง 10% (สูงกว่าค่ากลาง 2 เท่า)
- **การวิเคราะห์:** แสดงว่าองค์การอาจกำลัง "แบกสต็อกสินค้าที่ขายไม่ออกไว้อยู่เยอะมาก (Dead Stock)" ในขณะที่ "สินค้าที่ลูกค้าต้องการกลับไม่มีของขาย"
- **แนวทางแก้ไข:** ควรปรับปรุงระบบการเติมเต็มสินค้า (Replenishment) ใหม่ และจัดการระบาย Dead Stock ออกโดยด่วน เพื่อลดต้นทุนการถือครองสินค้าที่มากเกินไป

อันดับ 2: การบริหารต้นทุนคลังสินค้า (Warehousing Cost)

- **ปัญหา:** ต้นทุนบริหารคลัง (6C) สูงถึง 4.29% (สูงกว่าค่ากลาง 2 เท่า)
- **การวิเคราะห์:** อาจเกิดจากการเช่าพื้นที่เกินความจำเป็น หรือ การจัดการพื้นที่ไม่ดี (Space Utilization) หรือการใช้พื้นที่จัดเก็บของที่มีปริมาณมาก หรือเครื่องจักร/แรงงานในคลังไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับปริมาณสต็อกที่บวมตามการวิเคราะห์ในข้อ 1
- **แนวทางแก้ไข:** ปรับปรุง Layout คลังสินค้า, ลดปริมาณสต็อกส่วนเกินเพื่อลดพื้นที่จัดเก็บ, และนำการใช้ระบบ/หรือการปรับปรุงกระบวนการลดชั้นตอที่ไม่จำเป็น มาใช้ในคลัง

อันดับ 3: การบริหารต้นทุนการขนส่ง (Transportation Cost)

- **ปัญหา:** ต้นทุนขนส่ง (8C) สูงกว่าค่ากลาง (5.07%)
- **การวิเคราะห์:** กลุ่มอุตสาหกรรมนี้มีคุณภาพการส่งมอบที่ดีมาก (8R = 99.71%) แต่แลกมาด้วยต้นทุนที่สูงเกินไป อาจเกิดจากการส่งเที่ยวเปล่า (Backhaul Management) หรือการส่งแบบไม่เต็มคันรถ (LTL) บ่อยเกินไปเพื่อเน้นความเร็ว
- **แนวทางแก้ไข:** เพิ่มประสิทธิภาพการจัดสายรถ (Route Optimization) หรือรวมเที่ยวขนส่ง (Consolidation) เพื่อลดต้นทุนต่อหน่วย

อันดับ 4: กระบวนการพยากรณ์ความต้องการ (Forecasting Process)

- **ปัญหา:** ใช้เวลาพยากรณ์นานมาก (1T = 14 วัน) เทียบกับค่ากลาง 7 วัน
- **การวิเคราะห์:** แม้ความแม่นยำจะสูงมาก (1R = 96%) แต่การใช้เวลานานเกินไปทำให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงตลาดได้ช้า อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สิ่งของผิดรุ่น (เกิด Dead Stock และของขาดมือในข้อ 1)
- **แนวทางแก้ไข:** นำเทคโนโลยี AI หรือ Software เข้ามาช่วยลดระยะเวลาในการประมวลผลข้อมูล (Data Processing) เพื่อให้รอบการวางแผนสั้นลง

อันดับ 5: ต้นทุนในกระบวนการ Reverse Logistics

- **ปัญหา:** มูลค่าสินค้าที่กลับต่อยอดขาย (9C) สูง
- **การวิเคราะห์:** แม้จำนวนชิ้นที่คืนจะน้อย (9R ต่ำ) แต่ต้นทุน/มูลค่าความเสียหายต่อชิ้นนั้นสูง
- **แนวทางแก้ไข:** ตรวจสอบว่าสินค้าที่ถูกคืนเป็นสินค้ากลุ่มไหน ทำไม่ถึงมีมูลค่าความเสียหายสูง และหาทางป้องกันที่ต้นเหตุ

สรุปโดยภาพรวม กลุ่มอุตสาหกรรมย่อย(การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ) "มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านโลจิสติกส์ แต่จะมีจุดอ่อนเรื่องการบริหารสินทรัพย์หมุนเวียน" (Operationally Excellent, Financially Inefficient) ควรพัฒนาการบริหารจัดการโลจิสติกส์ในการลดสินค้าคงคลัง Inventory เป็นอันดับแรก เพราะเป็นสาเหตุของปัญหาต้นทุนจม (Carrying Cost) ส่งผลให้พื้นที่คลังสินค้าไม่พอ (Warehousing Cost) และเสียโอกาสการขาย (Stockout) เป็นต้น

ผลการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้ “โครงการเสริมสร้างความสามารถการดำเนินงานให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน”

โครงการเสริมสร้างความสามารถการดำเนินงานให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน แยกตามรายการกิจกรรมย่อย ดังนี้

ประเภทกิจกรรม	กิจกรรม	ผลการดำเนินงาน	
		ผลผลิต	ผลลัพธ์
กิจกรรมหลัก	กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม		
	การยกระดับสถานประกอบการด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์อัจฉริยะ (Smart Logistics)	10 กิจกรรม	88.13 ล้านบาท
	การเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ	65 กิจกรรม	415.01 ล้านบาท
	การส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคนิคการบริหารจัดการโลจิสติกส์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน	245 กิจกรรม	1554.34 ล้านบาท
	กิจกรรมยกระดับการบริหารจัดการและเพิ่มประสิทธิภาพซัพพลายเชนด้วยระบบโซ่ความเย็น		
	การพัฒนาโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์ (Cold Chain and Proper Packaging)	10 กิจกรรม	35.22 ล้านบาท
	การยกระดับโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์	10 กิจกรรม	57.09 ล้านบาท
	การพัฒนาและส่งเสริมมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดีด้านวิธีการจัดส่งสินค้าที่ดี (GDP) และวิธีการจัดเก็บสินค้าที่ดี (GSP) ในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น สำหรับอุตสาหกรรม	10 กิจกรรม	43.41 ล้านบาท
กิจกรรมรอง	การสร้างนักโลจิสติกส์สู่ความเป็นมืออาชีพเพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม	240 คน	-

	การสร้างมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) สำหรับภาคอุตสาหกรรม	80 คน	-
	การส่งเสริมการบริหารจัดการความปลอดภัยในซัพพลายเชน (Supply Chain Security Management) และการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Management)	60 คน	-
	การส่งเสริมสถานประกอบการสู่การเป็นกรีนโลจิสติกส์ (Green Logistics)	100 คน	-
	การส่งเสริมการประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ขององค์กรด้วยตนเอง (Self-Assessment of Logistics Performance)	150 คน	-
	การเผยแพร่แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศภายใต้โครงการเสริมสร้างความสามารถการดำเนินงานธุรกิจให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน	200 คน	-
	การพัฒนาข้อมูลเกณฑ์เทียบวัดประสิทธิภาพโลจิสติกส์ และโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนโลจิสติกส์	1 กลุ่มอุตสาหกรรม	-

**การเสริมสร้างความสามารถการดำเนินงานให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการ
โลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน**

กิจกรรมการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้ประกอบการ มีดำเนินการครอบคลุมทุกภูมิภาคของประเทศไทย กองโลจิสติกส์ เล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาสถานประกอบการอุตสาหกรรมให้มีการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์ภายในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ โดยเฉพาะต้นทุนการจัดเก็บสินค้า (Inventory Holding Cost) และต้นทุนบริหารจัดการโลจิสติกส์ (Administration Cost) โดยมีรูปแบบการส่งเสริมผ่านกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

1.การยกระดับสถานประกอบการด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์อัจฉริยะ (Smart Logistics)

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Disruptive Technology) ตลอดจนการต่อยอดและผสมผสานเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลากหลายมิติ รวมทั้งสถานการณ์การต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อทั้งห่วงโซ่อุปทานและห่วงโซ่มูลค่าโลก ทำให้การดำเนินงานต้องปรับตัวในรูปแบบวิถีปกติใหม่ (New Normal) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้ทันสมัย มีการเชื่อมโยงข้อมูลได้ถูกต้อง แม่นยำ รวดเร็ว และรายงานผลได้ทันที (Real Time) ด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสมจะช่วยลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการไทยได้ กองโลจิสติกส์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงจัดกิจกรรมยกระดับสถานประกอบการด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนอัจฉริยะ (Smart and Sustainable Logistics) ซึ่งเป็นการนำระบบกึ่งอัตโนมัติ/อัตโนมัติ เข้ามาใช้ในสถานประกอบการ เพื่อมุ่งสู่ความเป็น Industry 4.0 หรือ Smart Logistics รวมทั้งการให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อยกระดับสถานประกอบการด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนอัจฉริยะแก่กลุ่มผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- 2) เพื่อลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์และเพิ่มประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์แก่ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- 3) เพื่อส่งเสริมการประยุกต์ใช้ระบบกึ่งอัตโนมัติ/อัตโนมัติ หรือเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์แก่ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย สามารถแข่งขันได้

กลุ่มเป้าหมาย

สถานประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและส่งผลกระทบต่อ GDP ของประเทศ เช่น อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี อุตสาหกรรมยางและพลาสติก อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมเวชภัณฑ์และเครื่องสำอาง เป็นต้น จำนวน 10 กิจกรรม

ระยะเวลาดำเนินการ

1 ตุลาคม 2567 – 30 กันยายน 2568

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลผลิต	รายละเอียด	เป้าหมาย
เชิงปริมาณ	สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการปรับปรุงและพัฒนาในงานด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	10 กิจการ
เชิงคุณภาพ	ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อกระบวนการให้บริการ	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

ผลลัพธ์

สถานประกอบการเป้าหมายสามารถลดต้นทุน หรือเพิ่มประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานไม่น้อยกว่าร้อยละ 15

การดำเนินงาน

ให้คำปรึกษาแนะนำการออกแบบระบบ Smart Logistics ที่เหมาะสมกับความต้องการ (Conceptual Design) และมีการทำงานของระบบ ที่ดีที่สุด เช่น Smart Warehouse หรือ Automation Warehouse กลุ่มเป้าหมาย ให้ความร่วมมือในการติดตั้งระบบ In-House Coaching วิเคราะห์เชิงโครงสร้างและเทคนิคการออกแบบเพื่อเตรียมความพร้อมในการนำระบบอัตโนมัติมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ เช่น ระบบ ASRS (Automated Storage and Retrieval Systems) สำหรับคลังสินค้าอัตโนมัติ เป็นต้น

ผลการดำเนินงาน

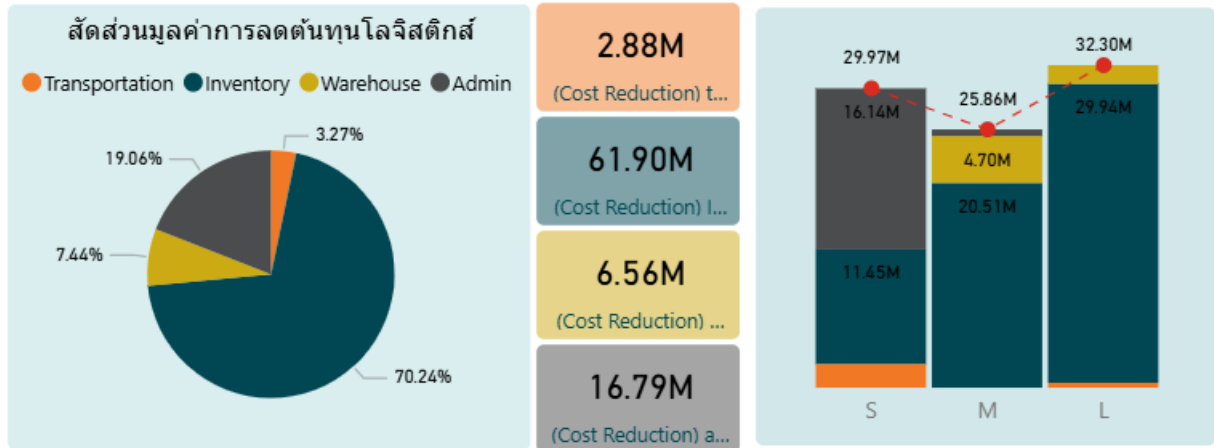
สามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์ คิดเป็นมูลค่ารวม 88.13 ล้านบาท โดยมีรายละเอียดในส่วนของมูลค่าการลดต้นทุนแยกตามสถานประกอบการดังนี้

สถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 10 กิจการ สามารถเรียงลำดับจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมประกอบด้วยสถานประกอบการขนาดใหญ่จำนวน 3 กิจการ ร้อยละ 30 สถานประกอบการขนาดกลาง 4 กิจการ ร้อยละ 40 ประกอบการขนาดเล็ก 3 กิจการ ร้อยละ 30 แสดงดังภาพที่ 11

ภาพที่ 11 สัดส่วนจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมยกระดับสถานประกอบการด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนอัจฉริยะแบ่งตามขนาดอุตสาหกรรม

มีมูลค่าการลงทุนโลจิสติกส์รวม 88.13 ล้านบาท แบ่งออกเป็นด้านการบริหารจัดการสินค้าคงคลัง 61.90 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 70.24 ด้านการจัดการคลังสินค้า 6.56 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.44 ด้านการขนส่ง 2.88 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.27 และด้านการบริหารจัดการ 16.79 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 19.06 ของต้นทุนรวม แสดงดังภาพที่ 12

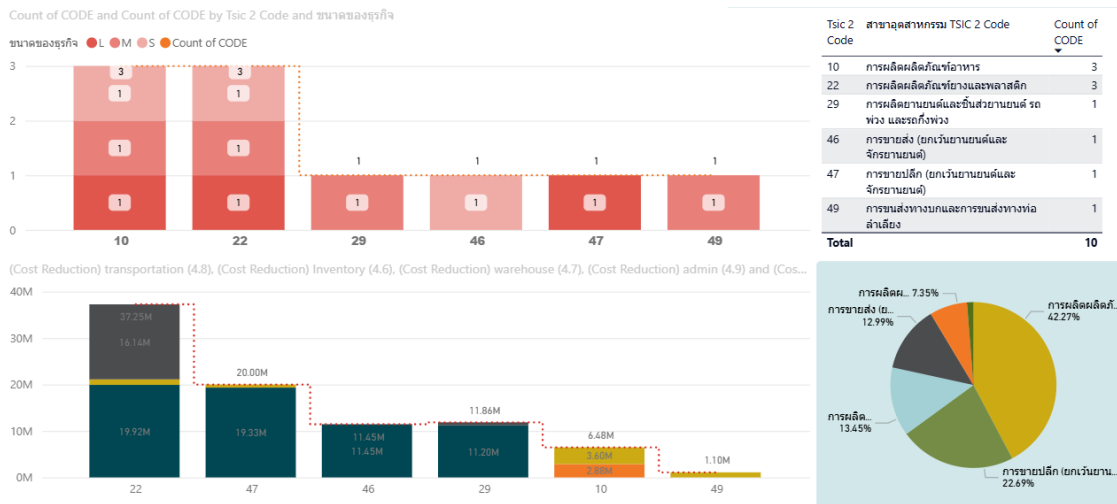
ภาพที่ 12 สัดส่วนการลงทุนโลจิสติกส์สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมระดับสถานประกอบการด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนอัจฉริยะ แบ่งแบ่งตามกิจกรรมด้านโลจิสติกส์

สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมมีที่ตั้ง 3 อันดับแรกอยู่ในพื้นที่สมุทรสาคร จำนวน 3 กิจการ จังหวัดนนทบุรี จำนวน 2 กิจการ และกรุงเทพฯ 1 กิจการ แสดงดังภาพที่ 13

ภาพที่ 13 สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมระดับสถานประกอบการด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนอัจฉริยะ จำแนกตามพื้นที่ตั้ง

สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม 3 อันดับแรก ประกอบด้วย สาขาอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร จำนวน 3 กิจการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 6.48 ล้านบาท การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก จำนวน 3 กิจการ มีมูลค่าการลงทุนโลจิสติกส์รวม 37.25 ล้านบาท การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ จำนวน 1 กิจการ มีมูลค่าการลงทุน 11.86 ล้านบาท แสดงดังภาพที่ 14

ภาพที่ 14 การวิเคราะห์ผลการลดต้นทุนด้านการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชนจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมในยกระดับสถานประกอบการด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนอัจฉริยะ

2. เสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างยั่งยืน

กองโลจิสติกส์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้เล็งเห็นความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาของสถานประกอบการหลายๆ แห่ง ซึ่งพบว่าไม่สามารถใช้เครื่องมือ (Software and Hardware) และข้อมูลต่างๆ ในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงปัญหาที่ไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้ประโยชน์ของเครื่องมือและข้อมูลที่จะทำให้เกิดกำไรได้เท่าที่ควรจะเป็น กองโลจิสติกส์จึงได้เสนอกิจกรรมสำหรับสถานประกอบการที่มีความพร้อมด้านเครื่องมือด้านข้อมูล แต่ไม่สามารถใช้ทรัพยากรเหล่านี้ได้เต็มประสิทธิภาพ มาสร้างเป็นกิจกรรมที่สามารถช่วยสถานประกอบการลดต้นทุน เพิ่มกำไร ทันสมัย และตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจ อาทิ การประยุกต์ใช้งานระบบ Software หรือ Hardware ในกิจกรรมโลจิสติกส์ เช่น ระบบบริหารคลังสินค้า (WMS) ระบบบริหารการขนส่ง (TMS) บาร์โค้ด หรือ RFID หรือส่งเสริมการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ (Data Driven) ในองค์กร เป็นต้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15
2. เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถใช้เครื่องมือ (Software and Hardware) ข้อมูลต่างๆ ที่มีของสถานประกอบการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งสู่การเป็นองค์กรที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (Data Driven)

กลุ่มเป้าหมาย

สถานประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและส่งผลต่อ GDP ของประเทศ เช่น อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี อุตสาหกรรมยางและพลาสติก อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมเวชภัณฑ์และเครื่องสำอาง เป็นต้น จำนวน 65 กิจการ

ระยะเวลาดำเนินการ

1 ตุลาคม 2567 – 30 กันยายน 2568

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลผลิต	รายละเอียด	เป้าหมาย
เชิงปริมาณ	สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการปรับปรุงและพัฒนาในงานด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	65 กิจการ
เชิงคุณภาพ	ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อกระบวนการให้บริการ	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

ผลลัพธ์

สถานประกอบการเป้าหมายสามารถลดต้นทุน หรือเพิ่มประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานไม่น้อยกว่าร้อยละ 15

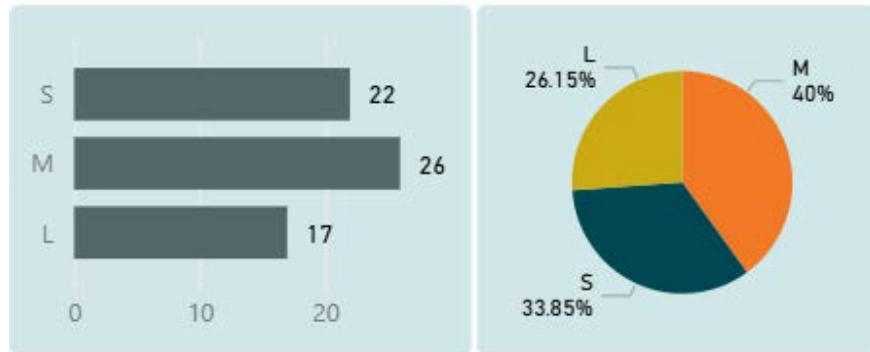
การดำเนินงาน

มุ่งเน้นในกลุ่มเป้าหมาย วิสาหกิจที่มีความต้องการติดตั้งระบบ Software-Hardware เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมโลจิสติกส์ หรือติดตั้งระบบแล้วแต่ใช้งานไม่ได้หรือใช้งานไม่เต็มประสิทธิภาพ เช่น ระบบบริหารคลังสินค้า (Warehouse Management System: WMS) ระบบบริหารการขนส่งสินค้า (Transportation Management System: TMS) บาร์โค้ด RFID หรือการเชื่อมโยงกับระบบ ERP เป็นต้น) โดยวิสาหกิจที่ยังไม่มีการใช้งานระบบ IT และต้องการติดตั้งระบบ – ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์และออกแบบระบบที่เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน ถ้าเป็นระบบที่ไม่ซับซ้อนเชี่ยวชาญพัฒนาระบบให้พร้อมสอนการใช้งานให้กับสถานประกอบการหรือถ้าสถานประกอบการต้องการซื้อระบบใช้งานเอง ผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาแนะนำและดูแลจนติดตั้งระบบแล้วเสร็จและใช้งานได้ และวิสาหกิจที่มีระบบแล้วแต่ใช้งานไม่ได้หรือใช้งานไม่เต็มประสิทธิภาพ – วินิจฉัยวิเคราะห์ปัญหาโดยใช้ประโยชน์จากข้อมูล (Data-driven decision-making) และจัดทำแนวทางแก้ไข พร้อมทั้งแก้ไขปัญหาจนสามารถใช้งานได้

ผลการดำเนินงาน

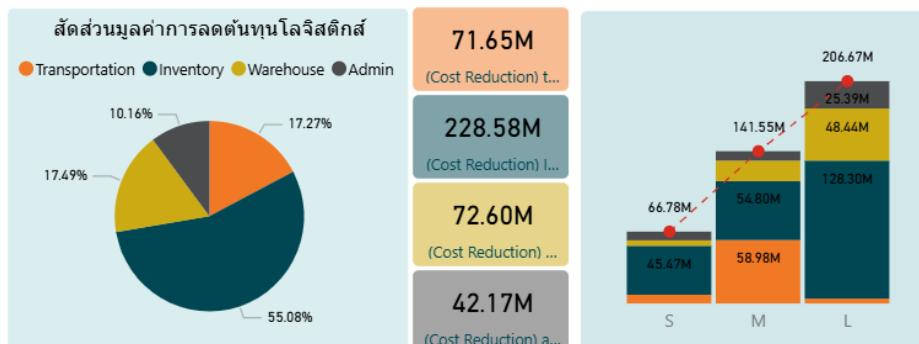
มีสถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 65 กิจการ สามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ คิดเป็นมูลค่ารวม 415.01 ล้านบาท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

จำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรม ประกอบด้วยสถานประกอบการขนาดกลางจำนวน 26 กิจการ ร้อยละ 40 สถานประกอบการขนาดเล็ก 22 กิจการ ร้อยละ 33.85 และสถานประกอบการขนาดใหญ่ 17 กิจการ ร้อยละ 26.15 แสดงดังภาพที่ 15

ภาพที่ 15 สัดส่วนจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างยั่งยืนแบ่งตามขนาดอุตสาหกรรม

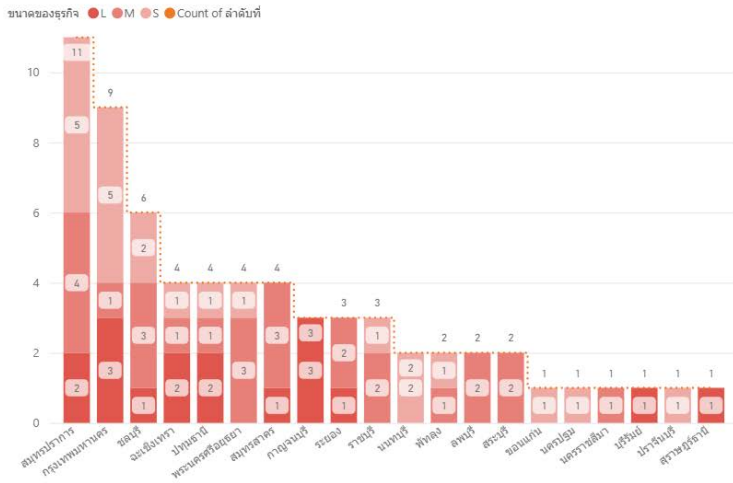
มีมูลค่าการลงทุนโลจิสติกส์รวม 415.01 ล้านบาท แบ่งออกเป็นด้านการบริหารจัดการสินค้าคงคลัง 228.58 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 55.08 ของต้นทุนรวม ด้านการจัดการคลังสินค้า 72.60 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17.49 ด้านการขนส่ง 71.65 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17.27 และด้านการบริหารจัดการ 42.17 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.16 ตามลำดับ แสดงดังภาพที่ 16

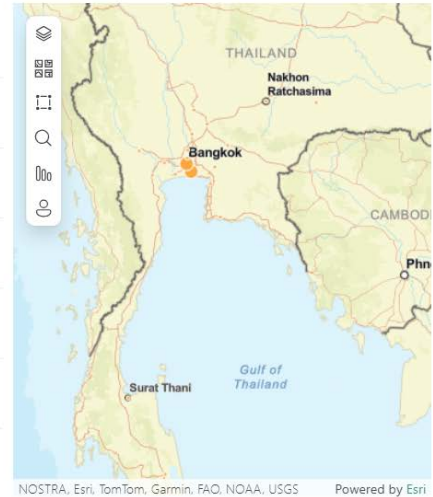
ภาพที่ 16 สัดส่วนการลงทุนโลจิสติกส์สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างยั่งยืนแบ่งตามกิจกรรมด้านโลจิสติกส์

สามารถจำแนกสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมใน 3 อันดับแรกดังนี้ พื้นที่สมุทรปราการ จำนวน 11 กิจการ แบ่งออกเป็นสถานประกอบการขนาดใหญ่ 2 กิจการ ขนาดกลาง 4 กิจการ และขนาดเล็ก 5 กิจการ พื้นที่กรุงเทพฯ 9 กิจการ แบ่งออกเป็นสถานประกอบการขนาดใหญ่ 3 กิจการ ขนาดกลาง 1 กิจการ และขนาดเล็ก 5 กิจการ ในพื้นที่จังหวัดชลบุรี 6 กิจการ แบ่งออกเป็น สถานประกอบการขนาดใหญ่ 1 กิจการ สถานประกอบการขนาดกลาง 6 กิจการ และขนาดเล็ก 4 กิจการ แสดงตัวอย่างดังภาพที่ 17 สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างยั่งยืน จำแนกตามพื้นที่ตั้ง

Count of CODE and Count of ลำดับที่ by จังหวัด NEW and ขนาดของธุรกิจ

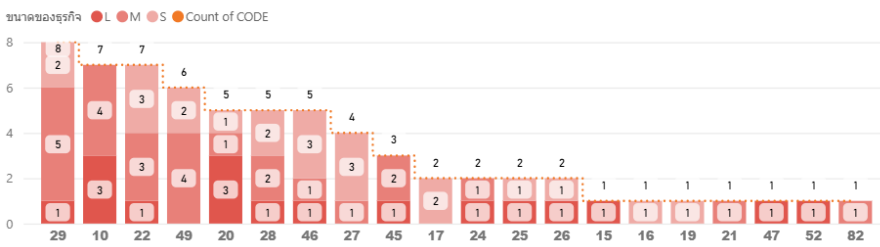
Count of CODE by จังหวัด NEW

ภาพที่ 17 สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างยั่งยืน จำแนกตามพื้นที่ตั้ง

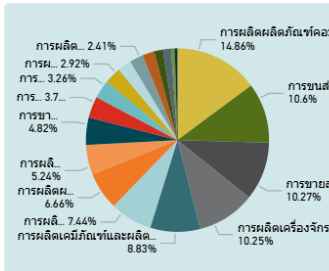
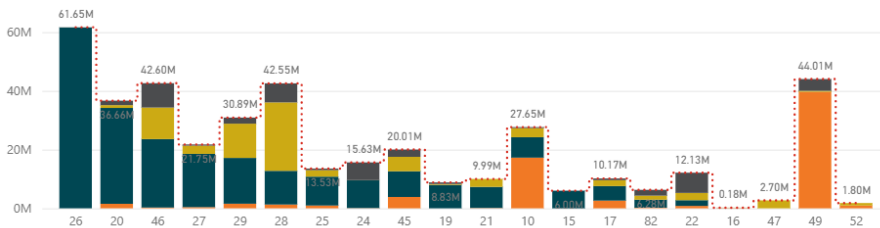
และสามารถจำแนกสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมตามสาขาอุตสาหกรรมใน 3 อันดับแรกได้ ดังนี้ สาขาอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ จำนวน 8 กิจการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 30.89 ล้านบาท อันดับ 2 การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร จำนวน 7 กิจการ มีมูลค่าการลงทุนโลจิสติกส์รวม 27.65 ล้านบาท และการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก จำนวน 7 กิจการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 12.13 ล้านบาท แสดงดังภาพที่ 18

Count of CODE and Count of CODE by Tsic 2 Code and ขนาดของธุรกิจ

Tsic 2 สาขาอุตสาหกรรม TSIC 2 Code	Count of CODE
29 การผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ รถพ่วง และรถกึ่งพ่วง	8
10 การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร	7
22 การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก	7
49 การขนส่งทางบกและการขนส่งทางท่อ	6
20 การผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	5
28 การผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	5
46 การขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และ	5
Total	65

(Cost Reduction) transportation (4.8), (Cost Reduction) Inventory (4.6), (Cost Reduction) warehouse (4.7), (Cost Reduction) admin (4.9) and (Cos...

ภาพที่ 18 การวิเคราะห์ผลการลดต้นทุนด้านการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชนจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมในกิจกรรมเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างยั่งยืน

3. กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนเพื่อการลดต้นทุน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ด้วยกองโลจิสติกส์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่หลักในการรับผิดชอบด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม ได้เล็งเห็นความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรมไทย อาทิเช่น ปัญหาสต็อกมากเกินความจำเป็น ปัญหาสินค้าขาดแคลน ปัญหาการจัดส่งไม่ตรงเวลา ปัญหาต้นทุนในการดำเนินงานสูง ปัญหาการวางแผนต่างๆ เป็นต้น โดยปัญหาดังกล่าวมักจะมีสาเหตุหลักที่สามารถแก้ไขได้ด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน กองโลจิสติกส์จึงเห็นความสำคัญว่าผู้ประกอบการในประเทศไทยเป็นจำนวนมากที่ต้องการความช่วยเหลือ เพื่อให้การดำเนินงานมีความสามารถในการแข่งขันและดำเนินกิจการได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15
2. เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำหลักการด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อเผยแพร่ตัวชี้วัดด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ได้แก่ ตัวชี้วัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม (Industrial Logistics Performance Index: ILPi) และตัวชี้วัดศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน (Logistics Scorecard)

กลุ่มเป้าหมาย

สถานประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและส่งผลกระทบต่อ GDP ของประเทศ เช่น อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี อุตสาหกรรมยางและพลาสติก อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมเวชภัณฑ์และเครื่องสำอาง เป็นต้น จำนวน 245 กิจการ

ระยะเวลาดำเนินการ

1 ตุลาคม 2567 – 30 กันยายน 2568

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลผลิต	รายละเอียด	เป้าหมาย
เชิงปริมาณ	สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการปรับปรุงและพัฒนา ในงานด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานมาใช้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	245 กิจการ
เชิงคุณภาพ	ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อกระบวนการให้บริการ	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

ผลลัพธ์

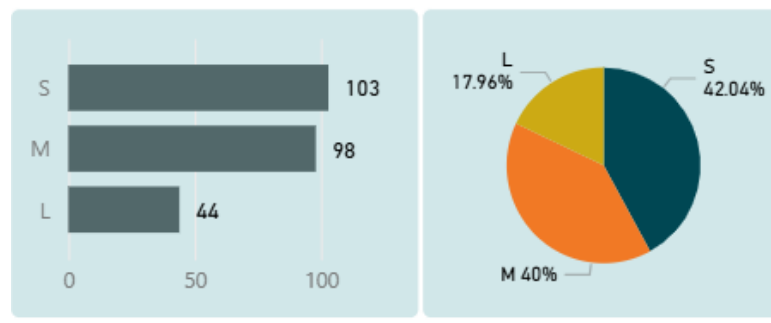
สถานประกอบการกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ หรือเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ร้อยละ 15

การดำเนินงาน

มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายในกลุ่มวิสาหกิจที่ยังไม่ได้นำเทคนิคการบริหารจัดการโลจิสติกส์มาประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหรือแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการกิจกรรมโลจิสติกส์ขององค์กรอย่างมืออาชีพ เช่น การจัดการคลังสินค้า การบริหารสินค้าคงคลัง การพยากรณ์และการวางแผนความต้องการของลูกค้า การจัดซื้อจัดหา การจัดการคำสั่งซื้อ การขนถ่ายและการบรรจุหีบห่อ และการขนส่ง เป็นต้น ดำเนินการโดย ผู้เชี่ยวชาญ วินิจฉัยปัญหา วิเคราะห์ต้นทุนและประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของสถานประกอบการ พร้อมทั้งจัดทำแผนการปรับปรุงพัฒนาในกิจกรรมที่มีต้นทุนโลจิสติกส์สูงหรือมีปัญหาสำคัญที่ต้องแก้ไข และนำไปปฏิบัติจริง ณ สถานประกอบการโดยมีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาแนะนำ

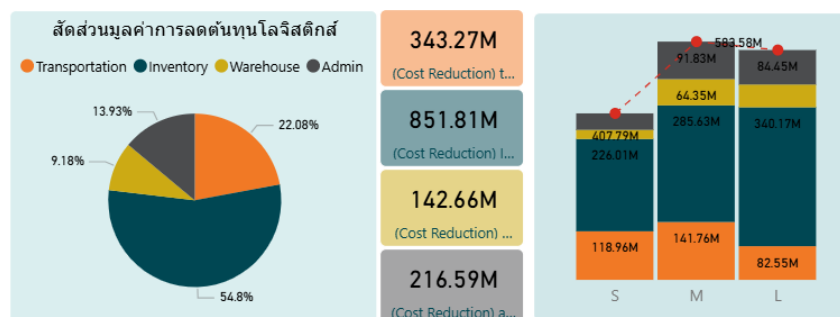
ผลการดำเนินงาน

มีสถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 245 กิจการ สามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์ คิดเป็นมูลค่ารวม 1,554.34 ล้านบาท สามารถเรียงลำดับจำนวนสถานประกอบการจำแนกตามขนาดที่เข้าร่วมกิจกรรม ประกอบด้วย สถานประกอบการขนาดเล็ก 103 กิจการ ร้อยละ 42.04 สถานประกอบการขนาดกลางจำนวน 98 กิจการ ร้อยละ 40.00 และสถานประกอบการขนาดใหญ่ 44 กิจการ ร้อยละ 17.96 แสดงดังภาพที่ 19

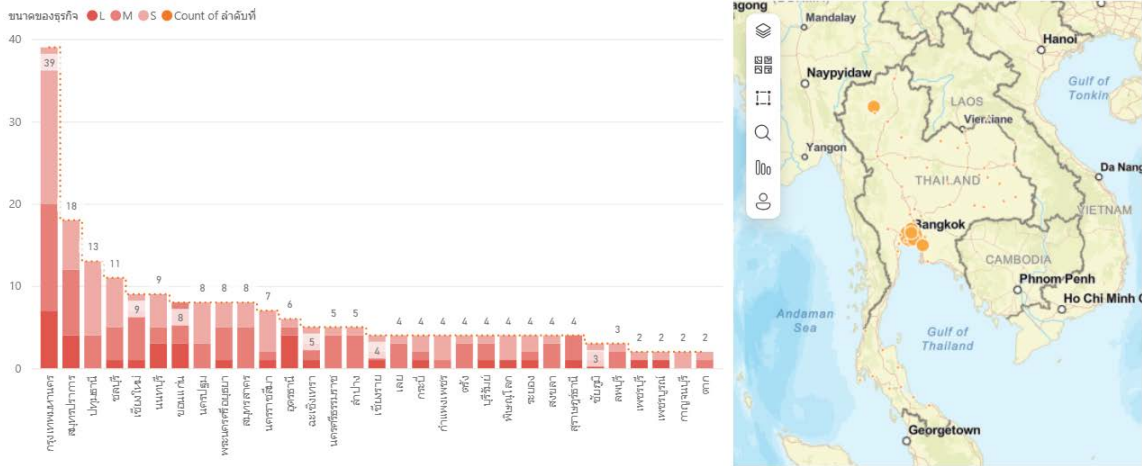
ภาพที่ 19 สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

มีมูลค่าการลดต้นทุนโลจิสติกส์รวม 1,554.34 ล้านบาท แบ่งออกเป็นด้านการบริหารจัดการสินค้าคงคลัง 851.81 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 54.80 ด้านการขนส่ง 343.72 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 22.08 ด้านการจัดการคลังสินค้า 142.6 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 9.18 และด้านการบริหารจัดการ 216.59 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.93 ตามลำดับ แสดงดังภาพที่ 20

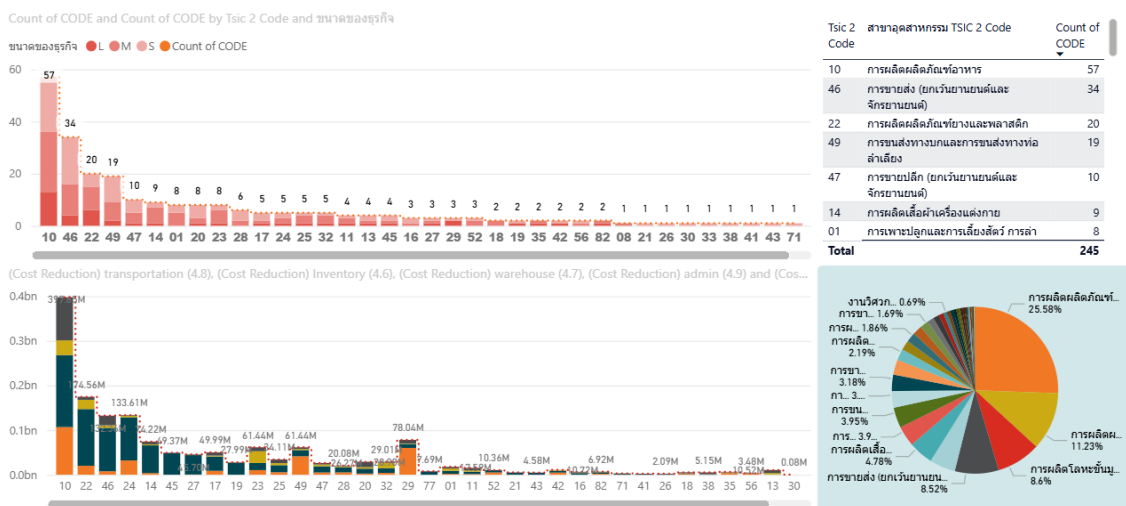
ภาพที่ 20 สัดส่วนการลดต้นทุนโลจิสติกส์สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนเพื่อการลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันแบ่งตามกิจกรรมด้านโลจิสติกส์

สามารถจำแนกสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมใน 3 อันดับแรกดังนี้ พื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 39 กิจการ แบ่งออกเป็นสถานประกอบการขนาดใหญ่ 7 กิจการ ขนาดกลาง 13 กิจการ และขนาดเล็ก 19 กิจการ พื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ 18 กิจการ แบ่งออกเป็นสถานประกอบการขนาดใหญ่ 4 กิจการ ขนาดกลาง 8 กิจการ และขนาดเล็ก 6 กิจการ ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี 13 กิจการ แบ่งออกเป็น สถานประกอบการขนาดกลาง 4 กิจการ และขนาดเล็ก 9 กิจการ แสดงตัวอย่างดังภาพที่ 21

ภาพที่ 21 สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนเพื่อการลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจำแนกตามพื้นที่ตั้ง

และสามารถจำแนกสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมตามสาขาอุตสาหกรรมใน 3 อันดับแรกได้ ดังนี้ สาขาการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร จำนวน 57 กิจการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 397.65 ล้านบาท อันดับ 2 สาขาการขนส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) จำนวน 34 กิจการ มีมูลค่าการลงทุนโลจิสติกส์รวม 132.36 ล้านบาท และสาขาการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก 20 กิจการ มีมูลค่าการลงทุน 174.56 ล้านบาท แสดงดังภาพที่ 22

ภาพที่ 22 การวิเคราะห์ผลการลดต้นทุนด้านการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชนจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมกิจกรรม พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนเพื่อการลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

4. การพัฒนาโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์ (Cold Chain and Proper Packaging)

ปัจจุบันปัญหาการสูญเสียของผลิตภัณฑ์ (Food Waste) และอายุการเก็บรักษาที่ยังคงไม่สามารถตอบสนองความต้องการในอุตสาหกรรมอาหารและเวชภัณฑ์ และอุตสาหกรรมต่างๆ มีสาเหตุหลักจากการจัดการซัพพลายเชนด้วยระบบโซ่ความเย็นที่ยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร ดังนั้น การนำ ระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) เข้ามาบริหารจัดการตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ จึงเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยรักษาคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้า ด้วยเหตุนี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยกองโลจิสติกส์ จึงได้ดำเนินโครงการประจำปีงบประมาณ 2568 เพื่อยกระดับผู้ประกอบการผ่านกิจกรรมพัฒนาโซ่คุณค่าด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์ โดยมุ่งเน้นการถ่ายทอดองค์ความรู้และมาตรฐานบรรจุภัณฑ์เพื่อยืดอายุสินค้า ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จะไม่เพียงแต่ช่วยลดต้นทุนความเสียหายและเวลาในการดำเนินงาน แต่ยังสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภค พร้อมผลักดันธุรกิจให้ก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการต้นแบบที่มีประสิทธิภาพและเติบโตได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาสถานประกอบการด้านการยืดอายุและรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ผ่านการประยุกต์ใช้ระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม ในการผลิต การจัดเก็บ การขนส่ง และการกระจายสินค้าแบบควบคุมคุณภาพ
- 2) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหรือลดต้นทุนโลจิสติกส์แก่สถานประกอบการ ด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ต่อกิจการ

กลุ่มเป้าหมาย

อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป หรืออุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป หรืออุตสาหกรรมเวชภัณฑ์และเครื่องสำอาง หรืออุตสาหกรรมเครื่องดื่ม หรืออุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง

ระยะเวลาดำเนินการ

1 ตุลาคม 2568 – 30 กันยายน 2569

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลผลิต	รายละเอียด	เป้าหมาย
เชิงปริมาณ	สถานประกอบการที่ได้รับการพัฒนาโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์	10 กิจการ
เชิงคุณภาพ	ความพึงพอใจของสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมฯ สามารถพัฒนาโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

ผลลัพธ์

สถานประกอบการเป้าหมายสามารถลดต้นทุน หรือเพิ่มประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานไม่น้อยกว่าร้อยละ 15

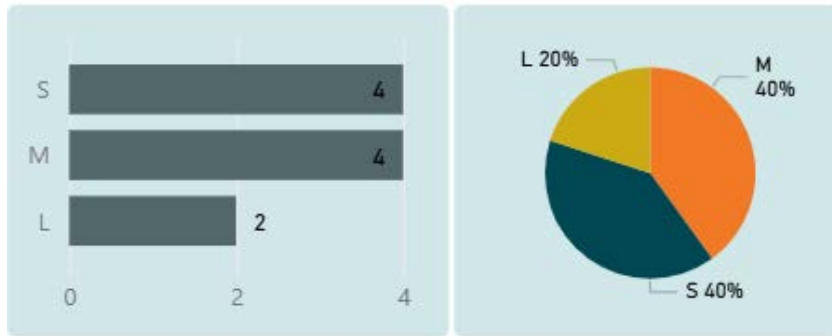
การดำเนินงาน

มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายในกลุ่มวิสาหกิจที่ต้องการยกระดับซัพพลายเชนหรือลดความสูญเสียด้วยระบบโซ่ความเย็นโดยใช้เทคนิคการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายด้วยบรรจุภัณฑ์ โดยดำเนินการ ศึกษาและสำรวจซัพพลายเชนเป้าหมายและคัดเลือกองค์กรหรือผลิตภัณฑ์นำร่อง พร้อมทั้งวิเคราะห์ศักยภาพสถานประกอบการและจัดทำแผนการปรับปรุงพัฒนาในกิจกรรมแก่สถานประกอบการในซัพพลายเชนที่ได้รับคัดเลือกให้คำปรึกษาแนะนำ สถานประกอบการ ในการพัฒนาโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์ (Cold Chain and Proper Packaging) หรือเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว ตลอดทั้งซัพพลายเชน

ผลการดำเนินงาน

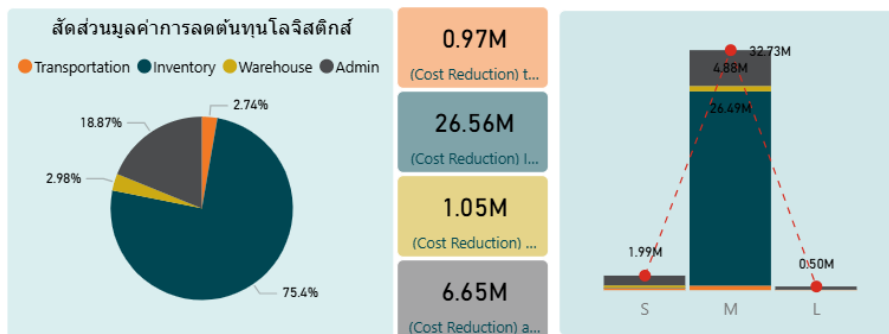
สามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์ คิดเป็นมูลค่ารวม 35.22 ล้านบาท โดยมีรายละเอียดในส่วนของมูลค่าการลดต้นทุนแยกตามสถานประกอบการ ดังนี้

สถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 10 กิจการ สามารถเรียงลำดับจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมประกอบด้วยสถานประกอบการขนาดใหญ่จำนวน 2 กิจการ ร้อยละ 20 สถานประกอบการขนาดกลาง 4 กิจการ ร้อยละ 40 สถานประกอบการขนาดเล็ก 4 กิจการ ร้อยละ 40 แสดงดังภาพที่ 23

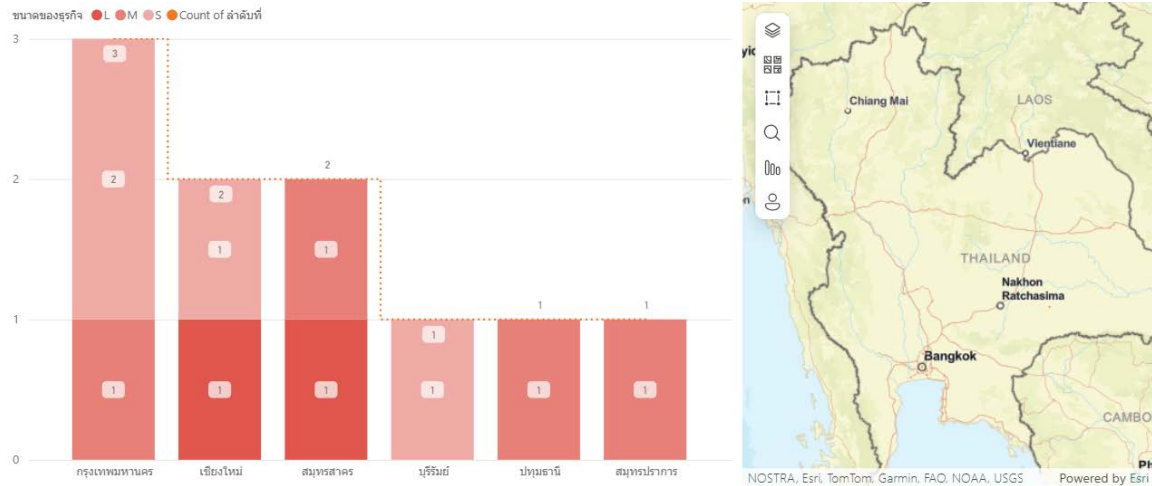
ภาพที่ 23 สัดส่วนจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์

มีมูลค่าการลดต้นทุนโลจิสติกส์รวม 35.22 ล้านบาท แบ่งออกเป็นด้านการบริหารจัดการสินค้าคงคลัง 26.56 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 75.40 ด้านการจัดการคลังสินค้า 1.05 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.98 ด้านการขนส่ง 0.97 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.74 และด้านการบริหารจัดการ 6.65 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18.87 ของต้นทุนรวม แสดงดังภาพที่ 24

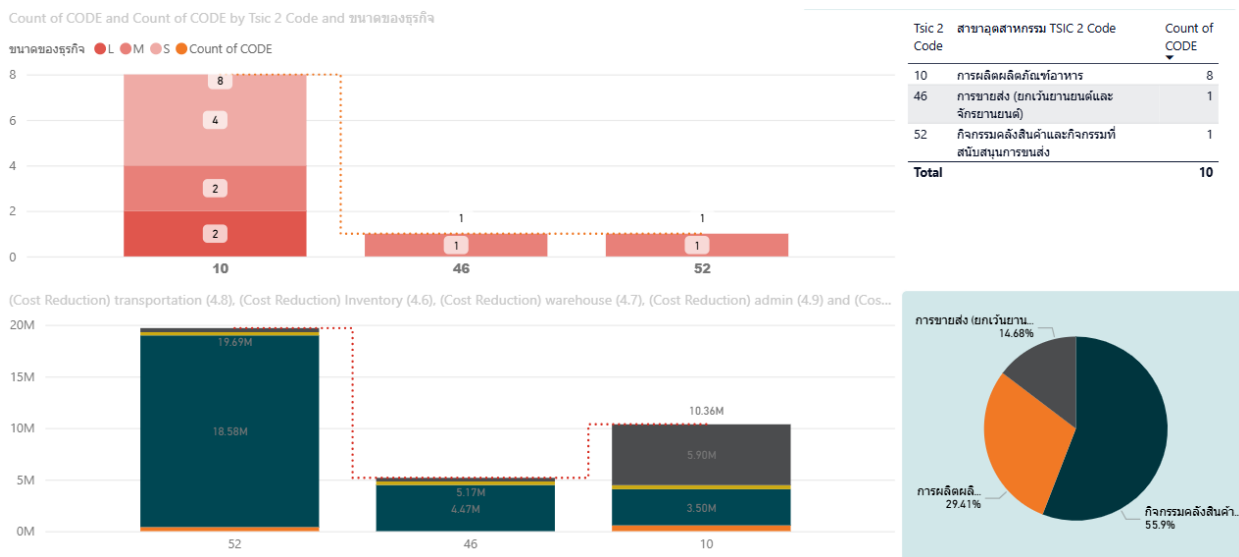
ภาพที่ 24 สัดส่วนการลดต้นทุนโลจิสติกส์สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์ แบ่งแบ่งตามกิจกรรมด้านโลจิสติกส์

สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมมีที่ตั้ง 3 อันดับแรกอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ จำนวน 3 กิจการ จังหวัด
เชียงใหม่ จำนวน 2 กิจการ และจังหวัดสมุทรสาคร 1 กิจการ แสดงดังภาพที่ 25

ภาพที่ 25 สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมด้วยระบบโซ่ความยั่งยืนและบรรจุกัญชี
จำแนกตามพื้นที่ตั้ง

สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม 3 อันดับแรก ประกอบด้วย สาขา
อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร จำนวน 8 กิจการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 10.36 ล้านบาท การขายส่ง
(ยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์) จำนวน 1 กิจการ มีมูลค่าการลงทุนโลจิสติกส์รวม 5.17 ล้านบาท กิจกรรม
คลังสินค้า จำนวน 1 กิจการ มีมูลค่าการลงทุน 19.69 ล้านบาท แสดงดังภาพที่ 26

ภาพที่ 26 การวิเคราะห์ผลการลดต้นทุนด้านการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชนจำแนกตามกลุ่ม
อุตสาหกรรมในการพัฒนาโซ่คุณค่าอุตสาหกรรมด้วยระบบโซ่ความยั่งยืนและบรรจุกัญชี

5. การยกระดับโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์

ปัญหาคุณภาพสินค้าและการสูญเสีย (Food Waste) ในอุตสาหกรรมอาหารและเวชภัณฑ์ มีสาเหตุจากการจัดการซัพพลายเชนที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นการนำ ระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) และ เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น IoT สำหรับแจ้งเตือนอุณหภูมิแบบ Real-time มาใช้ควบคุมมาตรฐานตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ จึงเป็นแนวทางที่สำคัญที่ช่วยลดความเสี่ยงและรักษาคุณภาพสินค้าและบริการของสถานประกอบการ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยกองโลจิสติกส์ จึงได้ดำเนินโครงการประจำปีงบประมาณ 2568 เพื่อยกระดับโซ่อุปทานด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์ โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนโลจิสติกส์ ลดความสูญเสีย สร้างความเข้มแข็งให้ธุรกิจสามารถแข่งขันได้ และส่งผลดีต่อภาพรวมอุตสาหกรรมของประเทศอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสนับสนุนสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมให้ยกระดับและพัฒนาการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) ให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้นด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์
2. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหรือลดต้นทุนโลจิสติกส์แก่สถานประกอบการ ด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อกิจการ

กลุ่มเป้าหมาย

อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป หรืออุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป หรืออุตสาหกรรมเครื่องดื่ม หรืออุตสาหกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ระยะเวลาดำเนินการ

1 ตุลาคม 2567 – 30 กันยายน 2568

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลผลิต	รายละเอียด	เป้าหมาย
เชิงปริมาณ	สถานประกอบการเข้าร่วมการยกระดับโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปด้วยระบบโซ่ความเย็น เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์	10 กิจการ
เชิงคุณภาพ	ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อกระบวนการให้บริการ	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

ผลลัพธ์

สถานประกอบการเป้าหมายสามารถลดต้นทุน หรือเพิ่มประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานไม่น้อยกว่าร้อยละ 15

การดำเนินงาน

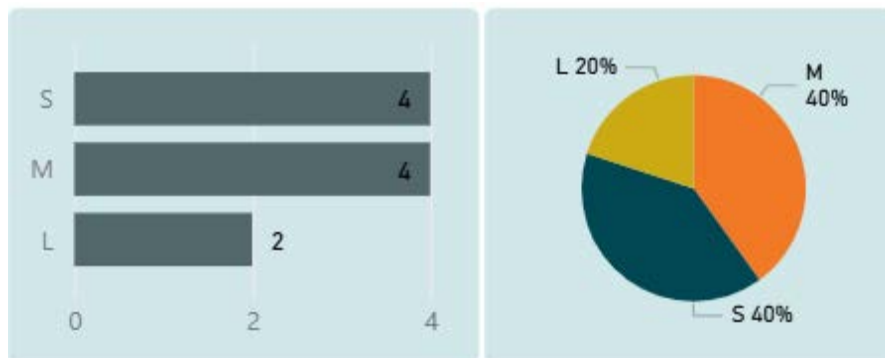
มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายในกลุ่มวิสาหกิจที่ต้องการยกระดับซัพพลายเชนหรือลดความสูญเสียด้วยระบบโซ่ความเย็นโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์ ช่วยในการการบริหารจัดการโลจิสติกส์ โดยดำเนินการศึกษาและสำรวจซัพพลายเชนเป้าหมายและคัดเลือกองค์กรหรือผลิตภัณฑ์นำร่อง พร้อมทั้งวิเคราะห์ศักยภาพสถานประกอบการและจัดทำแผนการปรับปรุงพัฒนาในกิจกรรม แก่สถานประกอบการในซัพพลายเชนที่ได้รับคัดเลือก ให้คำปรึกษาแนะนำ สถานประกอบการ ในการยกระดับซัพพลายเชนของอุตสาหกรรมอาหารและเกษตร

แปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์ อาทิ การควบคุมอุณหภูมิ ความชื้น บรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ระยะเวลาดำเนินงานให้สั้น เป็นต้น

ผลการดำเนินงาน

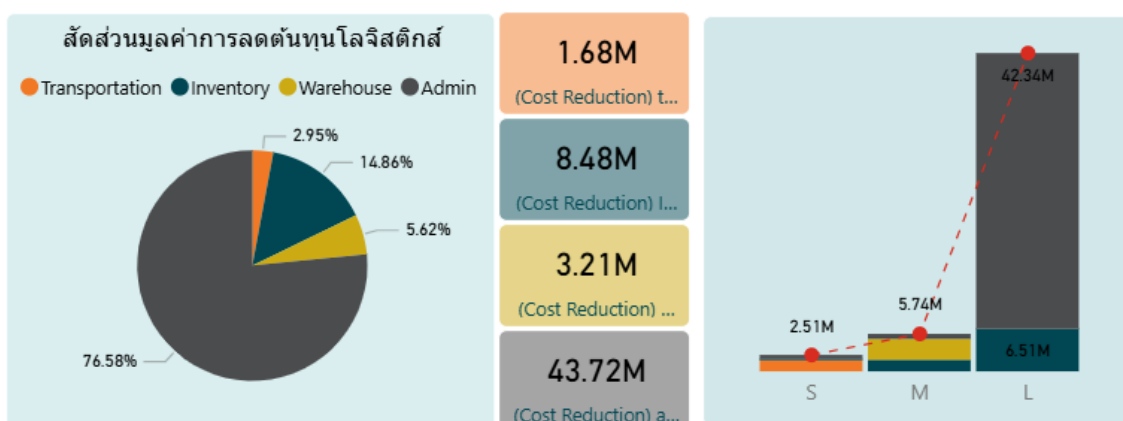
สามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์ คิดเป็นมูลค่ารวม 57.09 ล้านบาท โดยมีรายละเอียดในส่วนของมูลค่าการลดต้นทุนแยกตามสถานประกอบการดังนี้

สถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 10 กิจการ สามารถเรียงลำดับจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมประกอบด้วยสถานประกอบการขนาดใหญ่จำนวน 3 กิจการ ร้อยละ 30 สถานประกอบการขนาดกลาง 3 กิจการ ร้อยละ 30 ประเภทการขนาดเล็ก 4 กิจการ ร้อยละ 40 แสดงดังภาพที่ 27

ภาพที่ 27 สัดส่วนจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมการยกระดับโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์

มีมูลค่าการลดต้นทุนโลจิสติกส์รวม 57.09 ล้านบาท แบ่งออกเป็น ด้านการบริหารจัดการสินค้าคงคลัง 8.48 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 14.86 ด้านการจัดการคลังสินค้า 3.21 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.62 ด้านการขนส่ง 1.68 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 2.95 และด้านการบริหารจัดการ 43.72 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 76.58 ของต้นทุนรวม แสดงดังภาพที่ 28

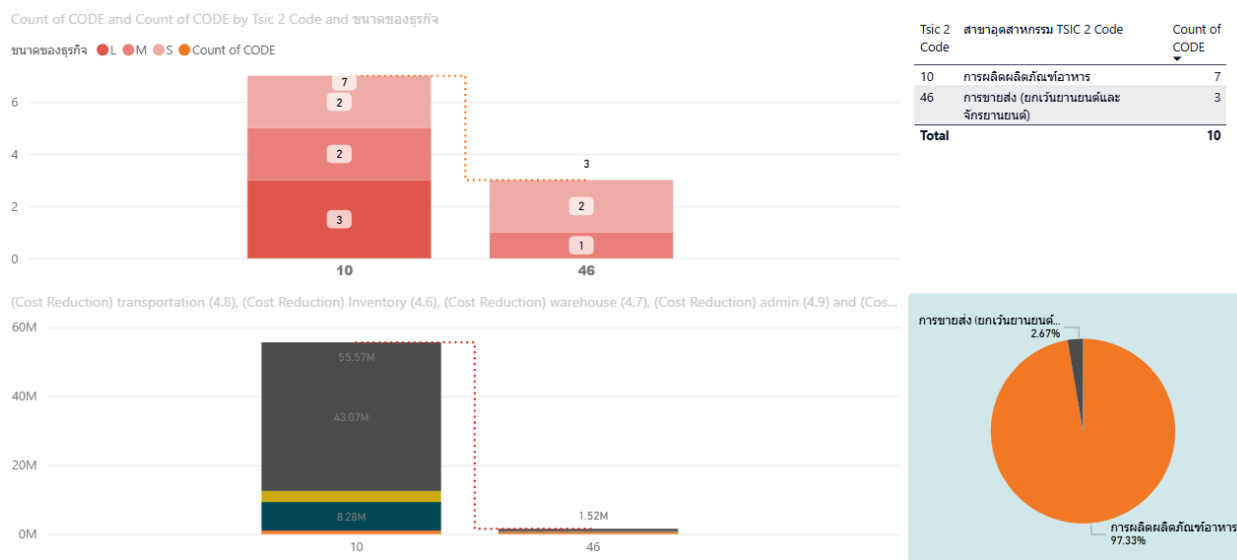
ภาพที่ 28 สัดส่วนการลดต้นทุนโลจิสติกส์สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมการยกระดับโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์

สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมมีที่ตั้ง 3 อันดับแรกอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ จำนวน 3 กิจการ จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 3 กิจการ และจังหวัดปทุมธานี 2 กิจการ แสดงดังภาพที่ 29

ภาพที่ 29 สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมการยกระดับโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์ จำแนกตามพื้นที่ตั้ง

สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ประกอบด้วย สาขาอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร จำนวน 7 กิจการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 55.57 ล้านบาท การขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) จำนวน 3 กิจการ มีมูลค่าการลงทุนโลจิสติกส์รวม 1.52 ล้านบาท แสดงดังภาพที่ 30

ภาพที่ 30 การวิเคราะห์ผลการลดต้นทุนด้านการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชนจำแนกตามกลุ่มการยกระดับโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์

6. การพัฒนาและส่งเสริมมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดี ด้านวิธีการจัดส่งสินค้าที่ดี (Good Distribution Practices: GDP) และวิธีการจัดเก็บสินค้าที่ดี (Good Storage Practice : GSP) ในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น สำหรับอุตสาหกรรม

ปัญหาเรื่องคุณภาพสินค้า อายุการเก็บรักษาที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า การสูญเสียของผลิตภัณฑ์อาหาร (Food Losses Food Waste) ทั้งในระหว่างการผลิต การจัดเก็บ และการขนส่งเป็นความสูญเสียที่เกิดขึ้นของภาคการผลิตในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมเวชภัณฑ์และเครื่องสำอาง อันมีสาเหตุมาจากการจัดการที่ไม่เหมาะสมในแต่ละซัพพลายเชน การนำ ระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) และเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาใช้ควบคุมอุณหภูมิแบบ Real-time ตลอดกระบวนการผลิตจนถึงขนส่ง จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อรักษาคุณภาพและความปลอดภัยที่มีขึ้นตอนเป็นมาตรฐาน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยกองโลจิสติกส์ จึงได้ดำเนินโครงการประจำปีงบประมาณ 2568 เพื่อยกระดับผู้ประกอบการด้วยมาตรฐานการจัดส่งและจัดเก็บสินค้าที่ดี (GDP และ GSP) โดยมุ่งเน้นการฝึกอบรมและให้คำปรึกษาเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการ ซึ่งจะช่วยลดต้นทุน ลดความสูญเสีย และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พร้อมผลักดันธุรกิจให้ก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการต้นแบบที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้ความรู้และพัฒนาศักยภาพการประกอบการของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายด้วยมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดีด้านวิธีการจัดส่งสินค้าที่ดี (Good Distribution Practices: GDP) วิธีการจัดเก็บสินค้าที่ดี (Good Storage Practice: GSP) ที่เกี่ยวข้องกับระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain)
- 2) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหรือลดต้นทุนโลจิสติกส์แก่สถานประกอบการ ด้วยระบบโซ่ความเย็นและบรรจุภัณฑ์ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ต่อกิจการ

กลุ่มเป้าหมาย

อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป หรืออุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป หรืออุตสาหกรรมยาและเวชภัณฑ์ หรืออุตสาหกรรมเครื่องดื่ม หรือผู้ให้บริการโลจิสติกส์ (LSP) หรืออุตสาหกรรมอื่นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ระยะเวลาดำเนินการ

1 ตุลาคม 2567 – 30 กันยายน 2568

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลผลิต	รายละเอียด	เป้าหมาย
เชิงปริมาณ	สถานประกอบการได้รับการพัฒนาและส่งเสริมมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดีด้านวิธีการจัดส่งสินค้าที่ดี (GDP) และวิธีการจัดเก็บสินค้าที่ดี (GSP) ในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็นสำหรับอุตสาหกรรม	10 กิจการ
เชิงคุณภาพ	ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อกระบวนการให้บริการ	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

ผลลัพธ์

สถานประกอบการเป้าหมายสามารถลดต้นทุน หรือเพิ่มประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานไม่น้อยกว่าร้อยละ 15

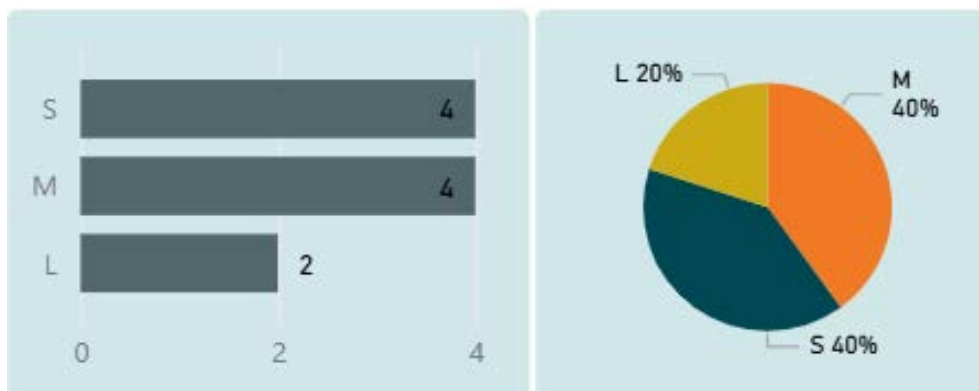
การดำเนินงาน

มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายในกลุ่มวิสาหกิจที่ต้องการยกระดับซัพพลายเชนหรือลดความสูญเสียด้วยระบบโซ่ความเย็น โดยการสร้างมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดี ด้านวิธีการจัดส่งสินค้าที่ดี (Good Distribution Practices : GDP) และวิธีการจัดเก็บสินค้าที่ดี (Good Storage Practice: GSP) ในองค์กร โดยดำเนินการ ศึกษาและสำรวจ ซัพพลายเชนเป้าหมายและคัดเลือกองค์กรหรือผลิตภัณฑ์นำร่อง พร้อมทั้งวิเคราะห์ศักยภาพสถานประกอบการ และจัดทำแผนการปรับปรุงพัฒนาในกิจกรรม แก่สถานประกอบการในซัพพลายเชนที่ได้รับคัดเลือก ให้คำปรึกษา แนะนำ สถานประกอบการ ในการส่งเสริมมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดี ด้านวิธีการจัดส่งสินค้าที่ดี (Good Distribution Practices : GDP) และวิธีการจัดเก็บสินค้าที่ดี(Good Storage Practice: GSP) ให้เกิดขึ้นตลอดทั้ง ซัพพลายเชน

ผลการดำเนินงาน

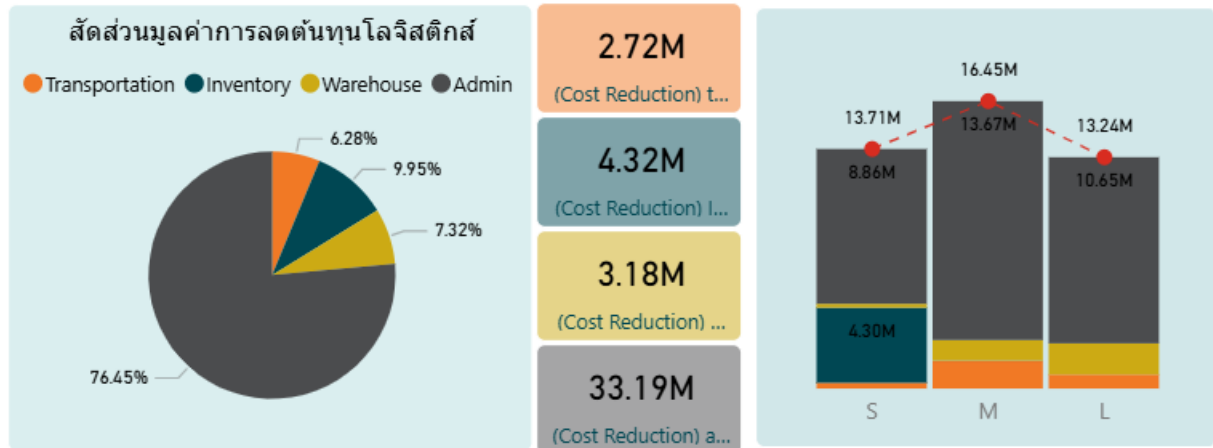
สามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์ คิดเป็นมูลค่ารวม 43.41 ล้านบาท โดยมีรายละเอียดในส่วนของมูลค่าการลดต้นทุนแยกตามสถานประกอบการดังนี้

สถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 10 กิจการ สามารถเรียงลำดับจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมประกอบด้วยสถานประกอบการขนาดใหญ่จำนวน 2 กิจการ ร้อยละ 20 สถานประกอบการขนาดกลาง 4 กิจการ ร้อยละ 40 ประกอบการขนาดเล็ก 4 กิจการ ร้อยละ 40 แสดงดังภาพที่ 31

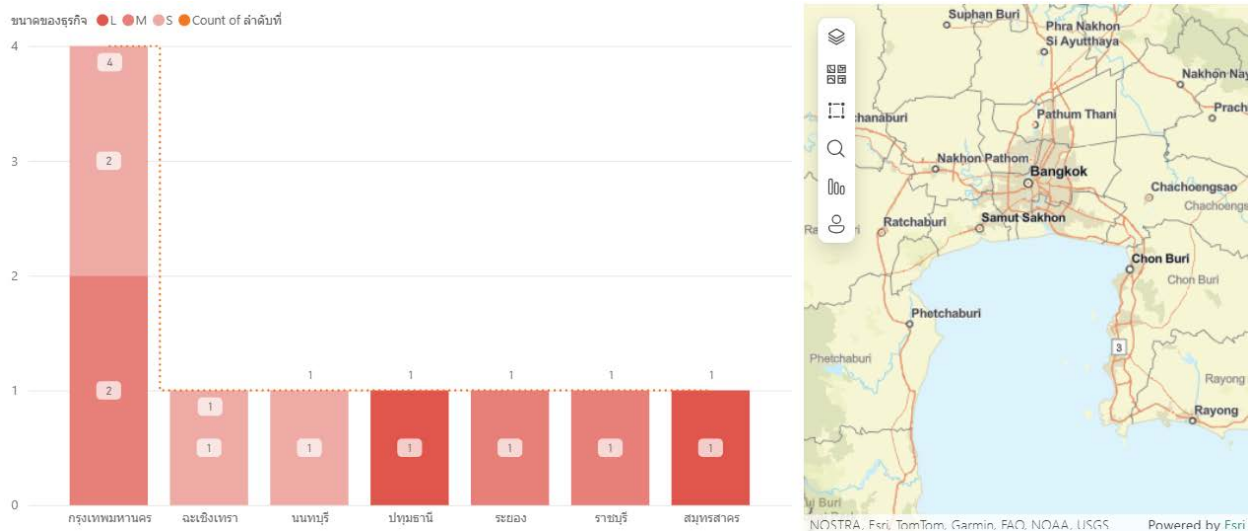
ภาพที่ 31 สัดส่วนจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาและส่งเสริมมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดี ด้านวิธีการจัดส่งสินค้าที่ดีในการจัดการระบบโซ่ความเย็น สำหรับอุตสาหกรรม

มีมูลค่าการลดต้นทุนโลจิสติกส์รวม 43.41 ล้านบาท แบ่งออกเป็นด้านการบริหารจัดการสินค้าคงคลัง 4.32 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 9.95 ด้านการจัดการคลังสินค้า 3.18 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 7.32 ด้านการขนส่ง 2.72 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.28 และด้านการบริหารจัดการ 33.19 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 76.45 ของต้นทุนรวม แสดงดังภาพที่ 32

ภาพที่ 32 สัดส่วนการลดต้นทุนโลจิสติกส์สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาและส่งเสริมมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดี ด้านวิธีการจัดส่งสินค้าที่ดีในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น สำหรับอุตสาหกรรม

สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมมีที่ตั้ง 3 อันดับแรกอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ จำนวน 4 กิจการ จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 1 กิจการ และจังหวัดนนทบุรี 1 กิจการ แสดงดังภาพที่ 33

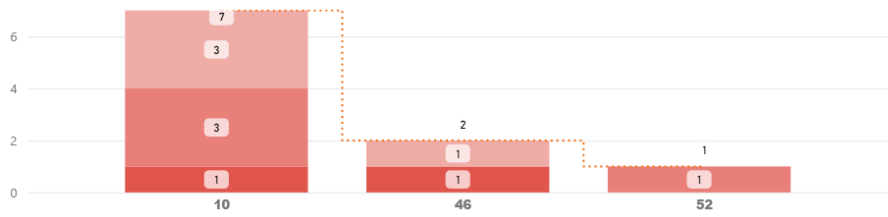

ภาพที่ 33 สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาและส่งเสริมมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดี ด้านวิธีการจัดส่งสินค้าที่ดีในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น สำหรับอุตสาหกรรม จำแนกตามพื้นที่ตั้ง

สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม 3 อันดับแรก ประกอบด้วย สาขาอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร จำนวน 7 กิจการ มีมูลค่าการลดต้นทุนรวม 38.48 ล้านบาท การขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยายนต์) จำนวน 1 กิจการ มีมูลค่าการลดต้นทุนโลจิสติกส์รวม 4.08 ล้านบาท กิจกรรมคลังสินค้า จำนวน 1 กิจการ มีมูลค่าการลดต้นทุน 0.85 ล้านบาท แสดงดังภาพที่ 34

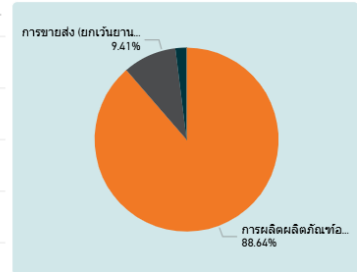
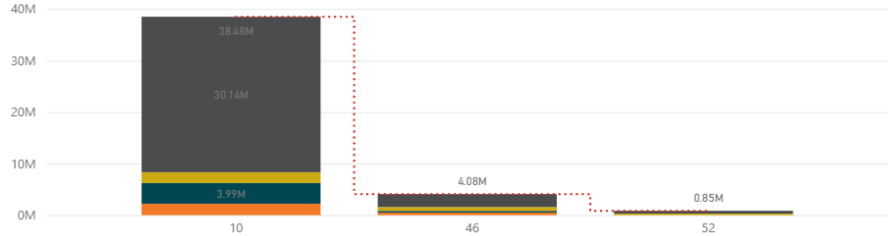
Count of CODE and Count of CODE by Tsic 2 Code and ขนาดของธุรกิจ

ขนาดของธุรกิจ ● L ● M ● S ● Count of CODE

Tsic 2 Code	สาขาอุตสาหกรรม TSIC 2 Code	Count of CODE
10	การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร	7
46	การขายส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)	2
52	กิจกรรมคลังสินค้าและกิจกรรมที่สนับสนุนการขายส่ง	1
Total		10

(Cost Reduction) transportation (4.8), (Cost Reduction) Inventory (4.6), (Cost Reduction) warehouse (4.7), (Cost Reduction) admin (4.9) and (Cos...

ภาพที่ 34 การวิเคราะห์ผลการลดต้นทุนด้านการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชนจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมในการพัฒนาและส่งเสริมมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดี ด้านวิธีการจัดส่งสินค้าที่ดีในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น สำหรับอุตสาหกรรม

7. การเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เพื่อพัฒนาความรู้ด้านการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้กับผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรม

การเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรด้านการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เพื่อพัฒนาความรู้ด้านการจัดการ
โลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้กับผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรม โดยการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและ
ภาคปฏิบัติ แบ่งกิจกรรมการดำเนินงานได้ดังนี้

7.1 กิจกรรมสร้างนักโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมสู่ความเป็นมืออาชีพ

กิจกรรมสร้างนักโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมสู่ความเป็นมืออาชีพ เน้นการส่งเสริมสร้างองค์ความรู้ด้าน
โลจิสติกส์และซัพพลายเชนให้บุคลากรภายในสถานประกอบการทั้งในระดับผู้จัดการ ผู้รับผิดชอบหน้าที่จัดการ
คลังสินค้า การจัดการสินค้าคงคลัง การพยากรณ์และการวางแผนการผลิต การขนส่งกระจายสินค้า การจัดหาวัตถุดิบ
เป็นต้น เพื่อให้สถานประกอบการเกิดองค์ความรู้ในการประเมินประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชนของ
องค์กร และกำหนดกลยุทธ์และทิศทางการขับเคลื่อนสถานประกอบการด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ จากระดับ
การบริหารจัดการสู่ระดับการปฏิบัติการ (Top-down) ได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ด้านโลจิสติกส์และ
ซัพพลายเชน อาทิเช่น การวางแผนความต้องการวัตถุดิบในการผลิต (Resource Planning for Manufacturing)
การจัดการระบบบริหารเครือข่ายความร่วมมือด้านการจัดการโลจิสติกส์หรือด้านการจัดการซัพพลายเชน (Collaboration
Management) การประเมินประสิทธิภาพโลจิสติกส์และซัพพลายเชน (Logistics and Supply Chain Evaluations)
เพิ่มมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สถานประกอบการใช้เป็นแนวทางการขับเคลื่อนองค์กรด้วยบุคลากรด้านโลจิสติกส์
เพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันในระดับสากล

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการให้มียุทธศาสตร์ความรู้ในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
ให้มีความสามารถและพัฒนาต่อยอดธุรกิจสู่การลดต้นทุนในกระบวนการธุรกิจ

กลุ่มเป้าหมาย

สถานประกอบการและบุคลากรในสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมการผลิตหรือผู้ให้บริการ
ด้านโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม ทุกสาขาอุตสาหกรรม

ระยะเวลาดำเนินการ

ตุลาคม 2566 - กันยายน 2567

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลผลิต : สถานประกอบการและบุคลากรในสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมายเป้าหมาย ได้รับการพัฒนา
มียุทธศาสตร์ความรู้ในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน

ผลลัพธ์ : สร้างนักจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนภาคอุตสาหกรรม ให้มีความรู้ความสามารถ
ในการบริหารจัดการโลจิสติกส์ภายในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การดำเนินงาน

ฝึกอบรมให้ความรู้แก่สถานประกอบการ โดยการพัฒนาออกแบบหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการและสถานการณ์ปัจจุบัน สร้างนักจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนภาคอุตสาหกรรมมืออาชีพ ทั้งในระดับผู้จัดการ ผู้รับผิดชอบหน้าที่จัดการคลังสินค้า การจัดการสินค้าคงคลัง การพยากรณ์และการวางแผนการผลิต การขนส่งกระจายสินค้า การจัดหาวัตถุดิบ เป็นต้น เพื่อให้สถานประกอบการเกิดองค์ความรู้ในการประเมินประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชนขององค์กร และกำหนดกลยุทธ์และทิศทางการขับเคลื่อนสถานประกอบการด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ จากระดับการบริหารจัดการสู่ระดับการปฏิบัติการ (Top-down) ประกอบด้วยหลักสูตรดังนี้

- 1) หลักสูตร Cost Optimization in Premium Location ณ พื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ โดยมีหัวข้อการอบรม อาทิเช่น เทคนิคการใช้พื้นที่และการนำระบบอัตโนมัติมาใช้ การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการลงทุน การพยากรณ์และการกำหนดระดับสินค้าคงคลัง เป็นต้น มีบุคลากรของสถานประกอบการผ่านการเข้าร่วมอบรมจำนวน 33 ราย
- 2) หลักสูตร การวางแผนและควบคุมสินค้าคงคลังสำหรับธุรกิจการเกษตร ณ พื้นที่จังหวัดราชบุรี มีหัวข้อการอบรม อาทิเช่น การใช้เทคโนโลยีในการติดตามสินค้าคงคลัง พื้นฐานและความสำคัญของการพยากรณ์ในธุรกิจเกษตร เป็นต้น มีบุคลากรของสถานประกอบการผ่านการเข้าร่วมอบรมจำนวน 17 ราย
- 3) หลักสูตร การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานอย่างยั่งยืน “Sustainable Logistics & Supply Chain” ณ พื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีหัวข้อ อาทิเช่น การบริหารจัดการโลจิสติกส์เพื่อความยั่งยืน การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการขนส่ง เป็นต้น มีบุคลากรของสถานประกอบการผ่านการเข้าร่วมอบรมจำนวน 40 ราย
- 4) หลักสูตร การบริหารคลังสินค้าเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพธุรกิจ ณ พื้นที่จังหวัดชลบุรี มีหัวข้อการอบรม อาทิเช่น การจัดการพื้นที่คลังสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ เทคโนโลยีและระบบการบริหารคลังสินค้า การวัดประสิทธิภาพการบริหารคลังสินค้าและสินค้าคงคลัง มีบุคลากรของสถานประกอบการผ่านการเข้าร่วมอบรมจำนวน 63 ราย
- 5) หลักสูตร Step By Step ครอบครองเรื่องความรู้ นำเข้า+ส่งออก สำหรับ SME รุ่นที่6 ในพื้นที่จังหวัดระยอง เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้ประกอบการ SMEs และบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมมีความรู้ ความเข้าใจ ในกระบวนการนำเข้าและส่งออก เพื่อการประกอบธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ และสามารถบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีบุคลากรของสถานประกอบการผ่านการเข้าร่วมอบรมจำนวน 30 ราย
- 6) หลักสูตร กลยุทธ์การบริหารจัดการ การจัดซื้อ-จัดหาวัตถุดิบและการบริหารความเสี่ยง การจัดหาวัตถุดิบในธุรกิจยุคใหม่ ณ พื้นที่กรุงเทพฯ มีบุคลากรของสถานประกอบการผ่านการเข้าร่วมอบรมจำนวน 50 ราย
- 7) หลักสูตร กลยุทธ์การบริหารคลังสินค้าการขนส่ง และการจัดการความเสี่ยงและความต่อเนื่องทางธุรกิจในดิจิทัล ณ พื้นที่จังหวัดสงขลา มีบุคลากรของสถานประกอบการผ่านการเข้าร่วมอบรมจำนวน 30 ราย

ผลการดำเนินงาน

สร้างนักโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมสู่ความเป็นมืออาชีพ พัฒนาศักยภาพของสถานประกอบการให้มีความรู้ในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้มีความสามารถและพัฒนาต่อยอดธุรกิจสู่การลดต้นทุนในกระบวนการธุรกิจ จำนวนทั้งสิ้น 240 ราย โดยผู้เข้าร่วมอบรมมีระดับความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 99.69 มีระดับความพึงพอใจ ร้อยละ 91.87 และสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ ร้อยละ 91.90

ภาพที่ 35 การฝึกอบรมหลักสูตร Cost Optimization in Premium Location

ภาพที่ 36 หลักสูตร การวางแผนและควบคุมสินค้าคงคลังสำหรับธุรกิจการเกษตร

ภาพที่ 37 การฝึกอบรมหลักสูตร การจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานอย่างยั่งยืน

ภาพที่ 38 การฝึกอบรมหลักสูตร การบริหารคลังสินค้าเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพธุรกิจ

ภาพที่ 39 การฝึกอบรมหลักสูตร Step By Step ครอบคลุมเรื่องความรู้ นำเข้า+ส่งออก สำหรับ SME รุ่นที่ 6

ภาพที่ 40 การฝึกอบรมหลักสูตร กลยุทธ์การบริหารจัดการ การจัดซื้อ-จัดหาวัตถุดิบและการบริหารความเสี่ยง การจัดหาวัตถุดิบในธุรกิจยุคใหม่

ภาพที่ 41 การฝึกอบรมหลักสูตร กลยุทธ์การบริหารคลังสินค้าการขนส่ง และการจัดการความเสี่ยงและความต่อเนื่องทางธุรกิจในดิจิทัล

7.2 การส่งเสริมมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) สำหรับภาคอุตสาหกรรม

ปัญหาการสูญเสียจากสินค้าและอายุการเก็บรักษาที่ไม่ตรงตามความต้องการในอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูป มักเกิดจากการจัดการโซ่อุณหภูมิต่างที่ไม่เหมาะสม ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยและความเชื่อมั่นของผู้บริโภค ทางออกสำคัญคือการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) ที่มีประสิทธิภาพควบคู่กับการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ควบคุมอุณหภูมิแบบ Real-time ในทุกขั้นตอน ตั้งแต่กระบวนการผลิตการจัดเก็บตลอดจนถึงกระบวนการขนส่ง เพื่อลดความสูญเสียและการบริหารจัดการต้นทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ กองโลจิสติกส์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) สำหรับภาคอุตสาหกรรม เพื่อสร้างมาตรฐานและถ่ายทอดวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ด้าน Cold Chain ผ่านการฝึกอบรมและระดมความคิดเห็น มุ่งยกระดับผู้ประกอบการให้มีองค์ความรู้และสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อก้าวสู่การเป็นต้นแบบธุรกิจที่เติบโตได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวทางในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) สำหรับภาคอุตสาหกรรมและซัพพลายเชนที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อให้ความรู้ผู้ประกอบการและบุคลากรในสถานประกอบการด้านมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการ หรือ บุคลากรในสถานประกอบการและซัพพลายเชนที่เกี่ยวข้อง เกษตรกรและสหกรณ์ หน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง

ระยะเวลาดำเนินการ

ตุลาคม 2567 - กันยายน 2568

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลผลิต

มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมอบรมได้รับความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold chain) และมีความพึงพอใจต่อภาพรวมการดำเนินกิจกรรม

ผลลัพธ์

แนวปฏิบัติในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold chain) ที่ดีในภาคอุตสาหกรรม และผู้ผ่านการถ่ายทอดความรู้ มีองค์ความรู้ด้านการส่งเสริมมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) ภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น

การดำเนินงาน

ดำเนินงานจัดกิจกรรมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ระหว่างสถานประกอบการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง และคัดเลือกสถานประกอบการต้นแบบเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนา และฝึกอบรมให้ความรู้แก่สถานประกอบการเพื่อให้ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ในด้านมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) เช่น การผลิตอาหารให้ได้คุณภาพและมีความปลอดภัย การปฏิบัติที่ดีในการจัดเก็บ การขนส่งในโซ่อุปทานระบบความเย็น การใช้เทคโนโลยีในการผลิต พร้อมทั้งศึกษาคุณ สถานประกอบการแบบอย่างที่ดี (Best Practice) ด้านการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain)

ผลการดำเนินงาน

กิจกรรมการส่งเสริมมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) สำหรับภาคอุตสาหกรรม มีผู้ประกอบการจากสถานประกอบการและศึกษาดูงานเพื่อสร้างมาตรฐานและวิธีปฏิบัติที่ดี ในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold chain) จำนวน 81 มีความพึงพอใจเฉลี่ย ร้อยละ 94 และมีการพัฒนาองค์ความรู้เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดยค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนการอบรม (Pre-test) อยู่ที่ 36.3 คะแนน และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการอบรม (Post-test) เพิ่มขึ้นเป็น 96.4 คะแนน คิดเป็นอัตราการเพิ่มขึ้นของคะแนนร้อยละ 60.1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการฝึกอบรมมีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้เข้าร่วมได้เป็นอย่างดี

จากผลการดำเนินงานกิจกรรมสนทนากลุ่ม (Focus Group) สามารถดำเนินการได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการหาแนวทางในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) สำหรับภาคอุตสาหกรรม และซัพพลายเชนที่เกี่ยวข้อง ได้จำนวน 1 แนวทาง ประกอบด้วย 4 ด้านสำคัญ ได้แก่ 1) ความร่วมมือตลอดโซ่อุปทาน (Supply Chain Collaboration) การประสานงานและการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และผู้ประกอบการทุกภาคส่วน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล มาตรฐาน และนวัตกรรม 2) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology and Innovation) การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในระบบโซ่ความเย็นมุ่งเน้นการใช้ IoT บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ระบบวิเคราะห์ข้อมูล และโลจิสติกส์เพื่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics)

3) การปฏิบัติตามมาตรฐานสากล (Cold Chain Standards) การปฏิบัติตามมาตรฐานสากล เช่น GSP, GDP หรือ ISO ช่วยให้ระบบโซ่ความเย็นมีความปลอดภัย ลดความสูญเสีย รักษาคุณภาพสินค้า และเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการในการแข่งขันระดับสากล 4) การลดความสูญเสียของผลิตภัณฑ์อาหาร (Food Losses Food Waste) และเกษตรแปรรูป การลดความสูญเสียของผลิตภัณฑ์ในระบบโซ่ความเย็นต้องอาศัยการใช้เทคโนโลยี IoT นวัตกรรมบรรจุภัณฑ์ และการจัดการที่เหมาะสมตลอดโซ่คุณค่าของผลิตภัณฑ์ที่ต้องควบคุมอุณหภูมิ ตั้งแต่กระบวนการต้นน้ำถึงปลายน้ำ อันส่งผลต่อการลดต้นทุนโลจิสติกส์ต่อ GDP ของประเทศไทย

ภาพที่ 42 กรอบแนวปฏิบัติการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain)

ภาพที่ 43 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ศึกษาแนวทางในการบริหารจัดการระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) สำหรับภาคอุตสาหกรรม

ภาพที่ 44 การฝึกอบรมหลักสูตร การบริหารจัดการโซ่ความเย็น (Cold Chain)

ภาพที่ 45 กิจกรรมการศึกษาดูงาน ณ สถานประกอบการ

7.3 การส่งเสริมการบริหารจัดการความปลอดภัยในซัพพลายเชน (Supply Chain Security Management) และการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Management)

ท่ามกลางความผันผวนของโลกธุรกิจและภัยคุกคามรอบด้าน ทั้งภัยไซเบอร์และการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบ การบริหารจัดการความปลอดภัยในซัพพลายเชน (Supply Chain Security) ควบคู่กับการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) ได้กลายเป็นหัวใจสำคัญขององค์กรและธุรกิจในปัจจุบัน กองโลจิสติกส์กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพของสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมของไทย โดยเฉพาะกลุ่มที่มีซัพพลายเชนขนาดใหญ่ ให้สามารถวางระบบป้องกันความเสี่ยงและรับมือวิกฤตฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดผลกระทบและสร้างความเชื่อมั่นแก่คู่ค้า การเตรียมความพร้อมนี้ไม่เพียงช่วยรักษาเสถียรภาพในการดำเนินธุรกิจ แต่ยังช่วยยกระดับมาตรฐานสู่สากล สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน และเป็นรากฐานสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้เติบโตอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และเตรียมแผนรับมือการบริหารจัดการความปลอดภัยในซัพพลายเชน และการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจให้กับสถานประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อส่งเสริมให้สถานประกอบการมีการประเมินความเสี่ยงและมีแผนรองรับความเสี่ยงในซัพพลายเชนอย่างมีประสิทธิภาพ

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการ และบุคลากรภาคอุตสาหกรรม จำนวน 60 คน

ระยะเวลาดำเนินการ

ตุลาคม 2567 - กันยายน 2568

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลผลิต

กลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ในการเตรียมแผนรับมือการบริหารจัดการความปลอดภัยในซัพพลายเชนและการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจให้กับสถานประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 60 คน

ผลลัพธ์

ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจต่อการบวนการให้บริการไม่น้อยกว่า ร้อยละ 90

กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ มีความรู้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70

การดำเนินงาน

ฝึกอบรมภาคทฤษฎี อาทิ การบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ การประเมินความเสี่ยง (Risk Management) การเตรียมความพร้อมสู่โลกธุรกิจด้วยการออกแบบกลยุทธ์ทางธุรกิจที่เฉพาะเจาะจง การประเมินความเสี่ยงและบริหารจัดการซัพพลายเชนเพื่อความต่อเนื่องของการผลิตกำหนดเป้าหมายความสำเร็จเพื่อบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ และเนื้อหาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการประเมินศักยภาพและความพร้อมด้วยเครื่องมือการประเมินความเสี่ยงของซัพพลายเชน เพื่อคัดเลือกสถานประกอบการเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมปรึกษาแนะนำเชิงลึก จำนวน 3 กิจการ และดำเนินการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการความปลอดภัยในซัพพลายเชน (Supply Chain Security) และการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Management) ในธุรกิจ

ผลการดำเนินงาน

กิจกรรมการส่งเสริมการบริหารจัดการความปลอดภัยในซัพพลายเชน (Supply Chain Security Management) และการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Management) ดำเนินการจัดฝึกอบรมโดยมีเนื้อหาหลักสูตร ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการค้นหาความเสี่ยงกระบวนการในการวินิจฉัยสถานประกอบการ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถวิเคราะห์ภาพรวมของการบริหารความเสี่ยงในองค์กร ระบุปัญหาและสาเหตุของปัญหาได้ หมดความรู้เกี่ยวกับการประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงเทคนิคและเครื่องมือในการจัดทำแผนหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาองค์กร หมดความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงและกิจกรรมการ Workshop 10 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) แนวคิดของการทำ Strategic Planning และ Strategic Thinking 2) Supply Chain Risk 3) การวิเคราะห์สถานการณ์ทางธุรกิจ 4) การวิเคราะห์ความสามารถทางการแข่งขัน 5) วิเคราะห์ความท้าทายและแรงกดดันทางธุรกิจ เพื่อหา The Right Target ที่ควรทำกลยุทธ์ 6) ออกแบบทางเลือกกลยุทธ์ด้วย Strategic Formulation 7) ประเมินทางเลือก เพื่อกำหนด Strategic Direction และสร้าง Business Strategy 8) ยกระดับ Business Strategy เพื่อสร้างกลยุทธ์ธุรกิจที่เฉียบคมด้วย Game Changer 9) กำหนด Strategy Cascading 10) สร้าง Action Plan มีผู้ผ่านการอบรมจำนวน 60 คน มีสถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 25 กิจการ มีผู้ผ่านการคัดเลือกในการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกจำนวน 3 กิจการ ประกอบด้วย บริษัท เค-เน็กซ์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด บริษัท ไทยฟอร์โมซาพลาสติกอินดัสทรี จำกัด และ บริษัท โทตี โฟรเซน ฟูดส์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด และดำเนินการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผ่านระบบ Zoom และจัดทำสื่อรูปแบบวิดีโอของสถานประกอบการต้นแบบที่มีผลการประเมินความเสี่ยงของซัพพลายเชนในการปรับปรุงและพัฒนาที่เป็นเลิศ (Best Practices)

ภาพที่ 46 การจัดกิจกรรมฝึกอบรม การบริหารจัดการความปลอดภัยในซัพพลายเชน

ภาพที่ 47 การดำเนินกิจกรรมการบริหารจัดการความปลอดภัยในซัพพลายเชน

7.4 ส่งเสริมสถานประกอบการสู่การเป็นกรีนโลจิสติกส์ (Green Logistics)

การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมส่งผลให้เกิดก๊าซเรือนกระจกสะสม รัฐบาลไทยจึงประกาศเป้าหมาย Carbon Neutrality ภายในปี 2593 และ Net Zero ปี 2608 พร้อมเตรียมบังคับใช้ พ.ร.บ.การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่กำหนดให้ภาคธุรกิจต้องรายงานการปล่อยก๊าซฯ กองโลจิสติกส์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอุตสาหกรรมภาคการขนส่ง จึงดำเนินกิจกรรมส่งเสริม "Green Logistics" เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการในการบริหารจัดการและคำนวณคาร์บอนฟุตพริ้นท์ มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถประยุกต์ใช้แนวทางการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้อย่างเป็นรูปธรรม มุ่งเน้นการลดมลพิษอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้ธุรกิจสอดคล้องกับกฎหมายใหม่และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและวิธีการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการให้บริการโลจิสติกส์ที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศ
2. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาและปรับใช้กระบวนการโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การเพิ่มประสิทธิภาพเส้นทางขนส่ง และการใช้พลังงานสะอาดในระบบขนส่ง
3. เพื่อพัฒนาแนวทางในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและโซลูชันอัจฉริยะสำหรับโลจิสติกส์เพื่อลดของเสียและเพิ่มประสิทธิภาพการขนส่ง

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ รวมถึงธุรกิจขนส่ง คลังสินค้า ตลอดจนทั้งห่วงโซ่อุปทานที่มีความประสงค์หรือมีความจำเป็นในการปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและแนวทาง Green Logistics เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ลดต้นทุนการขนส่ง และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ระยะเวลาดำเนินการ

ตุลาคม 2567 - กันยายน 2568

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลผลิต

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า 100 คน ที่ได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมสถานประกอบการสู่การเป็นกรีนโลจิสติกส์ (Green Logistics)

ผลลัพธ์

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่า ร้อยละ 90

การดำเนินงาน

ฝึกอบรมภาคทฤษฎีแบบสาธารณะ (Public Training) มีเนื้อหาหลักสูตรเกี่ยวกับการบริหารจัดการโลจิสติกส์สีเขียว หรือด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเนื้อหาประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ แนวคิดด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบจากภาวะโลกร้อนแนวคิดสำคัญด้านโลจิสติกส์ กฎระเบียบและมาตรการทางการค้าของไทยและสากล ความจำเป็นในการเปลี่ยนผ่านสู่ธุรกิจสีเขียว การบริหารจัดการโลจิสติกส์ตามแนวทาง BCG Model การประเมินปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร (CFO) และผลิตภัณฑ์ (CFP) การประเมินวัฏจักรชีวิตของผลิตภัณฑ์ (LCA) การขอการรับรองคาร์บอนฟุตพริ้นท์สำหรับบริการโลจิสติกส์ กิจกรรมกลุ่มการประเมินปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมโลจิสติกส์ การบริหารจัดการโลจิสติกส์อย่างยั่งยืนและการปรับปรุงกระบวนการโลจิสติกส์ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในภาพรวมและการประยุกต์ใช้งานจริง

ผลการดำเนินงาน

กิจกรรมการส่งเสริมสถานประกอบการสู่การเป็นกรีนโลจิสติกส์ (Green Logistics) กลุ่มเป้าหมายของโครงการ ได้แก่ ผู้ประกอบการโลจิสติกส์ รวมถึงธุรกิจขนส่ง คลังสินค้า การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการได้ดำเนินการจัดฝึกอบรมจำนวน 3 ครั้งประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดสงขลา รวมทั้งสิ้น 112 คน แบ่งเป็นผู้ประกอบการในกลุ่มผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์จำนวน 107 ราย ภาคการศึกษา 3 ราย และหน่วยงานของรัฐ 2 ราย

จากผลการประเมินการอบรมเชิงปฏิบัติการทั้ง 3 ครั้ง พบว่าผู้เข้าร่วมอบรมมีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญโดยคะแนนเฉลี่ยก่อนการอบรม (Pre-Test) อยู่ที่ร้อยละ 52.36 และคะแนนเฉลี่ยหลังการอบรม (Post-Test) เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 85.51 ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมยังแสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจในระดับ "ดีมาก" ต่อรูปแบบกิจกรรม เนื้อหา และวิทยากรและในการอบรมครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมอย่างของผู้เข้าร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย Net Zero

ข้อเสนอจากการดำเนินงานในระยะถัดไป หน่วยงานควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เช่น การนำระบบ Telematics, TMS, AI และ Big Data มาใช้ในภาคธุรกิจโลจิสติกส์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ควบคู่ไปกับการเชื่อมโยงข้อมูลจากกิจกรรมครั้งนี้กับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลักดันให้เกิดนโยบายสนับสนุนการใช้นยานยนต์ไฟฟ้า (EV) และพลังงานหมุนเวียน ทั้งนี้ ผู้ประกอบการยังต้องการให้ภาครัฐ มีบทบาทในการสนับสนุนที่ชัดเจน เช่น มาตรการลดภาษีหรือเงินอุดหนุนสำหรับการลงทุนด้านพลังงานสะอาด รวมถึงการเปิดเวทีแลกเปลี่ยนเชิงนโยบายระหว่างภาครัฐและเอกชนอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอให้จัดตั้งระบบให้คำปรึกษาหลังการอบรมในรูปแบบ mentorship หรือ hotline สำหรับให้คำแนะนำทางเทคนิคเพิ่มเติม และควรสนับสนุนการพัฒนาทักษะคนขับรถ โดยเฉพาะภาวะการจัดอบรม Eco-driving เพื่อสร้างวัฒนธรรมการขับขี่ที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัยในภาคการขนส่งของประเทศ

ภาพกิจกรรม

ภาพที่ 48 การฝึกอบรมการบริหารจัดการโลจิสติกส์สีเขียว ครั้งที่ 1 จังหวัดชลบุรี

ภาพที่ 49 การฝึกอบรมการบริหารจัดการโลจิสติกส์สีเขียว ครั้งที่ 2 จังหวัดเชียงใหม่

ภาพที่ 50 การฝึกอบรมการบริหารจัดการโลจิสติกส์สีเขียว ครั้งที่ 3 จังหวัดสงขลา

7.5 การส่งเสริมการประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ขององค์กรด้วยตนเอง (Self-Assessment of Logistics Performance)

กองโลจิสติกส์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้พัฒนาเครื่องมือชี้วัดประสิทธิภาพ ได้แก่ แบบประเมินศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์ (Logistics Scorecard) ตัวชี้วัดประสิทธิภาพการจัดการ โลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม (Industrial Logistics Performance Index: ILPI) และตัวชี้วัดประสิทธิภาพซัพพลายเชน (Supply Chain Performance Index: SCPI) เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการวินิจฉัยจุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม ครอบคลุมทั้งมิติด้านต้นทุน เวลา และความน่าเชื่อถือ เครื่องมือเหล่านี้ช่วยให้องค์กรสามารถวิเคราะห์ข้อมูลและวางแผนกลยุทธ์ได้อย่างแม่นยำ ตั้งแต่การจัดการคลังสินค้าไปจนถึงการส่งมอบ ควบคู่กับการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการตัดสินใจ กองโลจิสติกส์ จึงมุ่งมั่นส่งเสริมให้บุคลากรนำเครื่องมือประเมินตนเองนี้ไปประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างมาตรฐานการทำงานที่เป็นระบบ ลดต้นทุน และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันตลอดห่วงโซ่อุปทาน สู่การสร้างผลกำไรและการเติบโตอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะและองค์ความรู้แก่ผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรมในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน และสามารถประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานขององค์กรได้ด้วยตนเอง
2. เพื่อส่งเสริมการใช้เครื่องมือการประเมินศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์ (Logistics Scorecard: LSC) และตัวชี้วัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม (Industrial Logistics Performance Index: ILPI)

กลุ่มเป้าหมาย

บุคลากรภาคอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการและสถานประกอบการ

ระยะเวลาดำเนินการ

ตุลาคม 2567 - กันยายน 2568

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลผลิต

บุคลากรภาคอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมกิจกรรมได้รับการส่งเสริมความรู้การประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ด้วยตนเอง และมีความพึงพอใจต่อกระบวนการให้บริการเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐

ผลลัพธ์

บุคลากรภาคอุตสาหกรรมมีความเข้าใจและสามารถประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ขององค์กรด้วยตนเองได้

การดำเนินงาน

สร้างการรับรู้การใช้เครื่องมือประเมินศักยภาพด้านโลจิสติกส์ (Logistics Scorecard: LSC) โดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ทดลองใช้แบบประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ เพื่อนำผลการประเมินมาวิเคราะห์สภาพด้านโลจิสติกส์ขององค์กร ตั้งแต่การกำหนดแผนกลยุทธ์การจัดการโลจิสติกส์ และซัพพลายเชน การกำหนดแผนการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ การวัดประสิทธิภาพการดำเนินงาน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและการวางแผนธุรกิจตลอดซัพพลายเชนรวบรวมผลพร้อมทั้ง สร้างการรับรู้การใช้ตัวชี้วัดประสิทธิภาพการจัดการ โลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม (Industrial Logistics Performance Index: ILPI) และพัฒนาทักษะและส่งเสริมองค์ความรู้ ออกแบบหลักสูตรเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เครื่องมือการประเมินศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์ จัดทำหัวข้อและรายละเอียดเนื้อหาที่ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ยุคปัจจุบัน เช่น การจัดการคลังสินค้าให้มีประสิทธิภาพ การใช้เทคโนโลยีอัตโนมัติขั้นในงานด้านโลจิสติกส์ และดำเนินการพัฒนาทักษะและส่งเสริมองค์ความรู้ให้แก่ผู้เข้าร่วมอบรม

ผลการดำเนินงาน

กิจกรรมการส่งเสริมการประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ขององค์กรด้วยตนเอง (Self-Assessment of Logistics Performance) มีการดำเนินงานทั้งสิ้น 2 หลักสูตร ประกอบด้วย หลักสูตร การส่งเสริมการประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ขององค์กรด้วยตนเอง (Self-Assessment of Logistics Performance) โดยมีหัวข้อการฝึกอบรมภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ประกอบด้วย แนวทางและเทคนิคการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ แนวทางประเมินศักยภาพการจัดการโลจิสติกส์ (Logistics Scorecard) แนวทางการประเมินประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม (Industrial Logistics Performance Index: ILPI) มีผู้เข้าร่วมและผ่านการอบรมทั้งสิ้น 50 ราย จากผลการประเมินความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังเรียนพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน คิดเป็น 5.74 คะแนน และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน คิดเป็น 8.82 คะแนน ซึ่งอัตราการเปลี่ยนแปลงของคะแนน เพิ่มขึ้น ร้อยละ 53.66 หลักสูตรการพัฒนาศักยภาพสถานประกอบการด้านโลจิสติกส์สู่สากล ดำเนินการจัดฝึกอบรมให้บุคลากรในสถานประกอบการ โดยมีหัวข้อที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น กระบวนการธุรกิจกับการวิเคราะห์ต้นทุนโลจิสติกส์ ตัวชี้วัดการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้และการใช้เครื่องมือวัดผลด้วยตัวชี้วัดประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม สถานประกอบการ มีสถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 20 กิจการ และมีบุคลากรในสถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 100 ราย

สรุปภาพรวมการดำเนินงาน การส่งเสริมการประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ขององค์กรด้วยตนเอง (Self-Assessment of Logistics Performance) สามารถสร้างการรับรู้ให้กับบุคลากรในสถานประกอบการจำนวนรวมทั้งสิ้น 150 ราย

ภาพกิจกรรม

ภาพที่ 51 การฝึกอบรมการส่งเสริมการประเมินศักยภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ขององค์กรด้วยตนเอง (Self-Assessment of Logistics Performance)

ภาพที่ 52 การฝึกอบรมการพัฒนาศักยภาพสถานประกอบการด้านโลจิสติกส์สู่สากล

7.6 เผยแพร่แนวปฏิบัติการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นเลิศ

กองโลจิสติกส์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในฐานะหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ส่งเสริมพัฒนาและเสนอแนะนโยบายการดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรมให้บรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศและนโยบายรัฐบาล จึงได้จัดกิจกรรมการจัดทำและการเผยแพร่แผนการขับเคลื่อนด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม (พ.ศ. 2571 – 2575) ซึ่งมีเป้าหมายที่จะระดมความเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้เสีย สำหรับเป็นกรอบการดำเนินงานในการ พัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งเป็นการสร้างความตระหนัก การรับรู้ การเผยแพร่บทบาทและภารกิจด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมของ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม รวมทั้งสำหรับเป็นเครือข่ายร่วมในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อจัดทำแผนการขับเคลื่อนด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม (พ.ศ. 2571 – 2575)
2. เพื่อเผยแพร่แผนการขับเคลื่อนด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม (พ.ศ. 2571 – 2575) ให้แก่ให้กับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตลอดจนสถานประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรม
3. เพื่อเผยแพร่บทบาทและภารกิจด้านการพัฒนาและขับเคลื่อนระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ผู้ให้บริการด้านโลจิสติกส์ บุคลากรภาคอุตสาหกรรม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เช่น สมาคม องค์กรภาคเอกชน ผู้ประกอบการ สถาบันการศึกษา เป็นต้น

ระยะเวลาดำเนินการ

ตุลาคม 2567 - กันยายน 2568

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลผลิตเชิงปริมาณ

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากการเผยแพร่แนวปฏิบัติด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนที่เป็นเลิศ ไม่น้อยกว่า 200 ราย

ผลผลิตเชิงคุณภาพ

ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจต่อภาพรวมการดำเนินกิจกรรม ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 90

ผลลัพธ์

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปเป็นแนวปฏิบัติด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50

การดำเนินงาน

การระดมความคิดเห็น (Focus Group) เพื่อหาแนวทางปฏิบัติการบริหารจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนในภาคอุตสาหกรรม ทั้งการระดมความคิดเห็นจากผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ภาคการค้า และภาคการบริการ และการระดมความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐ ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ โดยมุ่งเน้นในการปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย รวมทั้งประเมินแนวโน้มและทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมในอีกระยะ 5 ปีข้างหน้า และนำมาจัดทำและการเผยแพร่แผนการขับเคลื่อนด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมให้กับผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม

ผลการดำเนินงาน

จากการจัดกิจกรรมระดมความคิดเห็น (Focus Group) คิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวนเพื่อรวบรวมความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของกลุ่มเป้าหมายและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการขับเคลื่อนด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านต้นทุนและการเงิน (Cost & Finance) เป็นปัญหาเร่งด่วนที่สุดของผู้ประกอบการหน้างาน ว่ากำไรลดลงจากต้นทุนขนส่งสูงถึงขั้น (ต้นทุนการขนส่งประมาณการณ์ 82%) โดนลูกค้ากดราคา (Margin ต่ำ) เหลือค่าเที่ยววิ่งรถน้อยลง ด้านสภาพคล่อง เครดิตเทอมจากลูกค้ายาวนานขึ้น (60-90 วัน) แต่ต้องจ่ายค่าแรงและค่าน้ำมันก่อน ทำให้ต้องทำเสียดอกเบี้ยเพิ่ม หรือเสี่ยงขาดสภาพคล่อง ด้านการแข่งขันราคาเจอปัญหาสงครามราคา และคู่แข่งจากต่างประเทศ ที่ต้นทุนต่ำกว่ามาก เข้ามาตั้ง Warehouse กระจายสินค้าเอง

ข้อเสนอแนะ ด้านมาตรฐานราคา ให้มีราคากลางค่าขนส่งที่เป็นธรรม และมีการจัดการเครดิตเทอมที่เหมาะสม การคำนวณต้นทุน ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ SMEs เลิกดูแค่ค่าขนส่ง แต่ต้องดู Total Cost to Serve และใช้ข้อมูล KPI มาวิเคราะห์เพื่อลดความสูญเสียในกระบวนการ

2. ด้านเทคโนโลยีและแพลตฟอร์ม (Technology & Digitalization) ช่องว่างระหว่างการใช้งานจริง กับเทรนด์โลก โดยสถานะปัจจุบัน SMEs ส่วนใหญ่ยังใช้เครื่องมือพื้นฐาน (Excel, Google Sheet, GPS) และขาดการเก็บ Data ต้นทุนที่แท้จริง ข้อเสนอแนะ ด้านการสร้างแพลตฟอร์มกลางของประเทศ ให้มีระบบ หรือ "แพลตฟอร์มกลาง" ที่ภาครัฐสนับสนุน เพื่อช่วยจับคู่รถเที่ยวเปล่า (Backhaul) ลดต้นทุน และเชื่อมโยงข้อมูล Supply Chain ทั้งระบบ การสนับสนุนเงินทุนและที่ปรึกษาในการนำระบบ ERP, WMS, TMS มาใช้ เพื่อลดความผิดพลาดและจัดการสต็อกให้แม่นยำ

3. ด้านสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) แรงกดดันจากกฎระเบียบโลก และความพร้อมของต้นทุน จากต้นทุน EV สูง จุดชาร์จน้อย และยังไม่เห็นแผนรองรับการกำจัดซากรถเก่าที่ใช้น้ำมัน ด้านมาตรฐานโลก ลูกค้ากลุ่มยุโรปเริ่มบังคับใช้ Carbon Footprint / CBAM ทำให้ผู้ประกอบการไทยต้องปรับตัว ข้อเสนอแนะ ต้องการแผน RE100 (Renewable Energy 100%) ระดับประเทศ เพื่อดึงดูดนักลงทุนและไม่ให้เสียเปรียบประเทศคู่แข่ง พร้อมทั้งสร้างแรงจูงใจมาตรการลดภาษี สนับสนุนเงินทุนสำหรับรถ EV และระบบ Carbon Credit สำหรับรายย่อย

4. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและนโยบายรัฐ (Infrastructure & Policy) การเชื่อมโยงและการปลดล็อกกฎระเบียบ จากโครงสร้างพื้นฐานยังขาดจุดเชื่อมต่อ (Missing Link) ระหว่าง รถ-ราง-เรือ อีกทั้งกฎระเบียบภาครัฐซับซ้อน เช่น พิธีการศุลกากร และกฎเรื่อง Transshipment ที่ไม่ยืดหยุ่น ข้อเสนอแนะ Regional Hubs สร้างศูนย์กระจายสินค้าภูมิภาค (เช่น ชลบุรี, เชียงใหม่) คล้ายพุทธมณฑล เพื่อลดต้นทุน ใช้ประโยชน์จาก Mega Projects จาก EEC Land Bridge และรถไฟรางคู่ เพื่อเป็น Hub/Gateway ของภูมิภาค

5. ด้านการพัฒนาคนและความร่วมมือ เตรียมคนสู่อนาคต ซึ่งปัจจุบันขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะด้าน Tech, Data Analysis และ Supply Chain Management ข้อเสนอแนะ ควร Upskill/Reskill เน้นการฝึกปฏิบัติจริงและร่วมมือกับหลายภาคส่วนสร้าง Talent และสร้างความร่วมมือ รัฐ-เอกชน-การศึกษา เพื่อแชร์ข้อมูลและทรัพยากรร่วมกัน

การเผยแพร่แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ ภายใต้โครงการเสริมสร้างความสามารถการดำเนินงานให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ในวันอังคารที่ 16 กันยายน 2568 ณ โรงแรม ทีเค. พาเลซ & คอนเวนชัน ถนนแจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร ห้อง ไฮเดรนีย์ 2 ชั้น 6 อาคารแกรนด์ คอนเวนชัน โดยกิจกรรมดังกล่าว มีการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานและโลจิสติกส์ ด้านการตลาดด้านการจัดการธุรกิจและการเงินและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในการพัฒนาเศรษฐกิจ และการมอบโล่เกียรติคุณสำหรับสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ พร้อมเสวนาร่วมกับสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการที่เป็นเลิศ โดยมีผู้ประกอบการและบุคลากรในสถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนทั้งสิ้น 132 ราย และผู้เข้าร่วมกิจกรรมฯ มีความพึงพอใจเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 92.68 และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปเป็นแนวปฏิบัติการวางแผนการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์ขององค์กรได้

ภาพกิจกรรม

ภาพที่ 53 การจัดกิจกรรมระดมความคิดเห็น (Focus Group)

ภาพที่ 54 การเผยแพร่แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ ภายใต้โครงการเสริมสร้างความสามารถการดำเนินงานให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

7.7 การพัฒนาข้อมูลเกณฑ์เทียบวัดประสิทธิภาพโลจิสติกส์ และโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนโลจิสติกส์

กองโลจิสติกส์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม มีภารกิจในการพัฒนาส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมไทย มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน โดยมีเป้าหมายในการยกระดับขีดความสามารถของระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรมของประเทศให้ได้มาตรฐานและมีศักยภาพในการแข่งขัน รวมถึงศึกษา วิเคราะห์ ต้นทุนโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมและสัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ ทั้งนี้ ต้องรับผิดชอบดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าประสงค์ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศและนโยบายของรัฐบาล และประเมินผลการดำเนินงานในภาพรวมของการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เพื่อประเมินผลกระทบของการดำเนินงานภาคอุตสาหกรรมสู่การประเมินความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจและสังคมของแผนงาน/โครงการกองโลจิสติกส์ จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดทำดัชนีต้นทุนโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรม มุ่งเน้นอุตสาหกรรมเป้าหมาย คือ อุตสาหกรรมอาหาร เพื่อใช้เป็นเครื่องมือชี้วัดทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ และเป็นข้อมูลทางสถิติที่ภาครัฐนำไปใช้เป็นตัวเลขอ้างอิงประกอบการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจและสังคม และเป็นประโยชน์สำหรับภาคเอกชนในการกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงาน เพื่อปรับธุรกิจให้สมดุลและสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างดัชนีชี้วัดต้นทุนโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมเปรียบเทียบกับ GDP ของประเทศ
2. เพื่อเผยแพร่และส่งเสริมการใช้ดัชนีชี้วัดต้นทุนโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมให้เกิดประโยชน์

ในการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป เกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ระยะเวลาดำเนินการ

ตุลาคม 2567 - กันยายน 2568

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลผลิตเชิงปริมาณ

ข้อมูลดัชนีต้นทุนโลจิสติกส์อุตสาหกรรม จำนวน 1 เรื่อง

ผลผลิตเชิงคุณภาพ

ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจต่อภาพรวมการดำเนินกิจกรรม ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 90

ผลลัพธ์

สถานประกอบการสามารถนำผลการวิเคราะห์ต้นทุนโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมไปใช้ประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรได้

การดำเนินงาน

ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลโครงสร้างต้นทุนโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมที่ควรจัดทำเป็นฐานข้อมูลตามกิจกรรมและการปฏิบัติงานทางด้านโลจิสติกส์ซึ่งประกอบด้วยการจัดการสินค้าคงคลัง การจัดการคลังสินค้า การบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์ และการขนส่ง ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย อาทิเช่น วิเคราะห์เศรษฐกิจของประเทศในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ศึกษาข้อมูลและการปฏิบัติที่ดีเลิศของอุตสาหกรรมเป้าหมาย สืบค้นและเก็บข้อมูลต้นทุนโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมในอุตสาหกรรมเป้าหมายใน 4 กิจกรรม ประกอบด้วยการจัดการสินค้าคงคลัง การจัดการคลังสินค้า การบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์ และการขนส่ง จากสถานประกอบการจำนวน 5 กิจการ สร้างดัชนีชี้วัดต้นทุนโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมเป้าหมายเปรียบเทียบกับสัดส่วนกับมูลค่าของ GDP ของประเทศ ที่เหมาะสมของแต่ละกิจกรรมโลจิสติกส์ และอุตสาหกรรมกรรม พร้อมทั้งวิเคราะห์กิจกรรมการลดต้นทุนโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม ที่ส่งผลกระทบต่อต้นทุนโลจิสติกส์ หรือ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ในระดับมหภาค และจัดกิจกรรมสัมมนาระดมความเห็นจากภาคอุตสาหกรรม และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสอบถามความต้องการ ตลอดจนแนวทางในการพัฒนาระบบบริหารจัดการโลจิสติกส์

ผลการดำเนินงาน

การพัฒนาข้อมูลเกณฑ์เทียบวัดประสิทธิภาพโลจิสติกส์ และโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนโลจิสติกส์ดำเนินการรวบรวมศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างต้นทุนโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมทางด้านโลจิสติกส์เกี่ยวกับการจัดการสินค้าคงคลัง การจัดการคลังสินค้า การบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับโลจิสติกส์ และการขนส่งในอุตสาหกรรมอาหารของประเทศไทย จากนั้น วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อจัดทำกรอบการพัฒนาดัชนีวัดต้นทุนโลจิสติกส์และวิเคราะห์แบบจำลอง I-O Table กรณีฐานและเมื่อต้นทุนโลจิสติกส์เปลี่ยนแปลงลดลง พร้อมทั้งการสัมภาษณ์สถานประกอบการจำนวน 5 กิจการ ใน 4 กิจกรรมที่กำหนด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุน-รายรับ และประเด็นที่เกี่ยวกับโลจิสติกส์อุตสาหกรรมอาหารในเชิงลึกจาก 5 กิจการ ที่คัดเลือกที่เป็นตัวแทน ดำเนินการพัฒนาและคำนวณดัชนีชี้วัดต้นทุนโลจิสติกส์และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยแบบจำลอง I-O Table Analysis เพื่อประเมินผลจากการลดต้นทุนโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมเป้าหมาย

และประมวลและสังเคราะห์ผลที่ได้จากศึกษา สัมมนา ระดมความเห็นจากภาคอุตสาหกรรม และผู้ที่เกี่ยวข้อง จัดทำรายงานบทสรุป จัดทำคู่มือในการวิเคราะห์ข้อมูล I-O Table พร้อม Excle File ที่ใช้ในการประเมินผลกระทบของต้นทุนโลจิสติกส์ที่มีต่อเศรษฐกิจไทย จัดทำบทสรุปและเอกสารให้องค์ความรู้ที่เข้าใจงาน เพื่อให้สถานประกอบการได้รับทราบและเรียนรู้ต่อไป

โดยมีบทสรุป คือ โครงสร้างต้นทุนโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมอาหารเฉลี่ยประมาณ 20% ต่อยอดขาย และมีแนวโน้มลดลงในช่วงปี 2564-2567 ปัจจัยภายนอก เช่น ราคาน้ำมัน ค่าไฟฟ้า และอัตราดอกเบี้ย รวมถึงภูมิศาสตร์และขนาดกิจการมีผลต่อโครงสร้างต้นทุนการเข้าร่วมโครงการของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมช่วยลดสัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อยอดขายเฉลี่ย 3.04% หรือประมาณ 7.6 ล้านบาทต่อกิจการ

การวิเคราะห์ 5 กิจการตัวอย่างชี้ว่า การใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่ดีช่วยควบคุมต้นทุนโลจิสติกส์ได้ดี และมีประสิทธิภาพสูง แนวทางพัฒนาระบบโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมอาหารควรมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการบริหารจัดการโลจิสติกส์ ตัวอย่างเช่น WMS, TMS, ERP, Lean Office, Dashboard และการพัฒนาบุคลากร การยกระดับมาตรฐาน หรือระบบโซ่ความเย็น (Cold Chain) เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาองค์ความรู้ด้านโลจิสติกส์ช่วยให้อุตสาหกรรมทำงานร่วมกับเทคโนโลยีได้เต็มประสิทธิภาพเป้าหมายคือเสริมสร้างความสามารถแข่งขันของอุตสาหกรรมอาหารในระดับประเทศอย่างยั่งยืน

ต้นทุนโลจิสติกส์มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอาหารที่ถือเป็นยุทธศาสตร์ชาติ อุตสาหกรรมอาหารยังพึ่งพาการขนส่งทางถนนเป็นหลัก ซึ่งมีข้อจำกัดด้านความหลากหลายของรูปแบบขนส่ง การวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจจึงเน้นจำลองกรณีต้นทุนขนส่งและน้ำมันเชื้อเพลิงลดลงใช้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตปี 2564 การวิเคราะห์แบบจำลอง Input-Output ของประเทศไทยในการวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจหากต้นทุนขนส่งและน้ำมันเชื้อเพลิงในอุตสาหกรรมอาหารลดลงร้อยละ 10-30 ผลกระทบโดยภาพรวมต่อมูลค่าเพิ่มหรือ GDP ในระบบเศรษฐกิจ จะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยส่งผลให้มูลค่าเพิ่มโดยภาพรวมของประเทศ หรือ GDP ของประเทศ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.04 - 0.11

และมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์อุตสาหกรรมอาหารของประเทศไทย ในประเด็นต่าง ๆ อาทิเช่น การขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (Data Driven) ในอุตสาหกรรมอาหาร การพัฒนาดัชนีชี้วัดต้นทุนโลจิสติกส์อุตสาหกรรมของประเทศ บูรณาการต้นทุนโลจิสติกส์กับแบบจำลองเส้นทางผลกระทบของต้นทุนโลจิสติกส์อุตสาหกรรมผ่านแบบจำลอง Input-Output การยกระดับการประมวลผลและยกระดับประสิทธิภาพโลจิสติกส์อุตสาหกรรมอาหารด้วยเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence Processing) ในยุคโลจิสติกส์ดิจิทัล ส่งเสริมการยกระดับมาตรฐานและโครงสร้างโลจิสติกส์คลังสินค้า และนโยบายด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับด้านโลจิสติกส์ เช่น การกำกับ หรือข้อกำหนดเพื่อลดอำนาจการต่อรองของกลุ่มกิจการกระจายสินค้า/ผู้ค้าส่ง-ค้าปลีกรายใหญ่ การสร้างการรับรู้ ปรับทัศนคติ ผู้บริโภคให้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการสูญเสียระหว่างกระบวนการ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่การสูญเสียและสิ่งเหลือทิ้ง การส่งเสริม/สนับสนุนการปรับมาใช้พลังงานทางเลือกเพื่อเพิ่มโอกาสการต่อรอง การลดกระบวนการทำงานของหน่วยงานรัฐ เกี่ยวกับกระบวนการยื่นเรื่องกับหน่วยงานรัฐ เช่น การปรับให้เป็นหน่วยงานดิจิทัลตลอดทุกขั้นตอนที่ลดขั้นตอนของเอกสารภายในหน่วยงานเดียวกัน และระหว่างหน่วยงาน e-logistics และ e-customs

ภาพกิจกรรม

ภาพที่ 55 การประชุมระดมความคิดเห็น การพัฒนาดัชนีต้นทุนโลจิสติกส์และผลกระทบของต้นทุนโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมอาหารต่อเศรษฐกิจไทย

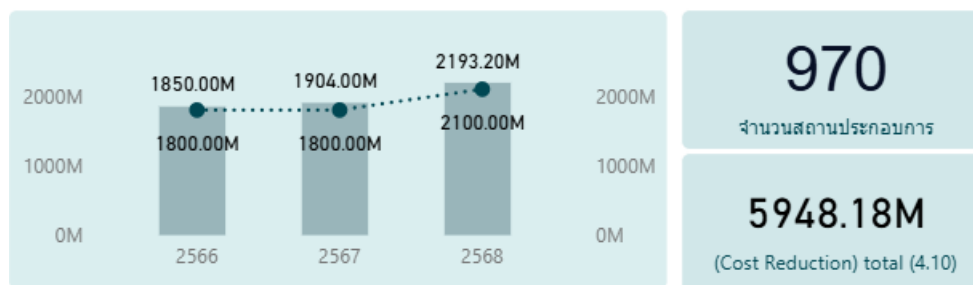
ภาพที่ 56 การลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้ประกอบการตัวอย่างจำนวน 5 กิจการ

สรุปและการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม

กองโลจิสติกส์ ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการในการประยุกต์ใช้ระบบหรือกระบวนการด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์ภายในองค์กร เพื่อเกิดการลดต้นทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสถานประกอบการตามกรอบการดำเนินงานแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2566 – 2570 โดยสามารถสรุปและการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานระยะ 3 ปี ในระหว่างปี 2566 – 2568 ได้ดังนี้

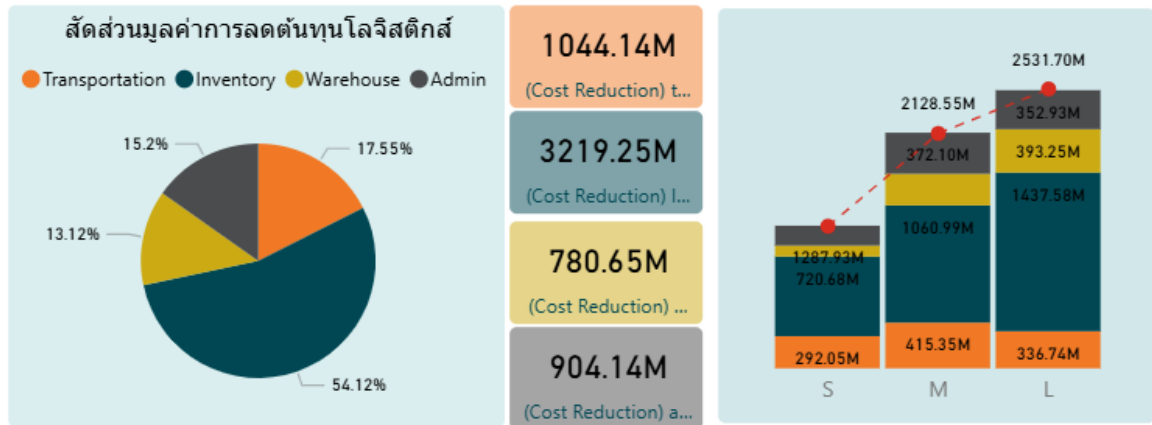
การวิเคราะห์ผลการลดต้นทุนของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการแบ่งตามกิจกรรมด้านโลจิสติกส์

จากการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลผลการลดต้นทุนโลจิสติกส์จากสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการระหว่างปี 2566 – 2568 โดยในปีงบประมาณ 2566 มีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการทั้งหมด 310 กิจการ มีเป้าหมายการลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ 1,800 ล้านบาท สามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์ได้ 1,805.58 ล้านบาท ปีงบประมาณ 2567 มีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการทั้งหมด 310 กิจการ มีเป้าหมายการลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ 1,800 ล้านบาท สามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์ได้ 1,503.28 ล้านบาท และในปีงบประมาณ 2568 มีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการทั้งหมด 350 กิจการ มีเป้าหมายการลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ 2,100 ล้านบาท สามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์ได้ 2,193.20 ล้านบาท สามารถสรุปและการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานระยะ 2 ปี มีสถานประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมจำนวน 970 กิจการ รวมมีมูลค่าการลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ 5,948.18 ล้านบาท แสดงดังภาพที่ 57

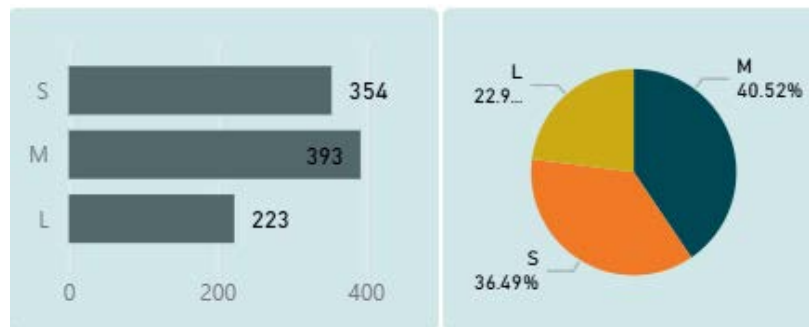
ภาพที่ 57 ผลการลดต้นทุนโลจิสติกส์จากสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการระหว่างปี 2566 – 2568

สามารถวิเคราะห์ผลการลดต้นทุนด้านการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชน แบ่งตามกิจกรรม ต้นทุนโลจิสติกส์โดยสามารถเรียงลำดับการลดต้นทุนที่มีมูลค่ามากไปยังมูลค่าการลดต้นทุนที่มีมูลค่าน้อยได้ ดังนี้ 1) มูลค่าการลดต้นทุนกิจกรรมด้านสินค้าคงคลัง 3219.25 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 54.12 ของมูลค่าการลดต้นทุนทั้งหมด 2) มูลค่าการลดต้นทุนกิจกรรมด้านขนส่ง 1044.14 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17.55 3) มูลค่าการลดต้นทุนกิจกรรมด้านคลังสินค้า 780.65 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.12 4) มูลค่าการลดต้นทุนกิจกรรมด้านการบริหารจัดการ 904.14 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 15.20 แสดงดังภาพที่ 58 สัดส่วนมูลค่าการลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการปี 2566 – 2568

ภาพที่ 58 สัดส่วนมูลค่าการลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการปี 2566 – 2568

แบ่งออกเป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก (S) จำนวน 354 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 36.49 สถานประกอบการขนาดกลาง (M) จำนวน 393 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 40.52 และสถานประกอบการขนาดใหญ่ (L) 223 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 22.99 แสดงดังภาพที่ 59 เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์พบว่า สถานประกอบการขนาดใหญ่มีสัดส่วนการเข้าร่วมโครงการน้อยที่สุดแต่มีมูลค่าการลดต้นทุนสูงที่สุด และสถานประกอบการขนาดเล็กมีสัดส่วนจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมากที่สุดแต่มีมูลค่าการลดต้นทุนที่น้อยที่สุด แสดงดังภาพที่ 60

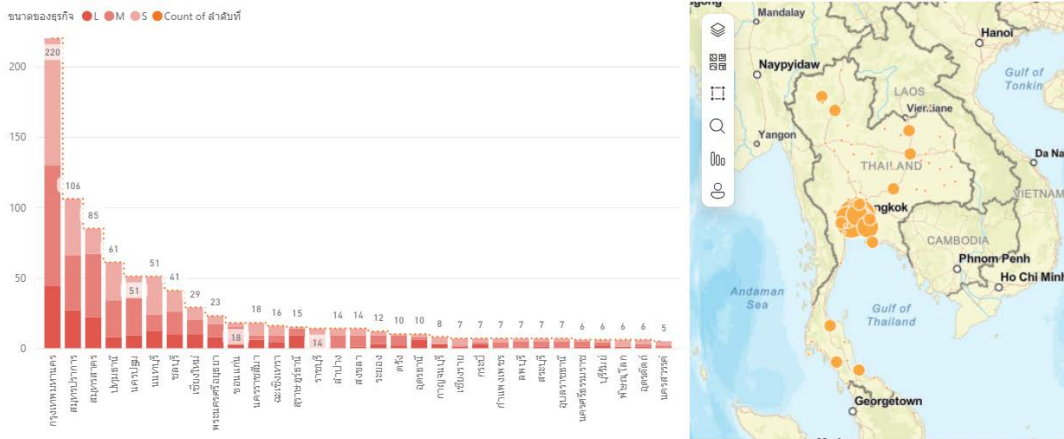
ภาพที่ 59 สัดส่วนจำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการปี 2566 – 2568

ภาพที่ 60 มูลค่าการลดต้นทุนโลจิสติกส์เฉลี่ย แบ่งตามขนาดของสถานประกอบการ

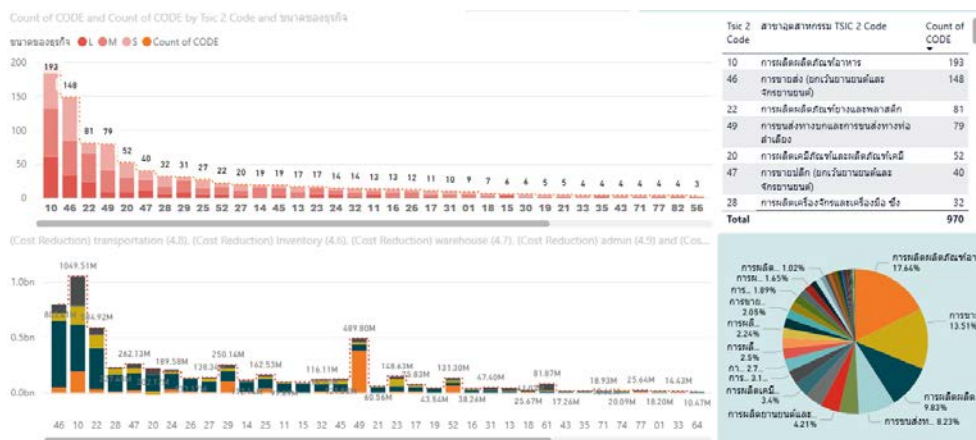
การวิเคราะห์ผลการลดต้นทุนของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการแบ่งตามพื้นที่และกลุ่มอุตสาหกรรม

จากสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการระหว่างปี 2566 – 2568 สามารถแบ่งตามพื้นที่ที่ตั้งของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ 3 อันดับแรก พบว่า สถานประกอบการเข้าร่วมโครงการในพื้นที่ กรุงเทพฯ มากที่สุด 220 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 22.68 รองลงมาเป็นสถานประกอบการในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ 106 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 10.93 และสถานประกอบการในพื้นที่ สมุทรสาคร 85 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 8.76 เป็นต้น จะเห็นได้ว่า สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการจะอยู่ในพื้นที่ภาคกลางเป็นส่วนใหญ่ รายละเอียดแสดงดังภาพที่ 61

ภาพที่ 61 สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการระหว่างปี 2566 – 2568 แบ่งตามพื้นที่

และจากการวิเคราะห์ข้อมูล มูลค่าการลดต้นทุนโลจิสติกส์สามารถแบ่งออกตามสาขาอุตสาหกรรม จากสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ พบว่า สถานประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร มีสถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุด จำนวน 193 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 19.90 และมีมูลค่าการลดต้นทุนรวม 1049.51 ล้านบาท รองลงมา ได้แก่ อุตสาหกรรมขนส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) จำนวน 148 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 15.26 และมีมูลค่าการลดต้นทุนรวมร้อยละ 803.41 และการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก มีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการ 81 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 8.38 มีมูลค่าการลดต้นทุน 584.92 แสดงรายละเอียดดังภาพที่ 62

ภาพที่ 62 สัดส่วนสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการและมูลค่าการลดต้นทุนระหว่างปี 2566 – 2568 แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์การประเมินศักยภาพของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ

การดำเนินโครงการเสริมสร้างความสามารถการดำเนินงานธุรกิจให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน ประจำปีงบประมาณ 2568 กองโลจิสติกส์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ใช้เครื่องมือการประเมินศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์ (Logistics Scorcard) ช่วยในการประเมินศักยภาพของสถานประกอบการ โดยเครื่องมือดังกล่าว แบ่งออกเป็น 5 หมวด 22 ประเด็นย่อย และแบ่งระดับการประเมินออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 – 5 เรียงลำดับจากศักยภาพต่ำไปสูง ซึ่งผลการประเมินจะชี้ให้เห็นถึงแนวทางและทิศทางการพัฒนา ด้านโลจิสติกส์และการยกระดับการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่ชัดเจน อีกทั้งเครื่องมือการประเมินศักยภาพดังกล่าว ยังใช้ในการประเมินอุตสาหกรรมดีเด่นด้านการบริหารจัดการโลจิสติกส์ อีกด้วย ซึ่งในปี 2568 มีสถานประกอบการเข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 350 กิจการ มีผลการประเมินศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์ ดังนี้

หมวดที่ 1 การกำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มีคะแนนเฉลี่ย 123.58 หรือที่ระดับ 2.81 (Best in Class มีคะแนนเฉลี่ย 188.91 หรือที่ระดับ 4.29) ผลต่าง 65.33 คะแนน (34.58 %)

หมวดที่ 2 การวางแผนและการดำเนินการพัฒนาตามแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มีคะแนนเฉลี่ย 123.94 หรือที่ระดับ 2.91 (Best in Class มีคะแนนเฉลี่ย 174.76 หรือที่ระดับ 4.18) ผลต่าง 50.82 คะแนน (29.07 %)

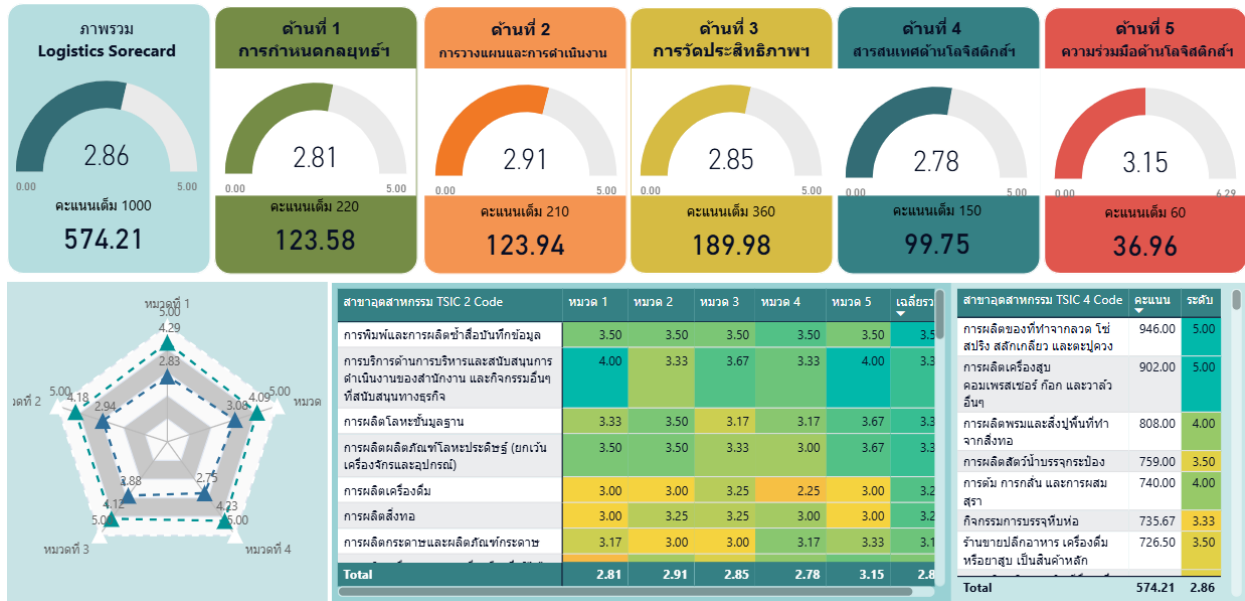
หมวดที่ 3 การวัดประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มีคะแนนเฉลี่ย 189.98 หรือที่ระดับ 2.85 (Best in Class มีคะแนนเฉลี่ย 296.52 หรือที่ระดับ 4.12) ผลต่าง 106.54 คะแนน (35.93 %)

หมวดที่ 4 การบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มีคะแนนเฉลี่ย 99.75 หรือที่ระดับ 2.78 (Best in Class มีคะแนนเฉลี่ย 127.19 หรือที่ระดับ 4.23) ผลต่าง 27.44 คะแนน (21.57 %)

หมวดที่ 5 ความร่วมมือด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานกับองค์กรภายนอกที่ไม่ใช่ซัพพลายเออร์และลูกค้า มีคะแนนเฉลี่ย 36.96 หรือที่ระดับ 3.15 (Best in Class มีคะแนนเฉลี่ย 49.13 หรือที่ระดับ 4.09) ผลต่าง 12.17 คะแนน (24.77 %)

สรุปโดยภาพรวมของสถานประกอบการ การประเมินศักยภาพด้านการจัดการโลจิสติกส์ มีคะแนนเฉลี่ยรวม 574.21 หรือที่ระดับ 2.86 (Best in Class มีคะแนนเฉลี่ย 836.51 หรือที่ระดับ 4.18) รายละเอียดแสดงดังภาพที่ 63

จากการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการประเมินศักยภาพของสถานประกอบการพบว่า เมื่อเทียบกับสถานประกอบการในระดับ Best in Class (อุตสาหกรรมดีเด่น) สถานประกอบการส่วนใหญ่ยังขาดการพัฒนาด้านโลจิสติกส์ที่เป็นไปตามกรอบการประเมินอยู่มาก โดยมีด้านที่มีจุดอ่อนมากที่สุด ในหมวดที่ 3 การวัดประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มีคะแนนห่างจากระดับ Best in Class 106.54 คะแนน (35.93 %) อันดับสอง ในหมวดที่ 1 การกำหนดกลยุทธ์การบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มีคะแนนห่างจากระดับ Best in Class 63.33 คะแนน (34.58 %) และอันดับสาม หมวดที่ 2 การวางแผนและการดำเนินการพัฒนาตามแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มีคะแนนห่างจากระดับ Best in Class 50.82 คะแนน (29.07 %) อันดับสี่ หมวดที่ 5 ความร่วมมือด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานกับองค์กรภายนอกที่ไม่ใช่ซัพพลายเออร์และลูกค้า มีคะแนนห่างจากระดับ Best in Class 12.17 คะแนน (24.77 %) และอันดับห้า หมวดที่ 4 การบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน มีคะแนนห่างจากระดับ Best in Class 106.54 คะแนน (21.57 %)

ภาพที่ 63 การประเมินด้านการจัดการโลจิสติกส์ (Logistics Scorecard) ของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (Industrial Logistics Performance Index: iLPI)

การดำเนินโครงการเสริมสร้างความสามารถการดำเนินงานธุรกิจให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน ประจำปีงบประมาณ 2568 กองโลจิสติกส์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (Industrial Logistics Performance Index: iLPI) ช่วยในการวัดประสิทธิภาพสถานประกอบการ โดยเครื่องมือดังกล่าว แบ่งออกเป็น 9 กิจกรรมโลจิสติกส์ และแบบเป็น 3 มิติ ประกอบด้วยมิติด้านต้นทุน มิติด้านเวลา และมิติด้านความน่าเชื่อถือ ซึ่งจากการดำเนินงานและการเก็บข้อมูลจากสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ สามารถนำมาจัดเกณฑ์ตัวชี้วัดด้านโลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมได้ดังนี้ (ทั้งนี้เกณฑ์ดังกล่าวเป็นการจัดลำดับในภาพรวมเท่านั้น ซึ่งเกณฑ์ดังกล่าวจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับกลุ่มอุตสาหกรรม และขนาดอุตสาหกรรม)

มิติด้านต้นทุน (สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อยอดขาย)

iLPI1C : สัดส่วนต้นทุนการพยากรณ์ความต้องการของลูกค้าต่อยอดขาย (Forecasting Cost per Sales) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 0.06

iLPI2C : สัดส่วนต้นทุนการให้บริการลูกค้าต่อยอดขาย (Customer Service Cost per Sales) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 0.82

iLPI3C : สัดส่วนมูลค่าการลงทุนเกี่ยวกับการติดตั้งระบบการสื่อสารภายในองค์กรต่อยอดขาย (Information processing cost per Sales) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 0.15

iLPI4C : สัดส่วนต้นทุนการจัดซื้อจัดหาต่อยอดขาย (Procurement cost per Sales) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 0.40

iLPI5C : สัดส่วนมูลค่าสินค้าที่เสียหายต่อมูลค่ายอดขาย (Damage Value per Sales) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 0.19

iLPI6C : สัดส่วนต้นทุนการบริหารคลังสินค้าต่อยอดขาย (Warehousing Cost Per Sale) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 1.84

ILPI7C : สัดส่วนต้นทุนการถือครองสินค้าต่อยอดขาย (Inventory Carrying Cost Per Sale) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 5.67

ILPI8C : สัดส่วนต้นทุนการขนส่งต่อยอดขาย (Transportation Cost Per Sale) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 3.12

ILPI9C : สัดส่วนมูลค่าสินค้าที่ถูกตีกลับต่อยอดขาย (Average Cycle Time for Customer return) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 0.20

มิติด้านเวลา (ระยะเวลาเฉลี่ย)

ILPI1T : ระยะเวลาเฉลี่ยการพยากรณ์ความต้องการของลูกค้า (Average Forecast Period) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 5 วัน

ILPI2T : ระยะเวลาเฉลี่ยการตอบสนองคำสั่งซื้อของลูกค้า (Average Order Cycle Time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 5 วัน

ILPI3T : ระยะเวลาเฉลี่ยการส่งคำสั่งซื้อภายในองค์กร (Average Order processing cycle time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 2 วัน

ILPI4T : ระยะเวลาเฉลี่ยการจัดซื้อ (Average Procurement cycle time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 14 วัน

ILPI5T : ระยะเวลาเฉลี่ยของการถือครองและการบรรจุหีบห่อสินค้า (Average Material handling and Packaging cycle time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 2 วัน

ILPI6T : ระยะเวลาเฉลี่ยการจัดเก็บสินค้าสำเร็จรูปในคลังสินค้า (Average Inventory cycle time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 14 วัน

ILPI7T : ระยะเวลาเฉลี่ยการเก็บสินค้าคงคลังอย่างเพียงพอเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า (Average Inventory Day) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 96.67 วัน

ILPI8T : ระยะเวลาเฉลี่ยการจัดส่งสินค้า (Average Delivery Cycle Time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 2 วัน

ILPI9T : ระยะเวลาเฉลี่ยการรับสินค้าคืนจากลูกค้า (Average Cycle Time for Customer return) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ 5 วัน

มิติด้านความน่าเชื่อถือ (อัตราส่วนร้อยละ)

ILPI1R : อัตราความแม่นยำการพยากรณ์ความต้องการของลูกค้า (Forecast Accuracy Rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 85.55

ILPI2R : อัตราความสามารถในการจัดส่งสินค้า (Delivered In-Full and On-Time) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 97.52

ILPI3R : อัตราความแม่นยำของการออกไปส่งงานไปยังแผนกอื่นๆ (Order accuracy rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 98.44

ILPI4R : อัตราความสามารถในการจัดส่งสินค้าของผู้ผลิต (Supplier Delivered In-Full and On-Time Rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 95.12

ILPI5R : อัตราจำนวนสินค้าสำเร็จรูปที่เกิดความเสียหาย (Damage rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 1.36

ILPI6R : อัตราความแม่นยำของสินค้าคงคลัง (Inventory Accuracy) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 94.07

ILPI7R : อัตราจำนวนสินค้าสำเร็จรูปขาดมือ (Inventory out of stock rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 3.15

ILPI8R : อัตราความสามารถในการจัดส่งสินค้าของแผนกขนส่ง (Transportation DIFOT Rate) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 98.00

ILPI9R : อัตราการถูกตีกลับของสินค้า (Rate of Return Goods) มีค่ากลางของกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ที่ ร้อยละ 0.83

ทั้งนี้สามารถแสดงค่ากลางของอุตสาหกรรมตามตัวชี้วัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (Industrial Logistics Performance Index: iLPI) ดังภาพที่ 64

ภาพที่ 64 ค่ากลางตัวชี้วัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (Industrial Logistics Performance Index: iLPI) ของสถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ

ข้อเสนอในการปรับปรุงหรือพัฒนาผลการดำเนินโครงการ

1. ปัญหาอุปสรรคและสำหรับการดำเนินงานในปีที่ผ่านมา

จากการดำเนินงานและวิเคราะห์สถานการณ์ในปี 2568 พบปัญหาและอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการและโครงการ ดังนี้ **ด้านต้นทุนและการเงิน (Cost & Finance):** ผู้ประกอบการเผชิญปัญหากำไรลดลงอย่างมากเนื่องจากต้นทุนโลจิสติกส์ และต้องเผชิญกับ "สงครามราคา (Pricing War)" จากคู่แข่ง โดยเฉพาะบริษัทต่างชาติ นอกจากนี้ ยังประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน เนื่องจากเครดิตเทอมจากลูกค้ายาวนานขึ้นในขณะที่ต้องชำระค่าใช้จ่ายจริงทันที **ด้านประสิทธิภาพของ SME:** แม้ผู้ประกอบการขนาดเล็ก (SME) จะเข้าร่วมโครงการในสัดส่วนที่มากที่สุด แต่กลับมีมูลค่าการลดต้นทุนที่น้อยที่สุดเมื่อเทียบกับขนาดธุรกิจอื่น สะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดในขีดความสามารถปรับตัวและการจัดการ โดยยังขาดการใช้ข้อมูล "ต้นทุนที่แท้จริง (Real Cost)" ในการวิเคราะห์และตัดสินใจ **ด้านเทคโนโลยี (Technology Gap):** ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังใช้เครื่องมือพื้นฐาน เช่น Excel หรือ Google Sheet ทำให้ขาดความแม่นยำในการบริหารสต็อกและวางแผน **ด้านสิ่งแวดล้อม (Green Logistics):** ผู้ประกอบการเริ่มได้รับแรงกดดันจากมาตรการ CBAM และ Carbon Footprint ของคู่ค้าต่างประเทศ แต่ยังคงขาดความพร้อมเนื่องจากยานยนต์ EV มีราคาสูงและจุดชาร์จไม่เพียงพอ รวมถึงขาดความชัดเจนในนโยบายสนับสนุนจากภาครัฐ **ด้านกฎระเบียบและโครงสร้างพื้นฐาน:** กฎระเบียบภาครัฐยังมีความซับซ้อน เช่น พิธีการศุลกากรและกฎระเบียบการถ่ายลำสินค้า (Transshipment) ที่ไม่ยืดหยุ่น รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานที่ยังขาดจุดเชื่อมต่อ (Missing Link) ระหว่างการขนส่งรูปแบบต่างๆ

2. ข้อเสนอในการปรับปรุงหรือพัฒนาผลการดำเนินโครงการ

เพื่อให้การดำเนินงานในปีถัดไปสามารถแก้ปัญหาข้างต้นและยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรมได้อย่างยั่งยืน มีข้อเสนอแนะดังนี้ **การพัฒนาาระบบนิเวศดิจิทัล (Digital Ecosystem):** ภาครัฐควรเร่งผลักดันให้เกิด "แพลตฟอร์มกลางระดับประเทศ (National Platform)" เพื่อเป็นศูนย์กลางข้อมูล พร้อมทั้งสนับสนุนเงินทุนหรือที่ปรึกษาในการนำระบบ ERP, WMS และ TMS มาใช้ในกลุ่ม SME เพื่อยกระดับการบริหารจัดการข้อมูล **มาตรการสนับสนุน Green Logistics ที่เป็นรูปธรรม:** ควรมีมาตรการทางภาษีหรือเงินอุดหนุนสำหรับการลงทุนยานยนต์ไฟฟ้า (EV) และพลังงานสะอาด (Renewable Energy) เพื่อลดภาระต้นทุนการเปลี่ยนผ่านของผู้ประกอบการ และจัดทำแผน RE100 ระดับประเทศเพื่อดึงดูดการลงทุน **การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและกฎระเบียบ:** ควรเร่งพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภูมิภาค (Regional Hubs) ในจังหวัดยุทธศาสตร์ เช่น ชลบุรีและเชียงใหม่ เพื่อเชื่อมโยงกับโครงการ Mega Projects (EEC, Land Bridge) และปรับปรุงกระบวนการภาครัฐสู่ e-Logistics และ e-Customs เพื่อลดขั้นตอนเอกสาร **พัฒนาคน (HR Development):** มุ่งเน้นการ Upskill/Reskill บุคลากรด้วยการฝึกปฏิบัติจริง (Simulation) และสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ-เอกชน-สถาบันการศึกษา (Talent Collaboration) เพื่อผลิตบุคลากรที่มีทักษะด้าน Tech และ Data Analysis ให้เพียงพอต่อความต้องการ **การสร้างมาตรฐานราคาและการเงิน:** ควรพิจารณากำหนดราคากลางค่าขนส่งที่เป็นธรรม และมีมาตรการจัดการเรื่องเครดิตเทอมให้เหมาะสม เพื่อช่วยรักษาสภาพคล่องให้แก่ผู้ประกอบการรายย่อย

About us

กองโลจิสติกส์
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

Social Media

Facebook : กองโลจิสติกส์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

YouTube : Logistics DIP

Website : www.dol.dip.go.th

Contact Us

02-430-6875 , 02-430-6876

75/6 ถนนพระรามหก แขวงทุ่งพญาไท

เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

Email : Logistics@diprom.go.th